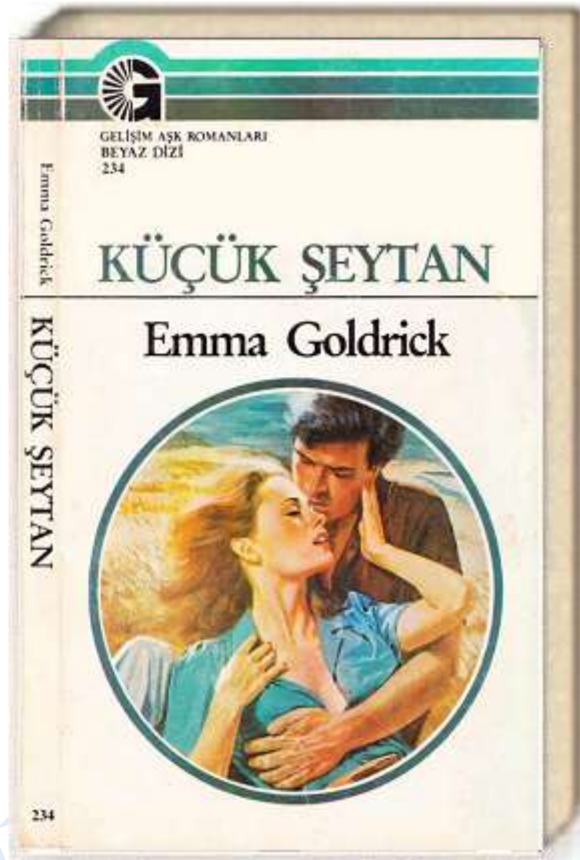
Emma Goldrick - Küçük Şeytan

Küçük Şeytan

Ölmeden önce ailesinin başının fena halde dertte olduğunu söyleyen yaşlı bir komşu kadın Sara'yı da vasiyetnamesine alınca genç kızın yaşamı birdenbire yepyeni bir boyut kazanmıştı. Vasiyetname gereği Sara'nın yaşlı kadının yeğeni John Englewood'un evinde altı ay kadar kalması gerekiyordu. Önceleri bu teklife pek yanaşmayan Sara, John'ın kısa bir süre önce annesini yitirmiş olan küçük oğluyla tanışır tanışmaz fikrini değiştirdi ve onlarla yaşamayı kabul etti.
Ama küçük Jakie ile kurdukları içten ve güzel ilişkinin pek fazla uzun ömürlü olmaması için bir yığın neden vardı. Bunların en önde gideni John'ın

Sara'yı bir sokak kadını sanmasıydı. Sara'nın da onun bu yanlış kanısını değiştirmek için pe fazla çaba gösterdiği söylenemezdi aslında. Ama bir süre sonra böyle davrandığı için pişman olacaktı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Soğuk doğu rüzgarı Buzzards Körfezinin üzerinden ıslıklar çalarak, köpüklü dalgaların çırpındığı Atlantik Okyanusu'na doğru esiyordu. Kumların üzerine göz alabildiğine uzanan kumsalda kendi ayak izlerinden başka hiçbir iz yoktu. Sağ yanına düşen kapısı açık kulübe genç kız için sığınılacak bir liman gibiydi. İki yüz metre kadar ilerde yıkılmış olan Burton iskelesi'nin kırık tahtaları göze çarpıyordu.

Sara kumları dikkatle karıştırıyordu. Batmakta olan güneşle arasına bir gölge girince durdu ve başını yavaş yavaş sağa doğru çevirdi. Hemen yanında cilalı, siyah, kocaman bir çift ayakkabı duruyordu. Sara ağırlığını yavaşça arkaya doğru vererek dengesini korumak için kollarını dizlerine doladı. Ayaklarını hiç kımıldatmamıştı. Sonra başını kaldırdı. Güneş gözlerine giriyor, sol gözü ise zaten tam olarak seçemiyordu. Gri çizgili koyu renk giymiş bir erkeğin siluetini belli belirsiz fark etti.

Kendine özgü genizden gelen boğuk sesiyle Çok iri yarısın dedi Sara usulca Gölge ediyorsun Adam gülerek Sara'nın yanına çömeldi. Fazla iri yarı değilim. Boyum bir seksen var yok. Sen küçük olduğun için öyle görünüyor Sara soğuk bir sesle küçük değil, kısa... diye karşılık verdi. kısa...

Hımm?

Küçük değil kısa boyluyum.

Ve bu konuda bir hayli de duyarlısın, değil mi? Yaşın kaç? On beş? Büyümen için önünde çok zaman var. Neyse... Sana sormak istediğim...

Görünüşe aldanmayın. Gerektiği kadar büyüğüm. Yaşım da sandığınızdan daha fazladır.

Eh pekala. Sylediğin gibi olsun. Sana sormak istediğim...

Lütfen ayaklarınızı kımıldatmayın. Kontakt lenslerimden birisini yitirdim. Her nasılsa düştü. Üstelik...

Kımıldama dedi adam. Gür bir ses tonu vardı. Sara'ya biraz daha sokulunca genç kız, hafif kırışıklıkları olan kaya sertliğinde bir yüz gördü. 'Sert ama çirkin olmayanbir yüz' diye aklından geçirdi. Genç adamın kısa kesilmiş tarağa gelmeyen siyah saçları ve koyu kahverengi gözleri vardı. Siyaha yakın kahverengi, cesur, emreden gözler... Gür kaşlar, kemerli burnunun üzerinde birleşiyordu. Dişleri bembeyazdı.

O sırada, Kabalık etmek istemem canım diye devam ediyordu genç adam. Ama aradığım birini bulmak için bugün uzun bir yolculuk yaptım. Hayli de yoruldum. Ah... işte... Sol ayağının hemen yanında birşey parlıyor. Ona bir bak.

Sara dikkatle kumları yeniden karıştırmaya başladı. Az sonra parmak uçları sert ve kaygan yüzeye değmişti. Lensi alarak sağ gözüne yaklaştırıp inceledi. Tamam bu. Doğruldu. O sırada genç adam da kalkmıştı.
Belki de gözlük kullanman daha doğru olur. Derken sesinde ciddiyet ve ilgisizlik vardı. Bu ses tonunu Sara daha önceleri de işitmişti. 'Şu küçüğe iyi davranmalı' diyen tonu Kulübede gözlüklerimde var diyerek güldü genç kız. Ama iş için onlar iyi değil. Bir an önce lenslere alışmaya çalışıyordum.
İş mi? Senin yaşındaki bir çocuk çalışıyormu? Nasıl oluyorda okula gitmiyorsun?
Siz kimsiniz? Okul kaçkını öğrencilerin peşine düşen görevlilerden birisi mi?
Hayır canım ne ilgisi var? Sadece bir kadın arıyorum.
Bunun için kente gitmeniz gerek. Buralarda amacınıza uygun birini bulamazsınız.
Benimle dalga geçmeye kalkma yavrucuğum. Bu bölgede yaşaması gereken belli bir kadınla ilgiliyim. Ayrıca senin biraz daha dikkatli olman gerekmez mi? Deniz kenarında yalnız başına bir kız... Herşey olabilir, biliyorsun. Hem sen neden okula gitmiyorsun bakalım?
Okuldan ayrılalı hayli zaman oldu. Aslında tahmininizden daha büyüğüm. Hem yalnız da sayılmam. Mary her zaman benimledir.
Okuldan çıkmış yada çıkartılmış olabilirsin ama bahse girerim yaşın on altıdan fazla değildir. Ayrıca Mary de kim? Çevrede herhangi birini göremiyorum.
Eh ama o sizi görüyor. Yukarıda sundurmada...
Genç adam onu omuzlarından kavrayarak güneşe doğru çevirdi. Dur sana iyice bakayım
Sara aceleyle yerinizde olsam böyle davranmazdım dedi. Mary bundan hoşlanmayacaktır. Siz en iyisi ellerinizi omzumdan... Oh tanrım... Çok geç. Koşmayın... Sakın koşmayın, lütfen... Hareket etmeden durun .
Sonra hızla genç adamın ellerinden kurtularak yere çöküp tepeye doğru sürünürcesine ilerledi. Bir yandan da Bir şey yok Mary! diye bağırıyordu. Dur Mary dur.
Aynı anda tahtaların üzerinde pençe sesleri duyan adam hızla döndü. Ama daha kımıldayamadan neredençıktığı belirsiz siyah, kocaman bir köpeğin üstüne doğru geldiğini gördü. Ve hayvan adamla arlarında yaklaşık üç metre kala bir gülle gibi fırlayarak dizlerinin hemen yukarısına çarptı.
Genç adam kumların üzerine devrildi. Köpekse bacaklarını gererek olduğu yerde kaldı. Parçalamaya hazır dişleri, adamın gırtlağından sadece birkaç santim uzaktaydı. Lütfen Mr?... diye haykırdı Sara.
Adım Englewood... diye inledi adam. John Englewood. Şu kurdu hemen buradan uzaklaştır. Köpek hırlayarak biraz daha sokuldu. Lütfen Mr

Englewood.... diye yalvardı Sara. Ne olursunuz hareket etmeyin. Hem o tavırla da konuşmayın. Mary bu tür konuşmalara karşı çok duyarlıdır. Ayrıca o bir kurt değil. Ama lütfen hareket etmeyin. Parmağınızı bile kıpırdatmayın.

Genç adam sıkılı dişlerinin arasından, John.... diye mırıldandı.

Bana John de.

Oh susun. Konuşmayın. Sonra köpeğin yanına diz çöküp onun sırtını okşamaya başladı.

Sara Mary'i seviyor. Mary Sara'yı seviyor Yavaşça uzanıp kollarını hayvanın boynuna doladı. Sara, Mary'i seviyor. Mary Sara'yı seviyor...

Sonunda köpeğin gergin ön bacakları gevşedi. Hayvan sakinleşmeye başlamıştı. Bunun üzerine genç kız ağırlığını hayvanın üzerine vererek onu sımsıkı kucakladı. Sonra daha güçlü ve otoriter bir sesle Mary...otur diye emretti.

Koca hayvan önce duraladı. Sonra o iri başını, kumların üzerinde bir heykel gibi yatan adamdan başka yöne çevirip homurdanarak ön ayakları üzerine çöktü.

Zorlukla nefes alıp vermeye başlayan John Englewood Tanrıya şükürler olsun diye söylendi.

Ama köpek hemen ona doğru dönerek doğruldu. Hayvanı okşamayı sürdüren Sara şimdi çok dikkatli olun diye mırıldandı. Hareket etmeyin. Gerçekten arkadaş olduğumuza Mary'i inandırmalıyım.

Sonra kollarını köpeğin boynundan çözüp kumların üzerinde emekleyerek genç adamın yanına geldi ve dudaklarını yavaşça onun yanağına değdirdi. Hayvan hafifçe sızlandı. Bunun üzerine Sara dudaklarını yavaşça genç adamın dudaklarına dokundurdu. Bir yandan da göz ucuyla köpeği gözlüyordu. Sonunda Mary'nin iyice sakinleşerek yere uzandığını görünce doğrularak güldü.

Tamam. Gördünüz mü?

Ama John Englewood gülmedi nedense. Uzanan güçlü kollar genç kızı kavrayarak onu kendisine doğru çekti. Dudakları hafif bir meltem gibi Sara'nınkileri okşuyordu. Sonra kuvvetle genç kızın dudaklarını bastırdı. Sara çok hoşlanmıştı bundan.

Çelik birer mengeneye benzeyen kollar sonunda kendisini bırakınca sırtüstü yığıldı. Nefes nefese kalmış ve yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Genç adam onun ufak tefek vücudunu sarsacak kadar kalın ve gür bir sesle güldü.

Gördün mü? Bunu yeniden tekrarlayalım mı yoksa artık ayağa kalkabilirmiyim?

O sırada Sara hala düzenli nefes alabilmek için çabalıyordu. Mary... diye seslendi. Ama artık herhangi bir endişesi kalmamış olan köpek kuru ve sıcak sundurmaya doğru yollanmıştı bile. Genç kız sanki en sevdiği dostu

tarafından terk edilmiş gibi bir duyguya kapıldı. Ellerini beline dayayarak Demek şükran borcunu böyle ödüyorsun sen diye homurdandı. Sonra John Englewood'a dönüp sol gözünü kapatarak onu görmeye çalıştı. Genç adam yattığı yerden o siyah gözleriyle Sara'yı dikkatle incelemekteydi.
Genç kız soluk blucinini silkelerken Gerçekten çok üzgünüm dedi. Sonra kalkması genç adama elini uzattı. Biz... yani köpek her zaman böyle değildir. Sadece eğitilmiş bir bekçi köpeği olduğu için... anlıyorsunuz herhalde. Süs hayvanı sayılmaz. Berbat bir gün geçirdik. Akşam yemeği için yeterince tarak toplayamadım. Mary saldırıya uğrayacağımı sanarak endişelendi. Üstelik pantolonunuzun yırtılmasına ve o güzelim elbisenizin mahvolmasına yol açtık. Bağışlayın. Çok üzgünüm. Mary hiçbir zaman özür dileyemez ama...
Genç adam üzerindeki kumları silkelemeye çalışırken güldü. Mary'nin özür dilemesine gerek yok. Beni ısırmasın yeter.
Oh hayır dedi Sara. Bir yandan da John Englewood'un temizlenmesine yardım ediyordu. Beni öpen bir dosta asla saldırmaz. Ayrıca öldürme içgüdüsü yoktur. Ama ellerinizi omzuma koymamalıydınız, anlıyorsunuz değil mi?
O sırada genç adam ceketini silkeliyordu. Parmakları birbirine dokununca birdenbire sesi boğuklaşıverdi sonra da sustu. Yeniden kızarmıştı. Arkasını döndü.
Heyecanını kontrol altına almayı başarınca dönüp genç adama baktı yeniden. Sonra ellerini arkasında kenetleyerek, Neden kulübeye kadar gelmiyorsunuz Mr Englewood? diye sordu. Belki de elbiselerinizi onarma olanağı...
Genç adam John...die sözünü kesti genç kızın. Adım John Mr Englwood babamdır. On altı yaşındasın ve daha nce hiç öpüşmedin öyle mi Sara?
Evet... Yani hayır. Aslında hem hayır hem evet
Hangisi hangi sorumun cevabı?
Hayır onaltı yaşında değilim. Hayır daha önce öpüştüm. Evet adım Sara.
Tatmin oldunuz mu? Sorun senin tatmin olup olmadığın Sara.
Ben... şey... ne demek istediğinizi anlayamadım.
Anladın Sara hem de çok iyi anladın.
İnsanı büyüleyen o anın etkisinden kurtulmak için omuzlarını silkerek konuyu değiştirdi genç kız.
Şu küçük sepet... Bulduğum tüm taraklar onun içinde. Getirirmisiniz lütfen?
Genç adam sepeti parmağına takıp kıyıdan dönerken Sara duraklar gibi oldu. Gri deniz, parlayan güneş, bembeyaz martılar... Neden şimdi bu kadar farklı görünüyordu acaba? Farklı ve huzur verici...
Genç kızın sözünü ettiğibasit bir kulübeydi aslında. Yazın oturulmak için yapılmış ma sonra sürekli yaşanabilecek bir hale getirilmişti. Sundurmaya

çıkan dört basamaklı merdiveni tırmanıp açık kapıdan içeri girdiler. Birinci katın yaklaşık tamamı oturma ve yemek odası olarak düzenlenmişti. Mobilyalar eski ama cilalıydı. Yerde kocaman el dokuması bir kilim vardı. Küçük yemek masası odanın dibindeki arka pencerenin önüne yerleştirilmişti. Sağ duvarda ise üç kapı görünüyordu.
Tümü de açık duruyordu bunların. Birincisi yatak odasına öbürü küçük banyoya sonuncusu da mutfağa aitti. Daracık bir merdiven üst kata doğru yükseliyordu.
Sara ceketini çıkarmasına yardım ederken genç adam Ailen burda mı yaşıyor? diye sordu.
Hay aksi! her tarafıma kum dolmuş.
Gülmemek için dudaklarını ısıran Sara Hayır dedi. Burada sadece Mary'yle ikimiz oturuyoruz. Ara sıra Harry amcam da gelir. Neden üzerinizdekileri çıkartıp bir duş almıyorsunuz? Harry amcamın bornozunu giyersiniz. Ben de elbiselerinizi fırçalarım. Akşam yemeğine kalırmısınız?
John Englewood güldü. Gülerken ağzının çevresinde oluşan kırışıklıklar yüzünün hatlarını yumuşatmıştı. Bunu gerçekten isterdim ama zamanım çok sınırlı. Dedi. Tez konuları daha hala onaylanmadığı için beni bekleyen tam altı öğrencim var. Ayrıca elma ve tütün gibi ürünlerle de başımız dertte. Bunlar yetişmiyormuş gibi kardeşim Robert bu sabah şirketimizdeki işçilerimizin gree gideceklerini haber verdi. Tüm bu sorunlarla boğuşken Lucinda teyzemin vasytnamesşndeki o garip istek çıktı karşıma. Bu nedenle de her nasılsa teyzemin gözüne girmeyi başarmış o budala kadını aramak zorunda kaldım.
Sara güldü Benimkilerden daha fazla sorunuz varmış. Peki siz ne iş apıyorsunuz? Mr.... şey... John? Hem tarımla hem de sanayi ile uğraşan bir iş adamımısın?
Önem sırasına göre sıralarsak önce Massachusetts Üniversitesi'nde yardımcı profesörüm. Ayrıca bir de çiftliğim var. Bunun dışında aileme ait elektronik parçalar üreten küçük bir kuruluşun ortağıyım. Ama şu anda dedektiflik oynuyorum. Teyzem Lucinda kulübenin arkasındaki büyük köşkün sahibiydi. Belki onunla tanışmışsınızdır
Sara hayretini gizlemek için başını önüne eğdi. Genç adam konuşmaya başladığı anda kumlarını temizlemek için saç örgülerini açmıştı. Şimdi ise önüne dökülen saçlarını yüz ifadesini gizlemekte kullanıyordu.
Evet... Lucinda teyze bir ay kadar önce öldü diye sözlerine devam etti John Englewood. Ama vasiyetnamesi küçük de olsa bir takım sorunlar yaratıyor. Bu çevrede Susan Antonio Rebecca Anderson isimli bir kadınla tanışmış. Bu kadını nerde bulabileceğim hakkında bir fikir verebilirmisin?
Sara genç adamın ceketiyle kravatını ve ayakkabılarını toplarken Sanırım bu adı duydum dedi usulca. Neden gidip bir duş almıyorsun? Sonra da bu

konuyu yemek yerken yeniden konuşuruz Havalı biri olmalı Sara. Senden de daha büyük herhalde. Ve bu çevrede yaşadığı da kesin.

John Englewood'u banyoya doğru iten genç kız Öncebir duş al dedi. Onu içeriye sokup bir hamlede yukarı kata fırladı.

Harry amcanın giyecekleri arasında bir bornozla bir de koşu pantolonu seçtikten sonra yavaşça merdivenlerden indi. Gözündeki lensi çıkartıp diğerleriyle birlikte temizleme suyuna attıktan sonra gözlüklerini taktı. Ardından bir iskemle çekip, Boston maratonunu bitirmişcesine soluyan köpeğini dalgın dalgın okşarken Sen bütün bunlara bir anlam verebiliyor musun Mary? diye fısıldadı. İlk ismim dışındaki kimliğimi tümüyle biliyor. Demek Cindy teyze bir vasiyetname bırakmış. Dünyada aklımın köşesinden... Evet... Ne kadar da iri yarı bir erkek değil mi Mary? Çocuklar taşınıp babam da öldükten sonra böyl iri yarı bir erkek görmedim. Ama ne garip adam. Kolej pofesörü, çiftçi... Ayrıca çizgili elbise giyiyor. Biraz kendini mi beğenmiş ne? Acaba benden ne isteyebilir? Bak dinle Mary.... Şarkı söylüyor. David de böyle yapardı. Ama senden istediğim kesin olarak herşeyi öğreninceye kadar gözünü dört açman, tamam mı?

Köpek 'Olur' anlamına gelebilecek bir şekilde havladı.

Sara güldü.

Tamam

Sonra gidip banyonun kapısını tıklatarak suyun gürültüsüne karışan şarkı sesini bastırabilmek için avazı çıktığı kadar bağırdı. Buraya bir bornozla pantolon bırakıyorum! Kapıyı aralayıp John Englewood'un kenarda duran pantolonunu aldı ve pervaza yaslandı. Genç adamın sıcak su altındaki heybetli gövdesini hayalinde canlandırmaya çalışıyordu. Sırtındaki kazağı çıkartarak ilerdeki kanepeye doğru fırlattı. Şimdi üzerindeki beyaz tişört bol kazağın yaptığı gibi vücudunun olgun hatlarını gizleyemiyordu artık. Ellerini göğüslerinden başlayarak baldırlarına doğru kaydırdı. Bir yandan da bu ellerin John Englewood'a ait olduğunu hayal ediyordu. Ama birdenbire banyodaki ses kesildi. Ve bu ani sessizlikle birlikte ne düşündüğünün tam anlamıyla farkına varan Sara adeta şok geçirir gibi oldu.

Boynundan başlayan kızarma tüm yüzüne yayıldı. Şimdi kulak uçlarına kadar kıpkırmızı kesilmişti. Basamakları ikişer ikişer tırmanarak üst kata çıktı ve ağabeysi Ralph'ın odasına dalıp onun eski yünlü gömleklerinden birini sırtına geçirdi.

Genç adam az sonra banyodan çıkmıştı. Harry amcanın bornozu da hiç garip durmuyordu üzerinde. Sara oturmasını işaret ederek dışarı çıkıp John Englewood'un elbiselerini kulübenin arkasındaki ipe astı. Ama pantolonun dizindeki yırtığı görünce kaşlarını çatarak bunu alıp yeniden içeri girdi.

İçkiler soğutucuda. Ama buraya sert içecekler getirmediğim için birkaç kutu bira bulabilirsin herhalde. Ben pantolonundaki şu yırtığı dikeceğim.

Genç adam elinde iki kutu birayla mutfaktan döndüğü zaman Sara kanepenin üzerine bağdaş kurmuş işe girişmişti bile. Englewood'un ikramını geri çevirdi.
Alkollü şeyleri kesinlikle ağzıma sürmem.
Genç adam Sara'nın yanındaki iskemleye oturup birkaç yudum bira içtikten sonra Burada tam anlamıyla bir yuva ortamı var dedi. Yemek pişiriyor, dikiş dikiyor, evi çekip çeviriyor ve de çalışıyorsun. Evli değilsin değil mi?
Ben mi? Ne ilgisi var? Ben çalışan bekar bir kızım.
Yaşlı bir kız...
Zokayı yutmaya niyetli olmayan Sara hiç cevap vermedi bunun üzerine John Englewood Ailen nerede? Bu yakınlarda mı? Diye sordu.
Hayır. Annemle babam öldüler. Oğlanlar da dört bir yana dağıldı. Ya sen?...
Ben de evli değilim. Yani, şimdilik... Karımı üç yıl önce yitirdim. Yedi yaşındaki oğlum ve erkek kardeşimle Massachusetts'ın batı bölgesinde yaşıyorum. South Deerfield'e yakın. Oraları biliyor musun?
Hayır Pantolonunu genç adama uzattı. Korkarım elimden daha iyisi gelmiyor. Dikiş dikmek ustalıkla yapabildiğim işlerden sayılmaz. Gerçi annem beni bu konularda çok iyi yetiştirmek istemişti ama... Her neyse... Umarım eve gidinceye kadar idare eder.
Bana kalırsa çok iyi oldu. Şimdi.... Bana Susan Antonio Rebecca Anderson hakkında neler anlatabilirsin?
Aslında tam olarak bilmiyorum. Ama teyzemin yazdıklarına göre kadının bir hayli olgun olması gerek.
Teyzen vasiyetnamesinde... Şey... Susan'dan mı söz ediyor?
Evet. Garip koşul ama vasiyetnamenin tümünü etkiliyor. Teyzemi tanırmıydın?
Tanırdım. Ona Cindy Teyze derdik. Ben... Onun öldüğünü işittik. Aslında cenaze törenine gelmem gerekirdi, ama ne yazık ki aynı hafta içerisinde ben de annemi yitirdim. Ve...
Sözünü tamamlamadan kanepeden fırlayıp mutfağa doğru seğirtti. Gözlerini dolu dolu olduğu görülmesin diye başını da öte yana çevirmişti. Genç adam Nereye gidiyorsun? diye bağırdı arkasından
Yemeği hazırlamam gerek. Gerçi bugün yeteri kadar tarak bulamadım ama önceki gece yemiş olduğumuz tarak haşlamasının suyunu saklamıştım. Tarak türlüsü severmisin?
Evet ama New England usulü pişirilmişini.
New York usülünden hoşlanmam
Oldu. Patataes soyabilirmisin? Bıçak şu çekmecede duruyor.
Bir yandan da içinde tarak suyu olan tavayı ateşe koymuş soğanla diğer sebzeleri araştırmaya başlamıştı.
Bu kadar kolay mı? diye sordu genç adam.

Tabii. Tarak haşlamasından artan su zaten aynı lezzeti koruyor. Biz sadece soğan, patates ve biraz da baharat koyacağız. Sonra da bugün topladığım tarakalrı ayıklayıp bunlara ekleyeceğiz. Biraz da süt... Oldu, bitti işte.
Çok kolay öyle mi? Sonra genç kızı omuzlarından kavrayarak kendisine doğru döndürdü. Söylesene Sara... Tam doğru düzgün konuşmaya başladığımızda neden her seferinde konu değişiyor? Şu Susan Anderson... Tanıyormusun onu?
Sen patatesleri soymayıp onları doğruyorsun
Tanrı aşkına patatesleri bırak şimdi Sara. Sadece soruma cevap ver. Susan Anderson... Onun kim olduğunu biliyormusun?
Eğer benden büyükse halam olabilir. Susan hala...
Genç kız keskin bir bıçak alıp tarakları ayıklamaya başladığında John onu dikkatle süzüyordu. Sara ayıklamayı bitirip kumlarını çalkalamak için tarakları su dolu bir tasa attığında çok meşgulmüş havasındaydı. Daha fazla dayanamayan genç adam onu omuzlarından kavradığı gibi kendisine döndürüp güçlü parmaklarıyla çenesinden tuttu. Susan Anderson... Belki de bana Susan halanla nasıl ilişki kurabileceğimi anlatırsın
Birden yumuşayan sesinde gizli bir tehdit havası vardı.
Genç kız Bunun bir yolu olduğunu sanmıyorum diye mırıldandı. Saç diplerine kadar kıpkırmızı kesilmişti. Çünkü altı yıl kadar önce öldü.
Peki Sara konudan uzaklaşma. Bir an duraksadı genç adam. Ardından da Susan Antonio Rebecca Anderson! Yoksa Sara bunun kısaltılmışı mı? diye adeta bağırdı. Tanrım nasıl oldu da daha önce akıl edemedim bunu.
Genç kız içini çekerek gidip az ötedeki bir iskemleye oturdu. Evet. Sana tüm öykümü anlatmam gerek. Yoksa hiçbir şey anlayamazsın.
Bekliyorum.
Pekala. Babam çok uzun boylu bir adamdı. Bir seksen beş falan...
Ağabeylerim de öyle. Sadece David bir doksan beş dolaylarındaydı. O...
Basketbolcumuydu?
Kim, David mi? Hayır Texas'ta yaşıyor. Neyse annem de bir kadın için hayli uzun boyluydu. Ama ben...
Sadece bir altmış gibisin. Kısa sayılırsın.
Sara elinden geldiği kadar dikleşmeye çalışarak Boyum tam, bir altmış iki buçuk dedi Sıkı sık yüksek topuklu ayakkabılar giyerim. Zamanından önce dünyaya gelmişim. Bu yzden de yaşayamayağımı sanmışlar. Ve bana çocukları olmamaış halalarımın isimlerni vermişler. Ama onları yanıltmış oldum tabii. Yani yaşadım. Ancak yedi yaşıma geldiğimde devler ailesinde bir cüce gibiydim. O zaman en küçük ağabeyim olan David boyumun kısalığına karşılık ismimin çok uzun olduğuna karar vererek bana...
Anlıyorum. Kısaltmak için sana Sara adını ver. Bu seni kızdırdı mı?

Kısa bir süre için. Ama annem bana bir deney yapmamı söylediği zaman bu öfkem geçti. Şu patatesleri suya atarmısın lütfen?
Sözünü ettiğin deney neydi?
Az önce de söylediğim gibi ailemdeki bireyler o kadar uzun boyluydular ki herhangibirisini öpmek istesem iskeleye çıkmam gerekiyordu. Bunun üzerine onları teker teker yalnız başlarına yakaldım ve kendilerini öpmek istediğimi söyledim. Ama yerimden hiç kımıldamadım.
O zaman ne oldu?
O zaman bir iskemleye ihtiyacım olmadığını gördüm. Çünkü bana yetişebilmek için hepsi de eğilmek zorunda kaldılar. Bu kısa boylu bir kişinin uzun boylular üzerinde ne kadar büyük bir gücü olduğunu gösteren son derece tatmin edici bir deneydi, inan
Ah! Annen mükemmel bir psikologmuş.
Hayır. Aslında cerrahtı.
Anlıyorum. Yani bu şekilde kısa boyuna dayanılarak verilen isminle Sara oldun, öyle mi?
Evet. Çift anlamı olan bir aile esprisi. Ayrıca üç tane dev gibi ağabeysi olan bir kız için de gayet iyi birşeydi. Biliyormusun senin Cindy Teyzen dört yıl önceki yeniden bir araya gelme partimizde bütün ağabeylerimle tanışmıştı.
Genç adam Cindy tayze... diye güldü. Eğer biz ona böyle bir espri yapsaydık herhalde bizi öldürürdü. Ama anlayamadığım birşey var. Lucinda teyze gibi soğuk bir insan seni neden vasiyetnamesine alsın?
Sara öfkelenir gibi oldu. O soğuk insan değildi. Neşe dolu ama yalnız bir kadındı. Hiç onu burada ziyaret ettin mi? Şunu açıkça söyleyebilirim ki eğer ailesi onu sevseydi belki de...
Ama genç kızın bu ciddi söylevi yatak odasından gelen bir çocuk sesiyle kesildi. Sara yiyecekleri aceleyle kaynayan suyun içine attıktan sonra ellerini önlüğüne kuruladı. Sonra da bakışlarını John Englewood'a çevirdi. Genç adam soğuk bakışlarla kendisini süzüyordu. Dudakları sımsıkı kenetlenmişti. anlış duymadım değil mi, bir çocuk sesi? diye sordu şaşkınlıkla.
Elbette
Sonra içeriye geçti. Tam o sırada küçük yeğeni yatak dasından sürünerek çıkıp oturm odasına atmıştı kendisini. Sara hiç kımıldadn durup ellerini ona doğru uzattı. Aynı anda genç adamı dikkatle kendisini incelediğini hissedebiliyordu. Hadi Pudge... dedi
Küçük oğlan şöyle bir döndükten sonra dizlerinin üzerine kakıp ona doğru emeklemeye başladı. On dört aylıktı daha. Yüzü sevinçli bir gülümsemeyle aydınlanmıştı.
Yanına gelmeyi başarınca Sara onu kucağına aldığı gibi göğsüne bastırdı. Çocuk sözlüğündeki tek sözcükle seslendi ona.

Anne....anne...
Genç kız onu gıdıkladı. Küçük çocuk kahkahalarla gülüyordu. Sara götürüp onu masanın üzerine yatırdı.
Yanından gür bir ses Bırak ben yaparım dedi. Sara ürkmüştü. Başını çevirdiği zaman kalın dudakların hafif bir tebessümle kıvrılmış olduğunu fark etti. Onu kenara iten John Englewood Bu konuda tecrübeliyim dedi. Yıllarca yaptım
Sonra usta hareketlerle Pudge'ı külotuna kadar soyup ıslak bezleri bir kenara attı. Altını pudralayıp yeni bir bez bağladıktan sonra çocuğu yere indirdi. Sonra da genç kıza döndü.
Senin minyatür bir kopyan sanki
Pek tabii. Çok yakın akrabayız.
Sara kirli bezleri alıp odadan çıkarken genç adam Çok yakın akrabasınız, tabii... dedi. Sara başını çevirince Englewood'un ciddi yüzünü ve çatık kaşlarını görerek şaşırdı. Genç adam Bana kendinden ve senin deyiminle Cindy teyzeden söz eder misin? diye sordu.
Sara aklına gelen tatlı hatıralarla gülümsedi. Pudge ise Mary'nin kuyruğuyla oynamaya başlamış ve onları tümüyle unutmuştu. Cindy teyze son derece dakik bir insandı. Diye mırıldandı. Buraya haziranda gelir. İşçi gününde de giderdi. Çoğu zaman beni ziyaret ederdi. Kıyda yürürdük. Birkaç defa da sandala bindik. Benim sandalıma. Ama sandalım battı. Neyse... Karabiberi bulabilir misin? Akşamları ise annem, babam ve teyzenle birlikte sundurmada otururduk. O kadar yalnız bir insandı ki... Sürekli vadideki evinden ve yeğenlerinden bahsetmek isterdi. Çok hoşlanırdım. O zamanlar çoğunlukla geceleri çalışıyordum. Hastalarımdan birisine gitmeden önce neşeli neşeli gevezelik etmek hoşuma giderdi.
Hastalarından birisine mi?
Eh bir zamanlar Boston'da çalışıyordum. Ama çok yorucuydu bu. Hep aynı yerler aynı insanlar... Sonra annem hastalandı ve buraya, New Bedford'a gelmek zorunda kaldım. Yirmi kadar kızdık. Birkaç yıl önce ayrılan Mendonca'da hepimizin adı vardı. Bir hasta onu aradığı zaman Mendonca içimizden birisini çağırırdı. Hemen giderdik.
Sadece bir geceliğine mi?
Yoo, yanlış anladın. Bir geceliğine değil. Bazen bir bazen de iki haftalığına giderdik. Ben daha çok yaşlıları tercih ederim. İnsandan çok şey isterler, ama onlarla birlikte olmak daha zevklidir.
Demek gidip bir iki hafta hastanın yanında kalırdın ya sonra...?
İki ayrı hastanın bakım tarihlerinin arasını elimden geldiğince açmaya çalışırdım. İnsana iyi para kazandırır, biliyorsun.
Korkarım pek bilmiyorum Sara. Ama Lucinda teyzemin ne istediğini yavaş yavaş anlamaya başlar gibiyim.

Ne var ki onun ne demek istediğini de Sara anlayamamıştı bu defa. Ama yeni tartışmaya girmemek için Çocuğa bakıver dedi. Sonra da sofrayı hazırlamaya başladı. Yemekten sonra John masanın toplanmasına yardım etti. Ardından da genç kız çocuğu soyup banyo teknesine sokunca bornozun kollarını sıvayarak Bırak ben yapayım diye atıldı John. Ve on beş dakika kadar Pudgela oynayıp onu yıkadı.
Bu sırada Sara bu iki erkeğin birbirleriyle nasıl vakit geçirdiklerini seyrediyordu. Pudge da büyüdüğü zaman onun gibi olacak diye düşündü. Fazla kibirli olmadığı zaman gayet hoş bir insandı John Englewood. Ama tüm üniversite proföserleri biraz böyleydi galiba. Bir yandan da kafası durmadan Cindy teyzenin onu neden vasiyetnamesine katmış olabileceğiyle meşguldü Sara'nın.
Genç adamın kendisine seslendiğini neden sonra duyabildi. Şu yaramazı tut diyordu John. İkimiz de sırılsıklam olduk
Genç kız dalgınlığından ötürü biraz utanarak kocaman bir havlu alıp Pudge'ı bununla sardı. Sonra çocuğu kurulamaya koyuldu. Elbisen temizlenmiş olmalı John dedi sonra. Ben onu getireyim sen de bu arada Pudge'ı kurula. Sonra sen giyinirken ben de çocuğu yatırırım. Ardından konuşmamaıza devam edebiliriz.
Ama Pudge'ı yatırmaları yine de bir saat kadar sürdü.
Geceyi nerede geçireceksin? diye sordu Sara.
Aslında bir planım yok. Bu çevrede bir otel ya da motel var mı?
Bedford'da var. Orası yaklaşık on yedi mil uzaktadır. Ayrıca otellerin çoğu da daha açılmadı. Burada kalmak istemezmisin? Pudge'ı Harry amcamın odasından çıkartırım. Orada kalabilirsin.
Kalabilirim ama bence pek uygun sayılmaz. Komşular ne der?
Saçmalama ben çatıdaki odada yatarım. Mary ise merdivenlerde... Bunu herkes bilir. Ayrıca bir çığlık atsam çevredeki erkeklerin en az yarısı buraya koşarlar.
Seni çok mu seviyorlar?
Pek tabii. Herkes beni tanır. Bu çevrede kendine özgü bir kişi olarak tanınırım.
Çocuğu yukardaki yatak odasına götürdükten sonra kahve fincanlarını alarak yeniden masaya oturdular. Güneş batmış, ortalık alacakaranlık olmuştu. Bir süre hiç konuşmadan kaldılar. Sonunda John Evet, teyzem hakkında konuşacaktık dedi.
Çok tatlı ve sevecen bir kadındı teyzen. Kanser olduğunu hepimiz biliyorduk. Öldüğü zaman çok üzüldüm. Ayrıca bana anı yerine geçecek bir şeyler bıraktığı için çok mutluyum.
Genç adam Bıraktıkları pek anı yerine geçebişecek şeyler sayılmaz Sara dedi. Ses tonu alışılmış sıcaklığını yitirmiş gözleri anlaşılması olanaksız bir

ifadeyle gölgelenmişti. Sara sırtının ürpermesşne engel olamadı. Oracıkta öylece oturuyor huzursuz olduğu zamanlarda yaptığı gibi parmaklarıyla oynayıp duruyordu. John Sana Englewoodlar hakkında bazı şeyler anlatmak zorundayım dedi. Sigara içmemin sakıncası var mı?
Var. Sigara dumanı beni rahatsız eder.
Oysa bu soruyu aslında adet yerini bulsun diye sormuş olan genç adam sigarayı dudakları arasına sıkıştırmıştı bile. Sara ona cevap verdiğinde tam da sigarasını yakmak üzereydi. Eli havada bir saniye kadar kaldı sonra sigarayı dikkatle pakete yerleştirirken Bağışla diye mırıldandı.
Önemi yok. Teyzeni anlatıyordun
Ailem... yani Englewoodlar, South Deerfield'da bir fabrika sahibidir. Tüm paylar ailenin bireyleri arasında bölüşülmüştür. Ben yüzde kırk bir kardeşim Robert ise yüzde kırk paya sahibiz. Lucinda teyzemin payı yüzde on beşti. Geri kalanlar ise firmada eskiden beri çalışan kişiler arasında bölüştürülmüştür. Bilmem anlatabiliyormuyum?
Anlamaz gibi davranmaktan vazgeçen Sara başını salladı. Tam kırk yıldır New York Exchange'de çalışan Harry amcasından çok şey öğrenmişti. Hatta yaşlı adam Sara yanında çalışmayıp da hemşireliğe başlayınca çok üzülmüştü. John Englewood devam etti.
İşte sorun da tam bu noktada ortaya çıkıyor. Lucinda teyze paylarını bir mutemet firmaya bıraktı. Bu firma şimdi yönetim şemasında önemli ve ihtiyaç duyulan bir bölümü temsil ediyor. Anlıyorsun değil mi? Bu durum üç yıl devam edecek. Ve bu zaman içerisinde Lucinda teyzemin vasiyetnamedeki ikinci koşulu yerine getirebilirsem teyzemin payı bana verilecek.
Bu da sana şirketi tümüyle kontrol edebilme olanağı sağlayacak. Peki şu ikinci koşul neymiş? Şirketi tümüyle kontrol etmek önemli değil. Robert'la birlikte bu hakka zaten şu anda sahibiz. Birbirimize çok yakınızdır. Hiçbir zaman çatışmayız. En azından şirket politikası söz konusu olduğunda
Peki ikinci koşul nedir?
John hayli sıkılmış gibiydi. Öne doğru eğilirken; İkinci koşul şu. diye mınldandı. Bu üç yıllık sürenin herhangi bir bölümünde, Susan Anderson'ı, gelip altı ay benim evimde kalması için ikna etmem gerekiyor.,.
Kaynar kahve boğazına kaçınca Sara şiddetle öksiirmeye başladı. Boğulacaktı neredeyse. Kendine gelebilmesi hayli uzun sürdü. Sonunda, Bu da ne demek oluyor? diye haykırdı.
Neden böyle bir koşul ileri sürmek ihtiyacını duymuş? Böyle bir şeyi asla... Neyse,.. eğer gelmezsem ne olacakmış?
İki şey, Sara... Birincisi, bu üç yıllık ,süre içerisinde sen gelsen de gelmesen de bloke edilmiş yüzde on beş payın tüm geliri sana verilecek. Oy hakkıyla

birlikte tabii. Ve eğer üç yılın içerisinde hiç gelmezsen, ,bu defa yüzde on beşlik pay tümüyle sana ait olacak. Yani, Susan Anderson'a...

Aman Tanrım!.. Dur bir dakika. Tam olarak anlamak istiyorum. Eğer gelirsem yüzde on beş payı sonunda sen alıyorsun. Eğer gelmezsem, bu defa pay bana geçiyor. Garip bir düzenleme değil mi bu? Acaba Cindy teyze, böyle bir şart öne sürerken ne düşünüyordu?

Hiç kuşkusuz Sara'nın yüzde on beş paya sahip olmasını aklından geçirımiş olamazdı. Annesiyle babasının ölümünden sanra Sara'nın eline geçenleri en iyi o bilirdi zaten. Hemşireliği ne kadar sevdiğinden de haberi vardı. Peki, o halde?

Sonra birdenbire geçen yazın sonundaki bir konuşmalarını hatırlardı Sara. Havalarin serinlemeye başlamasına rağmen Cindy teyze o yıl sahilde, her zamankinden daha fazla kalmıştı. Ümitsiz hastalığın solgunlu yaşlı kadmın yüzüne çoktan çökmüştü. İkisi de bunun, birlikte geçirdikleri son yaz olduğunu biliyorlardı.

Bir ara Cindy teyze, Son beş yıldır, hayatım da öylesine harika değişiklikler oluşturdun ki demişti. Ömrümün en mutlu beş yılını yaşadım. Ama günün birinde senden daha büyük bir şey isteyeceğim. Ailemin içinde olduğu berbat durumu düzeltmeni...

Sara, Tabii diye bağırdı ansızın. Bunun, paylarla hiçbir ilgisi yok. Karşısında oturmakta, olan genç adam sıkıntılı sıkıntılı onun yüzüne baktı. Ne?. Neyin paylarla hiçbir ilgisi yokmuş?

Bir şey değil. Ama bu durum insana aptalca geliyor John. Bundan nasıl bir kazancımız olabilir ki? Tüm avantajlar benden yana Sara. Eğer kabul edersen tüm payları ben alırım. Yüzde on beş pay, yaklaşık iki yüz bin dolar tutuyor. Buna karşılık sen, üç yıl boyunca her yıl on bin dolar dolaylarında bir pay alacaksın. Ayrıca Connecticut Vadisi'nde tüm harcamaları ödenmiş altı aylık bir de tatil yapma olanağın var. Böylece işlerinden uzaklaşabilme fırsatına sahip olabilirsin.,.

Ama buna gerek yok ki John. Ben işime aşığım. Hem uzun bir tatilin bana yararı olmaz.

Bu payların ne kadar çekici olduklarını biliyorum Sara. Ama tatilin sana iyi geleceğinden de eminim. Paylar benim için o kadar önemli sayılmaz. Bunu düşün.

Genç kız, Benim için de önemli sayılmaz, dedi. Ama hemen sonra,Englewood'un söylediği gibi, düşünmeye başladı. Onunla gitmek... Neden olmasındı? Tam iki aydır, annesinin yavaş yavaş gelen ölümünün ve tüm hemşirelik ustalığına rağmen elinden hiçbir şey gelmeyişinin acısnı beyninden söküp atmaya uğraşıyordu burada. Şimdi ise içinde, hayata, yeniden dönme isteğinin kıpırtıları, vardı. Cindy teyze, çözülmesini istediği bir bilmece bırakmıştı ona. Bu bilmecenin ne parayla, ne malla, ne de

şirketin kontrolüyle bir ilgisi vardı kuşkusuz. İstediği bu muydu acaba? Bilmecenin çözülmesi. Yoksa yeteneklerinin kullanılmasına ihtiyaç gösterecek daha önemli ve karanlık sorunlar mı vardı? Ama korkmaya gerek yoktu herhalde. Mary'yi de yanma alarak gidecek ve herhangi bir şey bulamazsa, yine kıyıdaki evine dönecekti. Evine ve buradaki dostlarına... Ama birdenbire gerçeği sezdi. Kendisini tam anlamıyla kontrol etmesine ve mantıklı düşünmesine tek engel, karşısındaki genç adamdı. Sadece ve sadece John Englewood istediği için onunla gidecekti. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Tam kararını genç adama bildirmek üzereyken dışarıdan birinin seslendiğini duydu. Heey, Sara! Hazır mısın?

'Mary birdenbire dikkat kesilerek homurdan dı. John, soru dolu gözlerle genç kızı süzüyordu. Sara bu sessiz soruya, Henry Gomez diye karşılık verdİ. Ona bir sözüm vardı. Unutmuşum. Bir sakıncası yok, değil mi? Sonra gidip kapıyı açtı. Evet, Mr. Gomez. Neredeyse geleceğinizi unutacaktım. İçeriye girin lütfen. Bu, George mu? Gelin, oturun Mr. Gomez.,.

İçeriye giren adam kısa boylu, ama oldukça güçlü kuvvetli biriydi. Vücudu kaslarla kaplıydı

Kolları ise birer agaç kütügüne benziyordu. Kırışıklarla dolu yüzü, deniz rüzgarlarıyla yanmıştı. Portekiz balıkçılarının mükemmel bir örneğiydi adam. Ardından giren oğlu ise ince uzun ve sıkılgan bir çocuktu.

Adam Söz vermiştin Sara, öyle değil mi? diye sordu. Oğlan yarın on beş yaşında oluyor. Tam bir erkek yani.

Sara, Evet Mr. Gomez, söz vermiştim diye güldü. Bu tür şeyler her zaman güçtür. Neden oturup Mr. Englewood'la gevezelik etmiyorsunuz? Fazla uzun sürmez. Gel, yatak odasına gir George.

Genç çocukla Sara yatak odasına giri kapıyı kapattılar. Onların gözden kaybolmasıyla oturma odasına bir sessizlik çökmüştü.

Oğlunuz mu? diye sordu John.

Evet, tek oğlum. Ve bu da önemli bir an, öyle değil mi? Sara bunu yapacağına söz vermişti. Sara'dan daha iyi kimse başaramaz, inanın. Siz bu çevreden değilsiniz galiba?

Hayır, değilim Mr. Gomez. Masachusetts'ın öte yanından geliyorum. Sara bu işte çok iyidir, demiştiniz, değil mi?

Evet, en iyisidir. Hele gençlerle üzerine yoktur. Oğlumu kente de götürebilirdim, ama anlıyorsunuz, herhalde. Kimse Sara'dan daha iyi olamaz

Yatak odasında ise başka olaylar geçmekteydi. Sara hiç vakit yitirmeden enjektörleri küçük sehpanın üzerine dizip ensülini de hazırladıktan sonra portakalı karyolanın üzerine attı.

Şimdi dikkatle dinle George. Dünyada şeker hastalığına tutulmuş milyonlarca insan var. Eğer gerekenleri tam olarak öğrenirsen bu, senin için hiçbir zaman sorun oluşturmaz. Her sabah iğne olman gerek. Ayrıca bunu kendin yapmak zorundasın
Sonra çocuğa suyla doldurduğu, enjektörle eski bir iğne vererek ona, portakala iğne yapmasını öğretmeye başladı.
Pekala dostum. Şimdi, başlıyoruz. Artık nereleri kullanacağını gayet iyi biliyorsun. Bu deney için sağ bacak baldırının en kalın yerini kullanacağız. Pantolonunu indir, enjektörü doldur ve işe başla Beş dakika sonra, mükemmele yakın bir enjeksiyonun ardından George derin bir rahatlamayla genç kıza döndü. Hiç canım acımadı. Sara. Ama hiç... Oysa buraya gelmeden önce korkudan ödüm patlıyordu...
Herkes korkar George, önemi yok. Kutlarım seni. Çünkü insanın kendine iğne yapması, bir başkasına yapmaktan daha fazla cesaret ister. Unutma, iğneleri sadece bir defa kullanıp sonra da atacaksıu, Tamam, artık dersimiz bitti...
Çocuk gülümseyerek oturma odasına geçti. Bir yandan da gömleğini, pantolonunun içerisine sokuşturmakla uğraşıyordu. Sara arkasından, Hemen geliyorum diye seslendi. Şuraları bir temizleyeyim de
Balıkçı oğlunu, Ah, George diye sarılarak karşıladı. Sandığın gibi kötü sayılmaz, değil mi? Kapıdan çıkarlarken, Hey Sara! Borcumuzu ödemeyi unuttum diye bağırdı.
Oh, bu defalık bedava, Mr. Gomez
Adam, John'a dönerek sırıttı. Size ne demiştim, Mr. Englewood? Telaş yok, dert yok, hiçbir aksaklık yok. Sara'nın işini bildiğini söylemiştim. İddiaya girerim, bugüne kadar böyle bir şey görmemişsinizdir
Henry Gomez dışarıya çıkarken genç adam Gerçekten de görmemiştim diye homurdandı.

İKİNCİ BÖLÜM

Sara yatak odasından çıkarken ıslık çalıyordu. Olanlar için üzgünüm dedi. Bir fincan kahve daha istermisin?
John başını hayır anlamında salladı. Bir değişiklik gelmişti genç adamın üzerine. Sara biraz şaşırdı. Sonra Çatı arasına çıkıp sana battaniye getireyim, dedi. Yatak çarşaflarını yeni değiştirdim.
Bu... çok iyi Sara. Acaba telefonunu kullanabilir miyim? Evde nelerin olup bfttiğini öğrenmek istiyorum da
Genç kız elini salladı. Tabii. Telefon yatak odasında. John telefonu kullanırken...
Ama o daha sözlerini bitirmeden genç adam odaya girip kapıyı kapatmıştı bile. İştebu çok iyi, diye kahkahayı bastı Sara. Tüm kapıları kapatsan da sesin, evin her yanından rahatça duyulabiliyor.

Az sonra üst kattaydı. Ama John Englewood'un gürleyen sesini rahatça duyuyordu. Robert? diye bağırıyordu genç adam Şimdi beni işitebiliyor musun? Hatlar çok karışık, biraz daha hızlı konuş.
Çiftlikte ne yapıyorsun? Oh, Tanrım... Hepsi dün gece mi oldu? Doktor Feinberg ne dedi? Peki ama bu gece ne olacak? Çocuğu ilaçla besleyemeyiz ki. Pekala Robert. Bu gece dönüyorum. Evet, hemen. Kızı mı? Evet, buldum. Küçük bir şey, on altı, on yedi yaşlarında. Hayır ailesi yok, annesiyle babası ölmüş. Evet, öneriyi ona söyledim. Senin durumu çok önemli bulduğunu biliyorum Robert, ama bu benim için öyle değil. Onu yanmıza alırsak çok güçlük çekeceğiz, inan. Hayır, kendini kandırmaya çalışma. İlk görünüşte yumuşak bir insan izlenimi uyandırıyor ama aslında çelik gibi bir şey. Ayrıca yanında bir de on dört aylık bebekle gelecek. Bana geceleri, New Bedford'da çalıştığını söyledi. Evet, burasını duyduğundan eminim... Bir balıkçı kasabası. Ne dedin?. Hadi, Robert... Az önce On beş yaşlarında bir oğlanla ne numaralar çevirdiğine tanık oldum. Kız, sokak kadınının biri canım...
Konuşmanın tam burasında Sara kulaklannı tıkayarak birkaç dakika öylece kaldı. Kendisini toparlamaya çalışıyordu. Sonra battaniyeler hala kolunda olduğu halde karyolanın üzerine çöküp John'ın o gün, eve geldiğinden bu yana neler gördüğünü hatırlamaya çalıştı.
Az sonar tüm öfkesi geçmişti. Merdivenlerden inerken kendi kendine gülüyordu üstelik. Mutfağa girdiği zaman sigara içmekte olan genç adam bunu hemen söndürerek çöp kutusuna attı. Sara, Yatağın birkaç dakikaya kadar hazır olur dedi. Konuşurken ona bakmamaya çalışıyordu.
Buna gerek olacağını sanmıyoru diye karşılık verdi John. Az önce evden kötü haberler aldım. Evet, biliyorum. Sesin, tümüyle duyuluyordu

Genç adamın yanından geçip yatak odasına girdi. John da peşinden gelmişti. Yani konuşulanların hepsini duydun mu?

Aşağı yukarı...

Genç adam onu bileğinden kavrayarak yemek masasının yanına çekti, Sara gelmek istemiyordu. Ama John omuzlarından bastırarak onu iskemlelerden birisine oturttu. Genç kız elleri kucağında, bir heykel kadar kaskatıydı.
Biliyor musun, söylediklerin doğru değildi diye mırıldandı. John Englewood, kravatını gevşettikten sonra elini saçlarının arasından geçirdi. Beni dinlemeni istiyorum Sara. Özür dilemesini pek bilmem. Bu konuda iyi değilimdir. Ayrıca seni yargılayacak da değilim. Ama başımda korkunç bir sorun var ve de yardımını istiyorum. Açıklaya bilir miyim?
Genç kız hiç konuşmadan ona bakmaya devam etti. Dudakları sımsıkı kapalıydı. John'a göre bu duruş, Sara'nın son derece öfkeli olduğunu gösteriyordu. Oysa kahkahalarla gülmemek için ağzını açmıyordu genç kız.
Tanrı cezasını versin! diye homurdanan John iskemlelerden birisini kapıp,

havada çevirerek önüne koydu ve ters oturdu. Arkalığına kollarıyla yaslanmıştı. Her şeye rağmen sana anlatacağımdedi. Sen de dinleyeceksin. Neden tüm aksilikler birbiri ardına geldi ki sanki? Tam kırk sekiz saattir gözümü kırpmadım. Çiftlikte başımız dertte. Elma bahçesine böcek dadandı. Belki de tüm ürünü yitireceğiz. Sonra da fabrika... Anlayamadığım bir nedenden ötürü ne kadar çok sipariş alırsak, o kadar çok para yitiriyoruz. Ama bu saydıklarım beni sadece sıkıyor, o kadar. Aslında endişem oğlumla ilgili. Yedi... yoo, sekiz yaşında. Telefonda ne konuştuğumu duydun. İki gündür yanında olmadığım için sinir krizleri geçiriyormuş. Doktor sonunda sakinleştirici ilaçlar vermek zorunda kalmış. Evdeyken bir bebek gibi ardımda dolaşır. Aslında benden hiçbir şey istemez yalnızca benim yanında olduğumu bilmek ister, o kadar

Susup farkına bile varmadan çıkardığı bir sigarayı dudaklarının arasına sıkıştırarak yaktı. İtiraz etmedi Sara. John dumanı ciğerlerine çekerken,

Bunun bir nedeni olnıası gerekdiye mırıldandı genç kız

Aman Tanrım diye güldü John Englewood. Aslında sürüyle neden var. Bir zaınanlar annesiyle kedi köpek gibi kavga ederdik. Evimizde hiçbir zaman huzur olmadı.

Ama bu normal bir çocuğun sinir krizleri geçirmesine neden olmaz ki, John. .

Öyle nıi? Belki de çocuk normal değildir o zaman. Lanet olsun!.. Her şeyi öğrensen daha iyi olacak galiba iki yıl önce, Üniversitede bir gece semineri yönetiyordum. Üniversitenin bulunduğu Amherst evimizin bulunduğu South Deerfield'den altı mil kadar uzaktadır. Jacki Elena'yla evde yalnızdı. Her nedense Elena ön merdivenlerden aşağı yuvarlanmış. Eve geldiğimde merdivenlerin dibinde öylece yatıyordu. Ölmüştü. Jacki ise yanı başındaydı. Hıçkıra hıçkıra ağlıyor ve Beni terk

etme anneciğim diye haykırıyordu. Bu sözcükler o zamandan beri beni sürekli rahatsız etmiştir

Parmağıyla göz pınarında beliren yaşı sildi. Bana, benim eve dönmemden üç saat önce öldüğünü söylediler karımın. Çocuk, bu süre içerisinde hep annesinin cesedinin başında oturmuş ve onu uyandırmaya çalışmış

Ama. İki yıl, içerisinde, her şeyin düzelmesi gerekirdi kuşkusuz

Pek tabii. Çocuğu kentteki en iyi doktorlara götürdük. Zaınanla sakinleşti. Ama bilinçaltında hala bu olay yatıyor. Hayatta tek sağ kalan yakını benim. Bu nedenle de beni kaybedeceğinden çok korkuyor sanırım.

Genç adam sustu. Yüzü acıyla kırışmıştı. Kendisine hakim olamayan Sara onu yatıştırmak için elini uzatarak John'ın saçlarnıı okşadı.

Genç adam bu eli dudaklarına götürerek yavaşça öptü. Sonra, Evet... diye içini çekerek ayağa kalktı. İşte bunlar, benim sorunlarım. Ama bunları sana neden anlattım, bilemiyorum doğrusu.

Birinee anlatmak zorundaydın da ondan. Ve şimdi de ben? Ben de senin sorunlarından birisi miyim yoksa?
Hayır Sara, hayır. Sen bir sorun değilsin. Aslına bakarsan tam tersine bazı şeyleri çözmeme bile yardım edebilirsin. Sonuçta, fazla büyük sayılmazsın. Tamam. Elini kaldırarak genç kızı susturdu, Tamam göründüğünden büyük olduğunu biliyorum. Jackie'ye yardım etmek ister misin? Evde bir sürü hizmetkar var. Bir uşak, bir gündelikçi, çiftliği çekip çeviren yaşlı bir çift ve bir de oğlum...

Ya kardeşin Robert?
Oh, o mu? Robert aslında evde oturmaz. Ailemizin tamamı bu kadar. Benimle gel Sara. Böylece, tüm sorunları tek bir yere toplamış oluruz hiç olmazsa...
Konuşurken bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. Birdenbire durarak ona döndü. Tanrı cezasını versin pek diplomatik bir Yaklaşım olmadı, değil mi? Gelecek misin Sara?
Genç kız ona doğru ilerleyip kollarını John'ın boynuna dolayarak sokuldu. Vücutlarının birbirine değmesiyle genç adama huzur vermeyi düşünmüştü. Başı ancak göğsüne kadar geliyordu. Peki John, geleceğim dedi. Zaten bana çocuktan daha önce söz etseydin, bu konuda en küçük bir tereddüte bile yer olmazdı. Çocukları severim. Ama Mary'nin de gelmesi gerekğini unutma. Kendimize bir aylık bir deneme dönemi tanırız. Ama eğer gelirsem, kişiliğimden taviz veremem, haberin olsun.
Genç adam, Sara'yı omuzlarından kavrayarak dosdoğru yüzüne baktı. Nasıl istersen öyle davran. Köpeği, bebeği, kimi istersen onu da beraberinde getir. Ama senden tek bir ricam olacak. Bize geldiğin zaman mesleğini sürdürme. Anlaştık mı?
Genç kız gülümsedi. Anlaştık. Ama bebeği getiremem. Pudge'ın buradakalması gerek. Yarın babası geliyor.
Babası mı? Onunla arkadaş gibi misiniz?
Gayet tabii. Çok iyi bir adamdır.
Ve sen çocuğu babasıyla tam altı ay yalnız bırakmaya aldırmayacaksın ha?
Neden aldırayım Pudge'ın babası evlidir. Annesi Sylvia da harika bir kadındır.
Yani bu Sylvia çocuğu evine almak istiyor mu?
İstemek mi? Pudge için çıldırır o. Doğrusunu istersen seni anlamıyorum
Sanırımm ben de seni anlamıyorum Sara. Beni, ormanda yolunu yitirmiş bir çocıık kadar saf bulduğundan eminim. Pekala, demek çocu burada bırakıyorsun.
Ama benim bu gece bu gece dönmem gerek. İstersen sen haırlan yarın, birkaç saat uyuyup dinlendikten sonra gelir seni alırım. Tabi bu gece benimle gelebilirsen o başka.

Bu gece olmaz Ralph yarın gelecek. Ayrıca buranın sakinleriyle vedalaşmak istiyorum. Ama gideceğimiz yer bir hayli uzak değilmi?
Herhalde yaklaşık ikiyüz mil kadar...
Pek sayılmaz. Yaklaşık yüz kırk beş mil. Neyse... Benim arabam var. 1967 model bir Volkswagen. Kendim kullanabilirim...
Saçmalama Sara. Seni gelip ben alacağım. Bizim oraya tek başına gelmene gerek yok.
Yarın, öğleden sonra gelirim. Bu arada sen de hazırlanmış olursun.
Biliyor musun? Sen de tıpkı ağabeylerim gibi emir veriyorsun.
Söylediklerimi yeıine getir küçük kız der gibi.
Genç adam güldü. Alışkanlık işte. Bu niteliğimi kolay kolay hiçbir şey değiştiremez. Yoksa sen o, bağımsız kadınlardan mısın?
Sara, bu meydan okumaya karşılık vermekten kaçındı. Eh, ne istediğini bilen bir erkekle beraber olmak fena değil. Ama. haklısın. Bağımsız, ya da değil, ama ben gerçekten o kimseye aldırmayan ve emir almaktan hoşlanmayan kadmlardanım..
John gülümsedi. Gözleri parlıyordu. Sara, aslında neredeyse , yakışıklı denebilecek bir erkek, diye düşündü. Ama genç adam onu havaya kaldırıp dudaklarından yavaşça öperken tüm düşünceleri dağılıverdi. Yere bırakıldığında., nefes nefese John'a tutundu. Sonra birlikte kapıya kadar yiirüdüler. Genç adamın kolu Sara'nın omzunda, onunki ise John'ın belindeydi.
Hakkımdaki düşüncelerinden ve telefondaki sözlerinden sonra beni neden öptün? diye sordu Sara, dışarı çıktıkları zaman.
Bilmiyorum, Sara. Sanırım sadece istediğim için... Yarın görüşürüz
Genç adam gittikten sonra Sara bir süre karanlıkta durdu. Garip bir ürperti sarmıştı içini. O günün hayatında çok büyük bir değişikliğin başlangıcı olduğunu biliyordu.
Huzursuz ve uykusuz bir gece geçirdi. Geniş yatağında, bir türlü rahat edemeden sabaha kadar dönüp durdu.
Ancak sabaha karşı daldı. Uyandığı zaman rutubetli bir sis perdesi kaplamıştı çevreyi. Sis düdüklerinin sesi duyuluyordu.
İnce geceliğinin içerisinde hafifçe titremesine rağmen, aceleyle aşağıya, Pudge'ın yanına inip O'nu kaldırdı. Kahvaltı hazırlarken konuşmaya başladılar. Birbirlerine söyleyecekleri çok şeyleri vardı ama bunların hiçbirisi anlaşılabilir türden değildi.
Küçük çocuğa kahvaltısını verirken bu arada kendisi de bir dilim kızarmış ekmeği kemiriyordu. Birdenbire hayatına girip kendisine talimatlar vermeye başlayan ardından da yok olan yabancıdan aklını alamıyordu bir türlü
Rüyada gibi Pudge'a dönüp, Şımartılmak, güzel bir şey olabilir dedi. Bir süre için tabii. Beni küçük ve haşarı bir çocuk, sanıyor. Ama yine de beni

öptü. Siz erkekleri bir türlü anlayamıyorum Pudge. Ama madem beni çocuk sanıyor o zaman ben de çocuklar gibi giyineyim. Yalnız, giysilerimin hepsinin bol olmaları gerek. Çünkü aslında vücudum küçük bir kıza benzemeyecek kadar dolgun. Öyleyse küçük bey daha fazla kilo almamak için, şu kemirmek de olduğum kızarmış ekmeğin yanında ancak bir de yumurta yiyebilirim
Sonra kalkıp peynirli, domatesli tam üç tane yağda yumurta yaptı.
Ağabeysi Ralph saat sekizde geldiği sırada hem Pudge'ı hazırlamış, hem de eşyalarını toplamıştı. Küçük çocuk babasını görünce yerlerde yuvarlanarak avazı çıktığı kadar Anne! diye haykırmaya başladı.
Genç adam tarafından havaya fırlatılıp defalarca öpüldükten sonra yere bırakılan Sara, kendisini toplamaya çabalarken, Oh, Seni yeniden görmek ne kadar güzel, Ralphdedi. Bırak beni, bırak koca domuz. Sylvia nasıl?
Çok iyi Sara. Göz ameliyatı büyük bir başarıyla sonuçlandı. Yarın hastaneden taburcu olacak, gelecek salı günü de Hyannis'deki yeni evimize geçebileceğiz. Pudge seni çok yordu mu? . .
Çok iyiydi. Ayrıca bir santimetre kadar da uzadı sanırım. Çok daha iyi yürüyor. Göreceksin
Harika. Bugün Pudge'la Boston'a gidip yarın da annesini hastaneden çıkartacağız. Yeni evimize geçmeden önce üç dört gün vaktimiz olacak. Sara... Buradaki handa bizler için dört günlük yer ayırsana.
Genç kız güldü. Benim daha güzel bir fikrim var. Neden Sylvia'yı da alıp bu kulübede bir iki hafta kalmıyorsunuz? Hava gerçi soğuk, ama güneşli. Ayrıca eve de göz kulak olursunuz. Ne dersin,? Eve göz kulak olmak mı? İyi ama sen nereye gidiyorsıun?
Bizim küçük yaramaz bu defa da neyin peşinde der gibi konuşmuştu. Ralph otuz yedi yaşındaydı ve yirmi dört yaşındaki kız kardeşini hala bir bebek gibi görüyordu.
Doğrusunu istersen nasıl açıklayabileceğimi ben de bilmiyorum Ralph, diye mırıldandı Sara Sık sık birlikte olduğumuz şu yaşlı hanımefendiyi hatırlıyor musun? Hani ona, Cindy teyze, derdim... İşte o kadıncağız öldü. Ama işin garip yanı, vasiyetnamesinde bana da bir şeyler bırakmış.
Herhalde yanlış anlamış olmaIısın Sara
Hayır, yanlış anlamış filan değilim. Aslında bana bir şey bırakmış sayılmaz. Yeğeni aracılığıyla bırakıyor... ama geçici olarak. Adam dün gece gelip durumu açıkladı.
Ralph Tanrı aşkına Sara diye şikayet etti. Oldum olası seni anlamaya çalışırım, ama başaramam. Şimdi lütfen en başından başlayıp tüm öyküyü bana anlatır mısm?
Sara bunun üzerine her şeyi anlattı. Ama John'ın telefonda kendisi hakkında söylediği sözleri ve öpüşmelerini atladı tabii. Ayrıca genç adamın kendisine

her dokunuşunda vücudunun nasıl ateş gibi yandığından ve onun yakışıklılığından da hiç söz etmedi. İşte bu nedenle gidiyorum diye sözlerini bitirdi sonunda.
Kadınları bir türlü anlayamamış olmakla yakınan Ralph, daha fazla konuşmaya gerek görmeyerek, sarılıp öptü kardeşini. Eğer ayağını denk almazsa, Dallas'dan diğer ağabeyi David'i çağırmakla tehdit etti onu. Çünkü David, kadınları iyi tanırdı. Arabasına bindikten sonra kız kardeşine döndü.
Ve burnunu sakın onların işine sokma Sara dedi. Aslında nerede bir sorun çıksa sen muhakkak bulaşırsın. Hem şu çılgm köpeği de beraberinde götür. Belki Mary başını derde sokmanı önleyebilir.. Tabii kendi başı derde girmezse.
Genç kız ğabeyinin arkasından, Köpeğime dil uzatma, diye bağırdı. Sonra yere çöküp Mary'yi kucakladı. Küçük bir kız olmanın mutluluğunu yaşıyordu yeniden. Zor zamanlarda her zaman yardımına koşacak, dev gibi ağabeyIere sahip olmak çok güzel bir şeydi.
Sonra kasabalılarla vedalaştı. Ardından da Emelkliler Sendikası'nın kurucusu olan yaşlı Harry Burton'la kendi kulübesine kadar yürüdü. Adam bir süre onun küçük elini tuttu. Seyrelmiş, beyaz saçları, sisi dağıtan rüzgarla uçuşuyordu Sakın unutma Sara dedi ona. Hepimiz buradayız. Bize ihtiyacın olduğu takdirde haber göndermen yeterli.Şu çevrede iyilik etmemiş oldugun tek bir aile bile yoktur. Unutına. Yardım, istediğin takdirde hemen bizi çağır. Hepimiz sana borçluyuz
Eğilip geıç kızı alnından öptüğü sırada heyecanla kekeleyen Sara verebileceği bir cevap bulamıyordu bir türlü. Sonra da Mary'yi okşadı adam. Ve sen haylaz hayvan Sara'nın yanından hiç ayrılma ve onu dikkatle koru anlıyormusun?
Sara son hazırlıklanı da tamamlayıp aşağı kata indiği zaman saat on iki olmuştu. Az sonra John Englewood'un arabasını motor sesi işitildi. Kapıyı vurmadan içeriye girdi genç adam. Genç kız onu, ellerini uzatarak karşıladı gülümsüyorodu John dinlenmiş, daha bir rahatlatmıştı. Siyah gözleri ışıl ışıl parlıyordu. İşte bak, her erkek böyle bir karşılama bekler, diye gülerek eğilip Sara'yı alnından öptü. Evde herkes seni bekliyor. Bebeği beraberinde getirmeye karar verdin mi?
Genç kız uzun saçlarnı arkaya,doğru savururken, hayır anlamında başını salladı. Bir önceki güne oranla daha güzel ve dikkatli giyinmişti. Annesine baktığı günler bir hayli zayıflamış olduğundan beyaz kadife pantolonu bol geliyordu artık. Ama sarı bluzu göğüslerini meydana çıkariyordu. Bu nedenle üzerine kırmızı bir mont geçirmişti. John'a döndü. Dün gece söyledim ya. Pudge, babasıyla gitti. Seninle sadece ben, Mary ve iki tane bavul geliyor.

Köpeği dikkatle arabanın arka koltuğuna bavulları da bagaja yerleştirip yerlerine oturdular. Emniyet kemerlerini takarlarken genç adamın yüzünde garip bir ifade vardı.mın yüzünde garip bir ifade vardı. Sonra gülümsedi ve gaza bastı. Az sonra, Paint kasabasının anayoluna çıkmışlardı. Burada kısa bir süre duran John genç kıza döndü.
Şimdi yeni bir hayata başlıyoruz Sara. Saçlarının bu şekli çok hoşuma gitti, ama seni daha da küçük göstermiş. Artık başını yukarıya doğru kaldır ve hayatın tadını çıkarmayı bir an önce öğrenmeye başla
Sonra uzanıp genç kızın dizini okşadı. 'Peki babacığım' demek geldi Sara'nın içinden. Ama kendisini tuttu. Ne var ki john sol omzu üzerinden herhangi bir aracın gelip gelmediğini control ederken burnunu kıvırarak dilini çıkarttı ona. Ancak genç adam umduğundan çabuk döndüğü için Sara'yı o vaziyette yakalamıştı.
Dilinde bir şey mi var?diye serdu.
Genç kız Dilimin hala paslı olup olmadığına bakıyordum dedi büyük bir ciddiyetle Sonra ellerini kucağında kenetleyip büyük bir dikkatle, belki de binlerce defa görmüş olduğu manzarayı seyre koyuldu.
Az sonra, Marion çıkışından karayoluna ulaşmışlardı. Sara, Rica etsem azıcık yavaşlayabilir miyiz? diye sordu. Biraz ileride bir alışveriş merkezi var da.
Oldu. Kahvaltı etmiş miydin?
Evet. Komşular bana bir güle güle partisi verdiler. Herkes geldi
Az sonra yavaşlayan John, Alışveriş merkezi burası mı? diye sordu Evet. İlerdeki girişe doğru gidebilir miyiz lütfen? On dakika içinde gelirim.
Araba durur durmaz, Sara hemen aşağıya atlayıp köpeğe dönerek, Sen burada kal Mary, diye emretti. Gözlerinden sadece birini hafifçe açarak anladığını belirtti hayvan.
Mağaza çok tenhaydı. Hemen tenzilatlı satış yapılan bölüme sağirten Sara, renklerine aldırmaksızın kendisine bir numara büyük gelen altı tane elbise aldı. Bunlardan beşini plastik bir poşete tıkıştırdığını gören tezgahtar hayretler içerisinde kalmıştı. Sara küçük kabine girerek son aldığı elbiseyi hemen sırtına geçirip pantolonuyla çoraplarını da poşete soktu. Sonra montunu da giyerek bu korkunç renk uyumsuzluğuyla zevksizlik tablosunu tamamlayıp arabaya döndü.
Onu gören genç adam, Hayatımda ilk defa tam söylediği saatte gelebilen bir kadınla karşılaşıyorum dedi. Oh... elbise almışsın. Oysa ben...
İnsan birileriyle tanışmaya giderken üzerine yeni bir şeyler giymelidir. Annem hep böyle söylerdi. Ah, tabii. Acaba cerrah olduğu için mi annen böyle şeyleri biliyordu?
Eğer alay etmek istiyorsanız, zamanınızı boşa harcıyorsunuz demektir Mr. Englewood. Annem, bir kadının bilmesi gereken her şeyi bilirdi. Ve bana,

bu bilginin yeterli olduğunu söylerdi hep. Ona göre bir erkeği anlaınaya çalışmak, Noel günü Niagara Şelalesi'nde yüzmekten farksızmış. Ellerini kaldıran John, Teslim oluyorum, dedi. Annen herhalde haklıydı. Bundan, daha sonra söz ederiz. Emniyet kemerini tak.

Takmayacağım işte!

Genç adam cevap vermeden uzanıp kemerin uçlarını tuttu ve tokayı taktı. Ancak o kısa süre içerisinde sağ omzuyla Sara'nın sol göğsüne yaslanmıştı. Gerçi onun bu duruma aldırış ettiği yok gibiydi, ama genç kız garip bir duygunun tüm vücudunu sarıp oradan da, kasıklarına doğru yayıldığını hissetti. Nefes alamıyordu adeta.

Uzun bir sessizlikten sonra John elini uzatarak genç kızı hafifçe sarstı. Artık nefes alabilirsin Sara. Mosmor kesildin. O kadar da kötü araba kullanmıyorum canım.

Genç kız omuzlarını silkerek yanındaki kapıya yanaşıp büzüldü. Sonra kendi kendine, Siper al diye mırıldandı. Annesi, 'Eski zamanlarda kızılderililer bir kafileye saldırdıkları zaman arabaları daire şeklinde dizip siper alırlarmış diye anlatırdı. Aslında, South Deerfield'e kadar çok uzun bir yol vardı önlerinde. Kapının yanında büzülecek ve bir daha ağzını hiç açmayacaktı. Ancak kendi kendine, Ama erkekleri anlamayı da o kadar çok istiyorum ki,.. diye söylendi.

Hımm... Ne dedin?

Dedim ki... şey.., Birdenbire telaşla doğruldu. Yanlış yola saptın, dedim. Buradan sapmayacaktın. Karayoluna devam edip Providence'dan sapman gerekirdi.

Senin açından belki öyle, ama benim için değil.

Ardından gaza bastı. Çok geçmeden New Bedford Havaalanı'nın küçük park yerindeydiler. Bagajdan bavulları çıkartan John, Köpeğe tasma takman gerek, diye seslendi.

Oh?. Ben... şey.,. aslında onun bir yolculuk tasması var. Mary'yle defalarca yolculuk yaptık. Ah, öyle mi? Boston'a kadar gitmişsinizdir herhalde

Sara tasmasını takarken köpek hiç hareket etmeden duruyordu. O sırada genç kız ciddi bir tavırla, Oh, evet, diye karşılık verdi. Boston, Providence, Worcaster ve Leominster'a. kadar gittik.

Sonra kendi kendine fısıldadı. Ayrıca Heidelberg, Roma, Atina ve Tokyo'ya kadar da uzandık.

Bunları ögrendiğinde suratının alacağı hali görmek isterdim doğrusu

John Englewood, Efendim?. diye sordu.

Oh, bir şey yok. Kayışın tokası sert de kolay takamadım.

Peki öyleyse. Hadi, gel

Küçük bekleme salonundan geçip, uçuş bölümünde bazı belgeler imzaladıktan sonra, piste çıktılar. Sara genç adamı ağzını bile açmadan

izliyordu. Ama için için ,titremekteydi. Köpeği gören görevlilerden biri bir şey söyleyecek gibi oldu, sonra omuzlarını silkti. Genç kız gülerek aceleyle John'ın peşinden yürümeye devam etti. Tıpkı limana çekilen bir transatlantiğin yanındaki küçük bir sandala benziyorum diye düşünüyordu. Şu adama yavaş yürümesini ögretmeliydi. Englewood onu ilerde duran küçük bir uçağın yanına götürüp, Bir Cessna yüz yetmişbeş, dedi. Eski, ama çok güvenli bir modeldir. Şirketin...
Sara, Anlıyorum, dedi ölgün bir sesle. Durum giderek genç kızın kontrolünden çıkıyordu. Bu Cessna 175, Sara'nın o güne kadar bindiği en küçük uçak olan 747 Jumbo'nun yanında bi le bir uçurtma gibi kalırdı. Küçük kızlara özgü tavrıyla gülümseyerek korkusunu gizlemeye çalıştı. Bunun üzerine John'ın da çatılan kaşları gevşedi. Gülümseyerek, Kucağıma alırsam ısırılma tehlikesiyle karşılaşır mıyım acaba? diye sordu.
Ben... ben pek ısırmam... Yani... şey... Pek sık ısırmam, demek istiyorum.
Bak... buna sevindim. Ama senden değil, köpekten söz ediyordum. Mary'yi kucağıma almaya kalkarsam ısırır mı?. Ama uçağın kapısına kadar sıçrayabiliyorsa buna gerek yok tabii.
Eh sıçrayabileceğini sanmam. Mary, uçaklara sıçrayarak binme konusunda pek eğitilmiş değildir. Daha doğrusu, Mr. Englewood...
John... bana, John de lütfen...
Peki John... Sana Mary hakkında bazı şeyler açıklamam gerek. Biraz palavracıdır. Çok etkileyici bir şekilde hırlar. Bana zarar vereceğini düşünürse üzerine saldırabilir, ama bunun dışında, yarı yarıya emekliye ayrılmış bir köpektir o. Eğer çok yavaş hareket edersen, kendisini hakarete uğramış kabul etmeyebilir. Ama hatırlatayım yirmi beş kilodur... .
Sözlerini bitirir bitirmez genç adamın hayvanı kaldırıp bir bira kolisi gibi koltuğunun altına sıkıştırdığını görünce, gözleri faltaşı gibi açıldı Sara'nın Ama John'ın bu defa da kararlı bakışlarla kendisine döndüğünü görünce Oh, hayır diye itiraz etti. Sesi titriyordu. Ben oraya tırmanabilirim. Ayrıca hem kırk kiloyum, hemde... Sözünü tamamlayamadı. Aslında, belki de, Beni kollarına alıp da aklımı daha fazla karıştırmanı istemiyorum diyecekti. Ama çok geç kalmıştı. Bir kurt gibi gülümseyen John, genç kızı bir kolıiyla kavradığı gibi kaldırara bacaklarını uçağa sokmuştu bile. Başına dikkat et diye uyardı.
'Ya kalbim ne olacak?' diye bağırmak geldi Sara'nın içinden. Ama kendisini tutarak genç adama döndü.
Senin halterci değil de bir öğretim üyesi olduğunu sanıyordum.
Haklısın. Şimdi Mary'yi ortadaki koltukların arasına yerleştirmeye çalış. Ben uçağı gözden geçirecegim
Az sonra uçağa bjnip genç kızın yanına oturmuştu. Gösterge tablosunu dikkatle inceledikten sonra marş düğmesine bastı. Önlerindeki pervane

harekete geçince de Sara'ya dönerek gülümsedi. Gördün mü bak! Neredeyse hazırız.
Sonra arkasına bakarak, dümenle kanatları control etti. Ardından da kulaklıkları takmaya hazırlandı. O sırada Sara bir şey söylemeye ça.lışıyor ama motor gürültüsünden bir türlü sesini duyuramıyordu. Dikkatini çekmek için omzunu yumruklamaya başlayınca John hayretle döndü. Genç kız korkuyla sordu:
Pilot... geliyor mu.?.
Pilot benim. Ya da,ben, pilotum.
Sara Tabii, anlıyorum dedi titrek bir sesle. Acaba uça hareket etmeden önce emniyet kemerini çözüp kapıyı, açarak kendisini dışarıya atmaya vakit bulabilecek miydi?
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Sara, daha sonra düşündüğünde o kırk beş dakikalık uçak yalculuğunun hayatının en kötü anları olmadığını kabul ediyordu. Ama uçuş sırasında böyle düşünmüyordu tabii. Uçağın yükselmesinden yere ininceye kadar geçen zaman içerisinde koltuğun kenarlarına sımsıkı yapışmış, taştan yontulmuş bir heykel gibi kaskatı oturmuştu. Parmakları bembeyaz kesilmiş, uçları ise hafiften morarmıştı. Küçük uçak sürekli sarsıldiğı için midesi fena halde rahatsız oluyordu. Bir ara, tam kocaman bir gölün üzerinden geçerlerken, uçağın altından kayıp gittiğini sanarak avazı çıktığı kadar, Düşüp parçalanacağız diye haykırmaya başlamıştı. Çabuk dışarıya çıkalım
Ne demezsin? Alt tarafı sadece bin metre yüksekteyiz. Bana bak... Çek şu elini kapının tokmağından.
Sara, 'Canavar adam bir de utanmadan gülüp alay ediyor' diye geçirdi içinden. O sırada John, Bu bölgede hava boşlukları vardır, diye açıklıyordu. Telaşlanman. gereksiz. Şimdi tüm yapmamız gereken şey karşımızdaki şu tepeleri aşıp Connecticut Nehri'ni geçmek. Hadi bakalım, sikı tutun Sonra uçağı tamamen yatırarak sağa doğru dönmeye başladı. Genç kız Özellikle böyle yapıyor diye düşündü. 'Bunu asla unutmayacağım. Dur bakayım... Ne demişti? Tutun mu?: Bakışlarını ellerine çevirdi. Mafsalları beyazdan mora dönüşüyordu artık. 'Eğer daha sıkı tutarsam bu gidişle koltuk yerinden sökülecek' diye geçirdi akımdan.
Sonra merakla dönüp Mary'nin ne yaptığına baktı. İşte bir bu eksikti! Tüm bu tehlikelere rağmen köpek yattiği yerde kıvnlmış, mışıl mışıl uyuyordu. Yeniden önüne bakınca dehşetle irkildi. Uçak, yapılarla yolların yumak gibi iç içe girmiş olduğu bir kümeye doğru pike yapıyordu. Ama burada havaalanı yok diye avaz avaz haykırmaya başladı.. İnip nehrin üzerine mi park, edeceğimi sanmıştın yoksa? Hem omzumu yumruklamaktan da vazgeç

lütfen. 'Şu an iki elim de bana gerekli. Görmüyor musun, arasına ineceğimiz şeritler önıümüzde uzanıyor
Oh... şey... sadece yardım etmeye çalışıyordum, dedi genç kız. Bir yandanda.. 'Yalnız kendini beğenmiş değil, aynı zamanda da zorba ve alaycı' diye düşünüyordu. 'Aslında, ilk tahminimden daha genç sanırım.. Uzanıp saçlarını karıştırsam ne der acaba?'
Düşünürken elleri, genç adama doğru harekete geçmişti bile. Ama yerin hızla kendilerine doğru yükseldiğini görünce hemen koltuğunun kenarlarına tutundu. Gözlerini sımsıkı yumarak, Hakkını helal et Mary'ciğim diye fısıldadı.
Çok geçmeden motor gürültüsü dinmişti. Sara korka korka gözlerini açtı. O sırada John da elinde bir mendille ona uzanıyordu.' Alnını kurularken Gerçekten güç bir yolculuk oldu dedi. Sen iyi ki benimle birlikte gelmedin, Bir yandan da gülmekten katılıyorodu. Midesi bulanan genç kız, cevap verecek gücü bulamadı kendinde. Ama, 'Bunun hesabını senden soracağım John Englewood diye düşündü.
Oysa genç adam bundan böyle tepesinde Demoklas'ın kllıcı gibi sallanacak olan bu tehdidin farkında değildi tabii. Dışarıya atlayıp Sara'yı da indirdi. Ama genç kızı hemen bırakmayıp dudaklarından öperke Mary de kapıdan dikatle onları gözliiyordu. Sara, Hadisene Tanrı'nın cezası bekçi köpeği diye, homurdandı. Gelip şunu ısırsana
Ama hayvan öyle düşünmüyordu besbelli. 'Bakışlarıyla yüksekliği ölçüp atlatıktan sonar sanki, yabancıymışlar gibi yanlarından geçerek uzaklaştı. John Sara'yı kolundan tutup kendisine doğru
döndürerek sanki aklından geçenleri okuyormuşçasına, Biliyorsun köpekler, erkeklerin en iyi dostlandır. dedi.
Yürüyüp ilerde beklemekte olan cipin, yanına gittiler. John diresiyonun arkasında outran orta yaşlı, iri yarı adamla onu tanıştırdı. Sara bu Frank Stankiewicz. Frank, çiftliği yönetir. Frank,.. Eğer sence bir sakıncası yoksa Sara' nın yemek yemesi gerek. Uçağı bağlayıp gereken kontrolleri yapar mısın? Cipi birkaç dakikaya kadar yeniden sana göndertirim.
Frank, Ne sakıncası olacak John dedi. Siz en iyisi hemen gidin. Jackie, on beş dakika önce okuldan eve gönderildi
Mary'yi arkaya, Sara'yı da öne oturturken, Bir bu eksikti diye homurdandı genç adam. Sonra motoru çalıştırıp hızla gaza bastı. Çiftlik çeyrek mil kadar uzaktaydı sadece. Hızla yol alırken yüzüne çarpan rüzgar, Sara'nın neşesini geri getirmişti. 'Onu bugiin öldürmeyeceği' diye karar verdi kendine.
O sırada John yüksek sesle anlatmaya başlamıştı. Yapı hayli eskidir. İlk bölümleri 1720 dolayların da yapılmış. Ama sonra tam altı tane bölüm eklenmiş. Birbirlerinden farklı yükseklikteki çatıları görebilirsin... Koridorlarda beklenmedik virajlara ve merdivenlere rastlanır. Çünkü onlar

da aynı düzeyde değildirler. Ama çatimız akamaz, mutfak moderindir ve kaloriferle ısınırız. Ayrıca Englewoodlar 1746'dan beri burada yaşamışlardır. Hoşlanacağından emınım.
Ben de eminim diye bağırdı Sara. Görkemli bir görünüşü var. Eski evleri çok severim. Evin arkasındaki şu garip görünüşlü binalar da neyin nesi?
Oralarda tütün yapraklarını kuruturuz. İki tür ürünümüz var. Puro tütünü ve elma. Ayrıca Frank domuz , Mrs. Emory de tavuk besler.
Bu sırada evin sundurmasının önüne gelmişlerdi. Genç adam, inmesine yardım ederken,
Pekala Sara dedi. Hadi artık içeriye girebiliriz.'
Genç kız elbisesinin kırışıklarını düzeltmeye çalıştı. Başaramayınca da bu kez eli saçlarına gitti. Bu arada sürekli düşünüyordu. Neden böyle bir vasiyetname yapma gereği duymuştu Cindy teyze? Bu evde Sara'ya ihtiyacı olan kimdi? Küçük Jackie miydi, yoksa John mı? Belki de Robert.
Bu karmakarışık düşünceleri kafasından atmak istercesine başını salladı ve genç adamın peşine takıldı. Gülümsemeye çabalıyordu.
Verandayı geçip eve girdiler. Daha gözleri içerinin karanlığına tam alışamadan evin iki sakiniyle burun buruna geldi Sara. Bunlardan biri orta yaşlı; güleç yüzlü, evin kahyası olduğu belli olan iri yarı bir kadindı. Diğeri ise zayıf, asık yüzlü, küçük bir çocuk. Sara'yı görür görmez hemen kadının eteklerinin altına gizlenivermişti. Genç kız Mary'nin tasmasını tutarak birilerinin bir şeyler söylemesini bekledi. Sessizliği John bozdu.
Mrs. Eınory, bu Sara.Karnı aç. Yeınek yemesi gerek.
İri yarı kadın Sara'ya yaklaşarak onu hafifçe kucakladı. Fazla uzun olmamasına rağmen, yine de genç kızın üç dört parmak tepesinden bakıyordu. Hoşgeldin Sara dedi.
John dün gece bize senden söz etmişti. Ben gidip ınutfakta bir şeyler hazırlarken sen de burada Jackle gevezelik et. Eliyle iterek çocuğu ortaya çıkarttı. Bu arada, seni telefonla aradılar John. John gülümseyerek kütüphaneye girdi. Mrs. Emory ise açılır kapanır bir kapıdan geçerek gözden kayboldu. Bu arada çocuk adeta donmuş gibi hareketsiz bir şekilde durmuş, nefret dolu bakışlarla Sara'yı süzmekteydi. Genç kız, babayla oğul arasındaki hafif benzerliğin daha yeni yeni farkına varıyordu. İkisinin de saçları simsiyahtı. Ama çocuğunkiler, kıvırcık değil düzdü. Gözleri yeşilimsi bir ışıkla parlıyordu. İncecik yüzü ve ıstırap dolu ifadesiyle tuzağa düşınüş yavru bir tilkiye benziyordu.
Sara, 'Tannm, işte sorunun büyüğü' düşündü. Ama tüm cesaretini toplamayı başararak elini uzattı. Merhaba Jack. Ben Sara.
Oğlan kuşkulu bakışlarla genç kızın elini süzdü. Sonra uzanıp sımsıkı tuttu. Ama sıkacağı yerde hızla ağzına götürüp, Sara'nın avcunun toınbul yerini olanca gücüyle ısırdı.

Hissettiği acıyla sarsıldı genç kız. Elini hızla çekerken inledi. Gözleri yaşarnıiştı. Çocuğu tokatlamamak için kendisini güçlükle tutarken hiç de nazik hanımlara yakışmayacak bir şeyler homurdandı. Ne yapması gerektiğine karar veremiyordu bir türlü. Ama Mary birdenbire harekete geçerek Sara'yı kararsızlıktan kurtardı. İri hayvan, aralarındaki mesafeyi iki adımda geçerek gelip oğlanın tam önünde durmuştu. Başları aynı hizadaydı. Bir sire çocuğu süzdü. Sonra kocaman dilini uzatarak Jack'in yüzünü yalayıverdi.
Ki... kim... kim bu böylediye fısıldadı çocuk.
Bekçi köpeği
Kime bek...bekçilik eder?
Bana...
Kızınca ne yapar?
Sadece birisi bana kötülük yamkisteyince kızar
Ya sonra?
Sonra onu yer
Oğlan bir süre düşündü. Bu arada Mary, onu yalamaya devam ediyordu. Sonunda Jack, Şimdi ne yapıyor?diye fısıldadı. Oldukça ürkmüştü anlaşılan.
Senin tadına bakıyor. Yiyeceği kişilerin, önceden tatlarına bakmayı çok sever. Ama sanırım sana ikinci bir şans daha tanıyacaktır. Ancak yine de çok dikkatli ol. Çünkü beni yeniden ısıracak olursan, üzülerek söyleyeyim ki bu defa seni kesinlikle yiyecektir.Beni yeniden ısırmak istiyor musun? Bu sırada elini oğlana doğru uzatmıştı. Çocuk, Ha... hayır, teşek... teşekkür ederim. di,ye kekeledi O, bir hataydı
Evet, gerçekten... otur Mary
Babama... babama söyleyecek misin?
Ya sen beni bir daha ısırcak mısın?
Jack hafif gülümsemeyi başarırken, hayır anlamında başını salladı. Bunun üzerine yeniden elini uzattı Sara. Madem öyle, peki. Merhaba Jack, Benim adım, Sara
Çocuk yan gözle köpeği süzerken kendisine uzatılan eli tutarak hafifçe sıktı.
Seninle tanıştığıma sevindim Sara
Ben de seninle tanıştığıma sevindim Jack
Oğlan ciddi bakışlarla Sara'yı süzdü. Ama, bunu yeniden yapacak olursan seni yine ısırırım. Ve o zaman köpeğin beni yese de, yemese de fark etmez
Yeniden yapmak mı? Ben ne yaptıki Jack?
Babamı alıp götürmek için buraya geldin Eğer böyle bir şeye kalkışırsan seni ısırırım, inan bana Oh, sana tüm kalbimle inanıyorum Jack. Ama sen de bana inanmalısın Buraya, babanı alıp götürmek için gelmedim. Böyle bir şeyi aklımın ucundan bile, geçirmem. Hem bunu sana kim söyledi?

O adam söyledi. Gelip burada bizimle yaşayacağını, kendini babama sevdireceğini, sonra da onu bir daha görememem için alıp götüreceğini anlattı. Çünkü kimse benim gibi kötü çocuklardan hoşlamnazmış
Aynı boyda olmalarmı sağlamak için Sara çömeldi Eğerböyle söylediyse, yalan söylemiş Jack. Ayrıca sen hiç de kötü bir çocuk değilsin. Seni daha ilk görüşte sevdim. Kim uydurdu bunları? O adam söyledi, Ama ben onun başka yalanlar da, söylediğini düşünüyorum. Sen, yetişkin bir insane sayılmazsın, öyle değil mi?
Neden sordun Jackie?
Eh, hem yetişkinler kadar büyük, değilsin, hem de seni ısırdığım zaman bana bağırmadın. Oysa yetişkinler karşılarındakilere bagırmaktan çok hoşlanırlar. Ara sıra, birbirlerini kır mak da hoşlarına gider. Neyse, hadi gel. Sana mutfağı göstereyim.
Açılır, kapanır kapıdan geçip iyi aydınlatılmış, kocaman bir mutfağa girdiler. Duvarlar boydan boya raflarla kaplıydı. Güneş ışığının girdiği dipteki pencerelerin altında fırın, soğutucu ve büyük derin bir dondurucu göze çarpıyordu. Odanın ortasında kocaman bir masa vardı. Tam bir kasaba mutfağı görünümündeydi burası. Onları gören Mrs. Empry, Bir iskemle çek diye seslendi Sara'ya. Salamla yumurtalar hazır. Kahve pişiyor. Ardından da sucuk ve kızarmış ekmek. Jack'le iyi anlaştınız mı?
Fena sayılmaz,.. dedi Sara. Jackie köpeğime alıştıkça daha iyi, arkadaş olacağımızdan eminim. Ancak, senin tüm hazırladıklarını yemem olanaksız. Kiloma dikkat etmem gerek...
John, seni şişmanlatmamız gerektiğini söyledi.
Şişmanlamaya ihtiyacım yok ki diye inledi genç kız. Bu kadar incelebilmek, öyle uzun zamanımı aldı ki.
Kahya dönüp Sara'yı bir süre inceledi. Ama tam işine yeniden başlayacakken aklına gelen bir düşünceyle genç kıza yaklaşıp elbisesinin belini şöyle bir kavradı. Çekilince, daralarak Sara'nın vücuduna yapışan elbise onun dolgun kalçalarını meydana çıkartıvermiş, göğüsleri ise ileriye doğru fırlamıştı. Mrs. Emory kurnaz bir sesle, Hayır dedi. Görüldüğünden çok daha gelişmiş bir vücudun var, öyle değil mi?
John beni ilk önce sahilde, üzerimde eski elbiselerimle gördü diye karşılık verdi genç kız. Benim on altı yaşında küçük ve çelimsiz bir kız olduğumu sandı. Tam üç defa yanıldığını söyledim. Ama aldırmadı bile
Erkekler bir defa karar verdikten sonra artık aldırmazlar. Peki, şu bebek masalı da nedir?
Oh! o bebek öykü değil, gerçek. Üç hafta kadar Pudge'a ben baktım. Annesi bir göz ameliyatı geçirecekti Sylvia, yani ağabeyimin karısı. Ralph, Pudge'ı almak için bu sabah geldi.
Ya diğer olaylar? John, onlarda da mı yanilmış?

Sara üzüntüyle omuzlarını silkti. Kararını çoktan vermiş, Ona hiçbir şey açıklayamıyorum nedense. Onun iyi bir insan olduğunu biliyorum, ondan çok da hoşlanıyorum, ama aynı zamanda son derece kendini beğenmiş, kibirli, hükmetmeyi seven.
Mrs. Emory, Ahmağın biri diye cümleyi genç kızın yerine tamamladı. Ben buraya, John daha altı yaşındayken geldim ve bana kalırsa teşhislerinde hiç de yanilmamışsın. Ama ondan hoşlandığına sevindim. Çünkü ben de onu çok severim. Şimdi... şu yumurtaların birkaçını ye bakalım. Yorucu bir gün geçirdiğin anlaşılıyor. Pehrize yarın ya da daha sonra devam edersin.
Jackie, Babamdan mı söz ediyorsunuz? diye atıldı. Babam pehriz mi yapıyor? Bu, ne demek Sara?
Genç kız güldü. Pehriz, çok yemek yemeyip fazla şişmanlamamak demektir. Babanın kesinlikle pehriz yapmadığıdan da eminim. Gel Jackie, şu yumurtaların bir bölümünü de sen ye. Ayrıca, Mary için, de bir tabak alabilir miyim Mrs. Emory? Yumurtayı o da sever, özellikle haşlanmış olanlarını. Ama tabak içerisinde verilmezse asla yemez
Sara'ya boş bir tabak uzatan Mrs. Emory, Umarım köpeğin başımıza dert olmaz, dedi.
Mutfakta mı kalacak, yoksa ahırda mı?
Tabağa bol bol yumurta ve salam koyan Sara bunu Mary'nin önüneyerleştirdi. Hayvan, gözlerini genç kızdan ayırmaksızın tetikte bekliyordu. Sara, eğer insanlar onun bir sorun olacağını düşüuürlerse Mary o zaman gerçekten bir sorun olur, Mrs. Emory, dedi. O, benimle birlikte yaşar. Her yere benimle gelir. Benimle yer, benimle uyur. Zaman zaman yalnız yaşamak zorundayım. Kısacası, Mary benim eğlencem değil, gerçek bir koruyucumdur
Peki, yemeğini neden yemiyor Sara? diye sordu Ja.ckie
Hey Tannm!.. Unuttum. Ben izin vermedikçe yemez. Bu şekilde eğitilmiştir. Ben söylemedikçe kimsenin verdiği bir şeyi yemez. Dünyada, köpekleri, zehirli yiyeceklerle öldürmek isteyen kötü kişiler vardır. Eğer biz şimdi buradan çıksak ve sözgelimi, yarına kadar dönmesek, Mary, tabağın içerisindeki bu yemeğe yine de dokunmaz. Bakın İşaret parmağını kaldırıp indirdi. Aynı zamanda da Ye yemeğini Mary dedi. Ve köpek sanki uzun süredir açlıkla peınçeleşiyormuş gibi tabağa doğru atıldı. Sara., Mrs. Emory'ye' döndü. Hem sesle, hem de elimin verdiği işaretle emir alır. Nasıl beğendiniz mi?
Harika dedi kadın, Keşke çiftlikteki köpekler de bunun yarisı kadar eğitimli olsalardı
Jack söze karıştı. Ama bu, Sara'yı inciten kişileri de yiyor. Hele Robert amca gelinceye kadar bekle. Olacakları görmek istiyorum.

Mrs. Emory, çocuğa aldırmaksızın genç kıza döndü. Endişelenmene gerek yok. Artık sorunun ne olduğunu anladım. Bundan böyle Mary' ye, bir insan gibi davranacağız. Sahi gerçekten ısır mı?

Sara, Öpüşenlerin dışında herkesi ısırır diye güıümsedi Jaçk'e. Tam o sıtada John girmişti içeriye. Yüzü endişe belirten çizgilerle doluydu. Ama hemen kendisini toparlayıp çocuğun başını okşadıktan sonra masaya oturarak,

Bağışla Sara dedi. İşlerimi bir türlü düzene sokamıyorum. Telefondaki Robert'tı. Kardeşim Robert... Onunla bu gece karşlaşacaksın. Duyduğuma gore pazar günü fabrikadikiler greve çıkıyorlarmış. Sendika yeni bir kaza ihtimalinden söz etmiş galiba. Şimdi, herkes yemeğini yesin Yirmi dakika kadar sonra John kendi tabağındakileri silip süpürmüştü. Oysa Sara hala, kahvesiyle boğuşuyordu. Jackie ise oyun oynamaktaydı.

Jack, Sara 'yı yukarıya çıkartıp ona odasını göster, diye emretti babası. Sara, sen de sıcak bir banyo alıp iyice dinlen. Bu binada sahip olduğumuz bol şey, sıcak sudur. Canın istediği zaman bavullarını boşaltabilirsin. Bugün için yapılmış bir programımız yok. Ayrıca Jackie'yle bu kadar iyi anlaşabildiğinizi görmenin beni çok sevindirdiğini de söylemeliyim.

Ayağa kalkan genç kız, Teşekiür ederim Mrs. Enıory, dedi. ..Kahve çok güzeldi. Benim yapabildiğimden çok daha güzel

Rica ederim yavrum diye Karşılık Verdi kahya kadın. Ayrıca eğer bana, Emma, dersen daha iyi anlaşırız.

Sara gülümsedi. Teşekkürler Emma, Eğer bir sakıncası yoksa gelip bulaşıklara yardım etmek isterdim.

John Öyle bir şey yapacak değilsin, diye atıldı. Yukarıya çık bir duş al ve dinlen. Yarın benimle geleceksin. Kliniğe gideriz. Tepeden tırnağa bir kontrolden geçmeni istiyorum.

Sara, Emredersiniz beyefendi diye sınttı. Sonra yürüdü. Jackie, merdivenleri başında sabırsızlıkla tırabzana vurarak onu beklemekteydi. Ayak seslerini boğan kalın halının üzerinde ilerleyerek yukarı kata çıktılar. Sonra sola dönüp ikinci kapnın önünde durdular. Çocuk kapıyı açarak eliyle, Sara'nın girmesi için işaret etti.

Sen, konuk odasında kalaeaksın Sara. Burada bir de banyo var, ama onu benimle paylaşmak zorundasın. Şu kapıdan da benim odama giriliyor

Genç kız odanın güzelliğine öylesine dalmıştlı ki Jackie'nin sözlerini duymuyordu bile. Çift kanatlı pencereden dışanya bakarken, Çok güzel, diye mırıldandı. Oda uçuk sarı ve beyaz renklerle dekore edilmişti. Geniş pencerelerden dolan parlak güneş ışığı, çevreyi bir deniz gibi sarıyordu. İçerde fazla eşya yoktu, ama olanlar gayet güzel ve sağlamdı. Son derece büyük bir karyola bütün odayı kaplıyordu adeta. Üzerine altın rengi bir örtü serilmişti. Bavulları ise, aynı renkteki halının üzerinde duruyordu.

Sonunda, Gerçekten her şey çok güzel Jackie dedi çocuğa. Ama benim bir banyo yapıp sonra da dinlenmem gerekli. Biz kızlar ara sıra yalnız kalma ihtiyacı duyarız, bilirsin. Bu nedenle sen artık git, delikanlı. Dost olacağımız için çok sevinçliyim...
Çocuk tatlı tatlı gülümseyerek dışarıya çıkınca. Sara parmak uçları üzerinde dönüp sırtüstü yatağın üzerine attı kendini. 'Sen de dertsiz başına dert aramıyor muydun. Al sana işte,' diye geçiriyordu aklından. Ve John'u gittikçe daha fazla şeytana benzetiyordu. Çekici bir şeytana...
Kalkıp bavullarını boşaltmaya başladı. Eşyalarını gardıroba yerleştirdikten sonra üniformasını da onların yanına asmayı düşündü. Ama hemen vazgeçti bundan. Bu odaya giren çıkan çok olurdu kuşkusuz. Onun için üniformasını bavulda bırakıp, bavulu da gardırobun dibine.
Sonra banyoya geçti. Burası altın rengi ve yeşille süslenmişti. Büyük bir hoşnutlulukla üzerindekileri çikarttı. Musluktan kaynar su akıyordu. Küveti doldurup kime ait olduğunu bilmediği banyo köpüğünü de döktükten sonra suya gömülerek tatlı tatlı gerindi. Çok geçmeden arkasında yatak odasında bir hareket sezer gibi olarak. Kim var orada?diye seslendi.
Benim Sara., dedi John. Yukarıya o kadar çabuk çıktın ki Mary seni izleyemedi. Bu nedenle onu ben yukarıya getirmek zorunda kaldım.
Peki, teşekkür ederim. Tasmasını bırak artık ikinizin böyle iyi anlaşmanıza sevindım.
Sorun değildi zaten, dedi genç adam. Ama sesin daha yakından geldiğini farkeden Sara başını çevirince, onun kapının önünde durduğunu görerek telaşla göğüslerini örttü sonar da suyun içerisine kaydı. Şimdi sadece başı görünüyordu.
Sırtını sabunlamamı ister misin? diye sordu John.
Eh, doğrusu çok ilginç bir öneri, Mr. Englewood
Tabii ,ilginçtir. Alaycı bir tavırla konuşuyordu.Ah, anlıyorum, sandığım kadar küçük olmadığını unutmuştum senin. Bunu demek istedin, değil mi?
Sonra dönüp yatak odasına geçerek gözden kayboldu. Kapının kapanması, John'ın gittiğini belirtiyordu. O sırada Mary genç kızın yanına gelerek başını küvetin içine soktu.
Ne biçim bekçi köpeğisin sen? diye homurdandı Sara
Ama hayvanın yüzündeki melankolik ifadeyi görünce daha fazla dayanamayarak bir kahkaha attı. Islak kollarını Mary'nin boynuna doladı.
Peki, peki... Bana sıkı sarıl. Kendimi açık denizde bir sürü delinin arasındaymışım gibi hissediyorum. Yanımdan ayrılma, olur mu?
Kurulanırken, her zamanki neşeli kişiliğine yeniden kavuşmuştu. Eski,yeşil sabahlığını giyerek pencereye gidip bir süre dışarıya bakti. Sonra oturup saçlarını fırçalamaya koyuldu. Herkes dinlenmesini söylemişti. Neden dinlenmesindi öyleyse?

Kendini yumuşacık yatağa atarak gözlerini yumdu. Saçları hala nemliydi. Elini uzatarak karyolanın yanında yatan Mary'nin ipek yumuşaklığındaki tüylerini okşamaya başladı. Az sonra ikisi de uyuımuşlardı.
Kapının hafifçe çalınmasıyla Sara daldığı uykudan uyandı. O sırada harika bir rüya görüyordu oysa, küçücük bir bikini giymiş ortadaki bir direğe bağlanmış olan John'ın çevresinde dans ederek dönüyor ve makasla onun çizgili elbisesini kesiyordu. Çok eğlenceli bir rüyaydı doğrusu.
Kapıya yeniden vurulduğunu duyunca istemeye istemeye doğrularak, Girin diye seslendi. Jackie'ydi gelen. Parmağını dudaklanna götürerak, 'Sus' işareti yaparken kapıyı sessizce kapattı. Seninle konuşabilir miyim? diye sordu fısıltıyla.
Pek tabii Jack, karyolanın üzerine otur konuşalım.
Madem babamı almak için gelmedin, öyleyse neden buradasın Sara?
Bunun nedenini tam olarak ben de pek bilemiyorum Jackie. Teyzen Cindy gelmemi istemiş. Bu nedenle baban da gelmem için rica etti ve işte buradayım.
Robert amca babamla kütüphanede konuşuyordu. Güldüğnü duydum. Senden söz ediyorlardı. Robert amcanın gülmesi hiç hoşuma gitmez.
Gizlice onları dinliyordun ha?
Eğer gizlice dinlemezsem,ortalıkta, neler döndüğiinü asla öğrenemem ki. Kimse bana birşey söylemez. Herkes, 'Çekil Jackie, böyle şeyleri senin işitmemen gerek' diyor. Ama, şimdi bunları bırakalım çünkü gelme nedenim o değil.
Değil,mi? Nedir öyleyse?
Karyolanın üzerine oturan çocuk tıpkı babasına benzeyen bir davranışla parmaklarım saçlarının arasından geçirirken, Çocuklardan hoşlanır mısın Sara? diye sordu.
Pek tabii. Ağabeylerimin de çocukları var. Ve onları çok severim diyerek güldii genç kız.
Çocuk rahatlayarak derin bir nefes aldı. Babam, senin uzun bir tatil için geldiğini söylemişti. Herhalde çok fazla işin olmayacak öyle değil mi?
Fazla işim olacağını pek sanmam. Ama sen hangi konuda fazla işim olup olmayacağını öğrenmek istiyorsun?
Sara... Lütfen sinirlenme ama... benim için çalışırmısın?
Senin için çalışmak mı? Bu, siirekli ücret ödemeni gerektirecek bir iş önerisi mi yoksa?
Genç kız bunu sorarken kendini güçlükle tutarak gülmesini önleyebilmişti. Çünkü Jackie şaka edilmeyecek kadar ciddi görünüyordu. Günün belli bir bölümü benim için, çalışacaksındedi. Ödeme yapabilirim. Aylığım var. Haftada elli sent.

Peki; şimdilik tamam ama ne tür bir işten söz ettiğini de öğrenebilir miyim Jack?
Çocuk önce tereddut etti. Sonra elinden geldiğince hızlı hızlı konuşmaya başladı. Okulda benim annemmiş gibi davranmanı istiyorum. Okula otobüsle gelmeyen öğrencileri arabayla anneleri getiriyor. Ama benim annem yok. Onun için çocuklar benimle alay ediyorlar. Bu nedenle ben de sık sık kavga ediyorum ama onlardan kiiçük olduğum için kavgaların hiçbirini kazanamıyorum ne yazık ki. Ayrıca dayak yiyip eve gönderilmekten bıkıp usandım artık. Lütfen, söylediğimi yapar mısın?
Yani tüm isteğin sababları arabayla seni okula götürüp annen gibi davranmam. öyle mi?
Evet ama... okul bittikten sonra da gelip... gerçek anneler gibi konuşman gerek. Hani, 'Elbiselerini kirletme, iyi çocuk ol, gibi şeyler söylemelisin. Ve sonrada ...
Ve sonra da ne? İşin en güç yanına geldik galiba
Ve... şey... sonra da beni öpmen gerek. Biliyorsun ya...
Yaa... diye mırıldandı Sara. Şimdi baklayı ağzından çıkarttın işte. Her okul günü seni öpmem gerek. Öyle mi? Üstelik bütün çocukların önünde. O kadar yakın dost mu olacağız yani?
Bu sadece bir gösteri o kadar. Anlıyorsun değil mi? Rol yapacaksın. Beni öpmekten hoşlaıımak zorunda değilsin. Hem ayrıca bu yaptıklarından ötürü para da alacaksın.
Genç kız, Pekala oldu dedi. Sonra yanındaki yastığı işaret edince çocuk sevinçle içini çekerek Sara'nın yanına uzandı.
Gerçekten yapabilecek misin?
Bu benim için yeni bir iş olacak. Bu konuda fazla tecrübem yok. Daha önce hiç kiralık anne rolü oynamamıştım. Bu nedenle güç olabilir. Eğer işin içinde öpüşme bölümü olmasaydı sorun yoktu. Yine de gayret edeceğim. Ama biliyorsun, önce babana sormamız gerek. Benim arabam yok. Eğer baban kabul ederse anlaştık demektir. Hadi, el sıkışalım mı?
Jack ciddi bir tavırla elini uzattı. Sara onun elini sıkmadan önce Ama bu iş sana haftada taın beş sente patlar diye atıldı. Bu koşulumu da kabul edebilecek misin?.
Hımm... Sanırım bunun altından kalkabilirim. Şey...Daha dinlenecekmisin Sara?
Evet. Mary hala uyku sersemi. Biraz daha dinlensem fena olmayacak
Ben de burada senninle dinlenebilir miyim? Öpüşme falan olmayacak. Kabul mü?
Kabul.
Aradan birkaç dakika geçti. Sara tam uykuya dalnıak üzereyken omzuna küçük bir başın yaslandığını hissetti. Kolunu yavaşça çocuğun altından

geçirerek başını göğsünün üzerine aldı. Jack uykusunda hafifçe gülümsedi ve küçük bir köpep yavrusu gibi daha da sokuldu ona.
Uzaklarda bir kilisenin çanları çalıyordu. Mary bir iki defa homurdandı. Sonra odaya derin bir sessizlik çöktü.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sara uyandığı zaman saat beşi geçiyordu. Uzaklardan yine aynı kilisenin çan sesleri duyuldu. Dönerek sağ kolunun uyuşmuş olan kaslarını rahatlatmaya çalıştı. Ama bu hareket hem Jack'i, hem de Mary'yi uyandırmıştı. Köpek doğrulup başını karyolanın üzerine koydu. Çocuk ise dönerek başını, genç kızın karnı üzerine yerleştirdi. Tatlı tatlı gülümsüyordu. Sara da gülümseyerek parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi. Tam o sırada, kapı vuruldu ve içeriye Mrs. Emory girdi.
Acaba Jack'i...
Sonra çocuğu görerek sorusunu tamamlamadan güldü. Hemen başını kapıdan çıkartıp aşağıya doğru Jack buradaymış, diye bağırdı., Burada, Sara'yla birlikte dinleniyormuş. Sonra kapıyı kapatıp içeriye girdi.
Sara soran bakışlarını ona çevirince kahya, Bu delikanlı, son üç gündür berbat bir ruh hali içindeydi diye açıkladı. Kimse yanına sokulamıyordu. Babasının elinden bile bir şey gelmedi.
Bugün de, kavga ettiği gerekçesiyle daha gider gitmez okuldan geri gönderilmiş. Bu nedenle onun aptalca bir şey yapacağından, mesela evden filan kaçacağından korkmaya başlamıştık. İki saattir de kendisini bulamaylnca babası, Jack'in gerçekten kaçtığını düşündü.
Neredeyse polise haber verecekti. Neyse, Yemek yarım saate kadar hazır olur. Hadi, canlanın biraz.
Küçük çocuğa dönen Sara, Okulda, döviiştiin ha? diye sordu.
Eh, sana söylemiştim. Hem sen benimle okula gelirsen artık kavga etmeme de gerek kalmayacak. Çünkü o zaman, tüm çocuklarınkinden daha güzel bir annem olacak
Karşındakine yağcılık yapmak sana bir şey kazandırmaz, dedi Sara Sonra da onu gıdıkladı..Çocuk gülerek olduğu yerde yuvarlanarak ondan uzaklaşmaya çalıştı. Mary ise durumu onaylamıyormuş gibi homurdanıyordu. Genç kız, Bu annelik kousunda biraz çalışma yapsak iyi olacak, galiba, dedi. Pazartesiye fazla zamanımız yok. Şimdi bir tecrübe edelim ne dersin?
Jack, Haklısın galiba diye karşılık verdi. Gülüyordu. Biraz kucaklaşalım ama kendimi öpüşmeye hazır hissetmiyorum henüz Kalkıp karyolanın üstünde birkaç kez sıçradıktan sonra genç kıza doğru balıklama daldı.
Sara onu yavaşça kucağında sıkıp kulağını öptü. Sonra Ama, bu öpüşme sayılmaz, dedi. Hedefimi saptamaya çalişıyordum.

Çok geçmeden merdivenlerden aşağıya iniyorlardı. Sara, Mary'le Jack'in ortalarındaydı.
John aşağı sahanlıkta onları bekliyordu. Yüzünde hayret dolu bir ifade vardı. Oğlunu kucagına alıp göğsünde sıktıktan sonra yere bıraktı. Git yüzünü yıka diye emretti. Sonra genç kıza döndü Sen büyücü filan mısın Sara? diye sordu.
Genç kız, onun tam önünde durdu. Ellerini arkasında kavuşturmuştu. Zekice bir şeyler söylemek istiyor, ama aklına hiçbir şey gelmiyordu nedense. Usulca, Ne dedin diye sordu.
Senin bu yaptığını olsa olsa bir büyücü yapabilir. Önce Lucinda teyze şimdi de Jackie.
Ayrıca, Mrs. Emory'yle bu evde tam yirmi yedi yıl birlikte yaşadım, ama küçük adının Emma olduğundan haberim bile yoktu. Oysa bunları öğrenmek senin sadece iki saatini aldı.
Sara hiç kıpırdamadan duruyor ve bir türlü konuşamıyordu. Sonra, genç adamın bakişlarıyla karşılaşmamak için başını önüne eğerek omuzlannı silkti. Sakın Sara Anderson, herkes tarafından çok sevilen biri olmasın? diye konuşmasını sürdürdü John. Evet, bu konuyu bir başka zaman enine boyuna tartışmalıyız. Neyse... Kardeşim az önce geldi. Yemeğe kalmayacak ama seninle tanışmak istiyor.
Ama saçlarım... onları...
Daha sonra Sara daha sonra.
Genç kızı arkasından hafifçe iterek onu, hem oturma, hem de kahve odası olarak kullanılan salona soktu. İçeri girdiklerinde şöminenin mermer kenarına yaslanmış olan adam dönüp Sara'ya gülümsedi. Genç kız yutkundu. John'ın kardeşi ondan daha uzun boylu ve iri yapılı, sarışın bir erkekti. Michelangelo'nun 'David'ine o kadar benziyordu ki... Yüzünün cildi pürüzsüzdü. Bacaklarını sımsıkı saran pantolonunun üzerine balıkçı yakalı bir kazakla koyu sarı bir ceket giymişti. Onunla karşılaştırıldığında John pek sıradan ve derbeder bir görünüme sahipti.
Sara birkaç adım atıp durdu. Şömineye yaslanmakta olan genç adam da yüzünde pırıl pırıl bir tebessümle ona doğru ilerliyordu o sırada. Elini uzattı. Ama geri çekildi genç kız. O zaman da arkasında durmakta olan Mary'nin burnuna çarptı. Sonra ellerini arkasında kavuşturarak John'ın kardeşini süzdü.
Demek küçük Sara, bu dedi bir dev kadar iri yarı olan genç adam. Çok uyumlu ve etkileyici olan ses tonunu büyük bir başarıyla kullanıyordu. Deerfield'e hoş geldin küçük Sara. Yemekten önce bir Coca Cola ister miydin?

Hayır, teşekkür ederim dedi genç kız. İçine biraz Bacardi eklersen, olur dememek için kendini güç tutmuştu. O sırada hafifçe yüzüiıü buruşturan genç adam, Pekala dedi. Artık seni biraz, da yakından görelim.
Böyle diyerek Sara'yı kucakladığı gibi kaldırıp yüzünü ışığa çevirdi. Genç kız aceleyle bir şeyler söylemeye çabaladı, ama kimse aldırmadı ona. Ne var ki, birden arka ayakları üzerine dikilen Mary kocaman ağzını açarak genç adamın bileğini kavrayıverdi. Üstelik hiç de nazik bir şekilde kavramamıştı.
Genç adam, Tanrım!.. diye gürledi. Biri, bu lanet olasıca hayvanı şuradan alsın. Yardım et,
John.
Sara,Eğer hareket etmez ve beni de yere bırakırsanız yardıma gerek kalmayacak dedi. İşte böyle! Aferin. Sonra omuzlarını ovalayarak geri çekildi. Çök aşağıya Mary, nöbete
Hayvan sahibinin emrini hemen yerine getirdi. Ama gözlerini Robert'dan ayırmıyordu bir türlü.
Sara yeniden geriye çekildi. Ama bu defa da doğrudan doğruya John'ın kolları arasına düşmüştü. Ne var ki Mary bu son hareketten hoşnut kalmış gibiydi. Hafifçe homurdanarak yeniden Robert'a döndü. Genç adam, saldırgan bir sesle adeta bağırdı.
Acaba neler olup bittiğini birisi bana da açıklar mı?
Bir yandan da bileğini ovup duruyordu. Sara, Mary, benim bekçi köpeğimdir, dedi. Beni korumak üzere eğitilmiştir. Herkesin benim oramı buramı tutmasından hoşlanmam ve benim hoşlanmadığım şeylerden Mary hiç hoşlanmaz.
Robert ifaadesiz bir sesle, Pek tabii Sara, anlıyorum diye karşılık verdi. Ama seni sadece daha yakından görmek istiyordum, o kadar. Biliyor musun, seninle pek çok ortak yönlerimiz var. Bir gün buluşalım da, bunlardan söz edelim.
Genç adamın, ağabeysiyle de ortak bir yanı vardı. Sesi insanı büyüleyecek kadar etkileyiciydi. Ayrıca bunun da farkıdaydı. Sara neredeyse ondan hoşlandığına inanacaktı. Neredeyse... Robert'ı dikkatle süzdü. Yakışıklılığı inkar etmek olanaksızdı. Ama gülümseyişi... Genç adamın gülümseyişi nedense gözlerine hiç yansımıyördu.
Robert, ağabeysine dönerek, John, ne dersin? diye sordu. İkimizin toplam olarak, yüzde seksenin üzerinde hissemiz ve oyumuz var. Temettü dağıtımını erteleyelim mi?
Bilmiyorum Robert. Eğer erteleyecek olursak bu, son iki yıl içerisinde tam beşinci defa tekrarlanmış olacak. Söylediğin gibi davranmak zorunda mıyız?
Hesaplar orada John Kahve sehpasının üzerinde duran belgeleri işaret etmişti. Şu son yıl içerisinde kar etmedik sayılır harcamalar ve satışlar yüksek. Ama ne var ki kar düşük. Oku da ağla John yorgun bir tavırla

parmaklarını saçlarının arasından geçirirken içini çekti. Bu şirket saçmalıklarından anlamadığımı biliyorsun. Pekala... Eğer zorunluysak, söylediğin gibi yaparız.
Ama daha fazla bu şekilde devam edemeyiz. Ayrıca Sara'nın da bu işte seçim hakkı ve kardan payı olduğunu unutma...
Öyleyse, anlaştığımızı kabul ediyorum. Neyse... artık gitmeliyim Amherst'de bir sürü randevum var. Bu nedenle hafta sonunu orada geçirebilirim. Görüşmek üzere
Birlikte ön kapıya kadar yürüdüler. Sara da peşlerinden gidiyordu. Robert'ın yepyeni arabasını gören John, Yeni mi aldın? diye sordu. Kardeşi dönerek, 'evet' anlamında elini salladı, sonra hızla uzaklaştı. İçeriye girerlerken genç adam dalgın bir tavırla. Güzel araba, diye söylendi. Acaba markası ne Robert, bunlardan çok iyi anlar doğrusu.
Sara, Delorian... diye mırıldandı. Aslında spor arabalardan o da çok iyi anlardı, ama alacak parası yoktu. Tam yirmi beş bin dolar eder.
John bir kahkaha attı. Yanılıyorsun Sara. Bu yıl, hiçbirimiz bu kadar para kazanamadık. Robert ise eline geçen her kuruşu fabrikaya yatırıyor. Hadi gel, yemek hazır
Koridordan yemek salonuna doğru yüriirlerken Jakie'nin başını merdivenlerin arkasından uzattığını gördüler. Çocuk, Gitti mi? diye seslendi. Robert amca gitti mi?
Evet, gitti oğlum. Aslında gelip onu karşılaman gerekirdi
Küçük çocuk ağır adımlarla ve inatçı bir tavırla başını sallayarak onları izledi.
Yemekten sonra John bir tomar sınav kağıdı alıp oturma odasına geçti. Sara ise Mrs. Emory'ye yardım etmek üzere, mutfağa gitti.
Saat sekiz dolaylarında işleri bitip, kahya kadm kendi bölümüne çekilince Sara da Jackie' yi televizyonun önünden aldı ve aceleyle yıkadıktan sonra yatırdı. Küçük çocuk, Kapıyı açık bırak diye yalvardı. Karanlıkta sana ihtiyacım olabilir... lütfen
Sara, çocuk uyuyuncaya kadar yanında oturdu. Sonra el işi torbasını alarak aşağıya indi. Güneş battıktan sonra çevre serinlemişti. Ayrıca kaloriferler de henüz yakılmıyordu. Oturma odasındaki şöminede ateş yandığını görünce gülümseyerek içeriye girdi. John hala oradaydı.
En rahat yer ateşin önü Sara. Bir iskemle çekip oraya otur.
Sara onun söylediklerini duymamazlıktan gelerek, bir sürü yastığı aldı ve bunları John'ın ayaklarının dibine yayıp, üzerlerine yerleşti. Şömineden yayılan sıcaklık oraya kadar geliyordu. Bu çok güzel diye mırıldandı. Televizyon seyretmekten çok daha iyi, ne dersin? John sessizce başını salladı. Aslında, vadide harika bir televizyon sistemimiz var. Otuz altı kanallı. Ama programlardan hiçbiri, seyretmeye değmez.

Eğer burada el işi yaparsam seni rahatsız eder miyim John?
Hayır, etmezsin. Tezlerden birisini okuyordum. Aslında üçüncü defadır okuyorum. O kadar uykum var ki gözlerim kapanıyor. Ama sahibine, yarın tezi hakkında ne, düşündüğümü söyleyeceğime söz verdim. Bu nedenle bitirmem şart.
Çalışmaya başlayan Sara , Öyleyse dün gece pek uyuyamadın, dedi.
En fazla dört saat uyudum sanırım. Sen ne yapıyorsun?
Ralph'a, otururken ayaklarını koyması için bir yastık yapıyorum. Ralph'la Sylvia'yı hatırlıyorsun, değil mi?
Oh, onu mu?.Pudge'ın babası. Sylvia da annesi. Onlar için mi yapıyorsun?
Tabi. Ralph'a çok düşkünümdür. Sylvia'ya da... .
Ağır bir iş olmalı elindeki, çuval bezine benziyor.
Bir erkek için gerçekten çok akıllısın. Doğru çuvallık bez.
Bir süre hiç konuşmadan çalıştılar. Telefon çaldığında John oturduğu yerden uzanarak cevap verdi. Bir ara sessizce bir şey sordu. Sonra kapattı; Sara dönüp dirseklerini genç adamın dizlerine dayayarak, Dertler artıyormu? diye sordu.
Bilmiyorum. Sana bir telgraf varmış onu ilettiler. Texas, Dallas'dan geliyor. Mesaj ise şöyle:
Eğer yirmi dört saat içerisinde beni aramazsan, seni almak üzere oraya geliyorum. David. Genç kız içini çekti. ,Öf yani, şu adam da...
David mi?.
Hayır,Ralph... Buraya geleceğimi ona söylemiştim. O da beni, bu durumu David'e anlatmakla tehdit etmişti. Lanet olsun!
Peki. Unuttum. Söylesene, David kimdi?
Ağabeyim. Yani, ağabeylerimin en küçüğü. Sana, onun Dalllas'ta çalıştığını söylemiştim.
..Eee?.
Nedense ağabeylerimin tümü de çılgınca bir davranışta bulunacağı zaman küçük ve tatlı kız kardeşleri Sara'yı en iyi onun idare edebileceğini düşünürler. En iyisi ona telefon edeyim.
Yoksa o.
Ne,yapar?
Buraya gelip evi başına yıkar
Bak sen... Bunu yapabilmesi için çok iri yarı ve güçlü olması gerekir
Yeteri... kadar iri yarı ve güçlüdür. Onu arayabilir miyim?
John telefonu genç kıza uzatıp onun numaraları çevirmesini seyretti. Az sonra ahizeden korkunç gürültüler gelmeye başlamıştı. Sara bir süre bunu kulağının uzağında tuttu. Gürültüler kesilince de yeniden kulağına yapıştırıp aceleyle, Bu sadece basit bir olay David diye konuşmaya başladı.
Gerçekten... Ralph ortalığı karıştırmış galiba. Burada ciddi bir sorunla karşı

karşıya kalmış küçük bir çocuk var. Ve... evet, biliyorum David, biliyorum. Böyle öyküler yaratmakta. ustayımdır tamam, ama bu defa durum gerçekten söylediğim gibi. O, çok iyi bir çocuk. Burada kalmaktan şimdilik çok memnunum. Bak... eğer öyle bir şey yapmaya kalkışırsan David Anderson, o zaman ben de saatlerce ağlarım. Ağlamama dayanamadığını herkes biliyor. Mr. Englewood ise dünyanın en iyi... Ne?... Onu mu vereyim? Pekala David ama konuşmana dikkat et. Konuşacağın kişi hem bir kolej profesörüdür, hem de çocuğun babası...
Telefonu alan John kendisini tanıttıktan sonra üç dakika kadar hiç konuşmadan söylenenleri dinledi. Bu arada yüzü, gülünç ifade değişikliklerine uğruyordu. Sonunda ciddi bir sesle, Peki diyerek telefonu kapatıp Sara'ya döndü.
Ağabeyin, senin son derece değerli ve göründüğünden daha küçük olduğunu söyledi. Onca sorunu arasında bir de senin sağlığın ve onurun hakkında endişelenmek niyetinde değilmiş. Eğer bu konularda başına bir şey gelirse buraya koşup bacaklarmı kıracağını açık seçik ortaya koydu.
Ayrıca çok da... inandırıcıydı.
Genç kız üzüntülü bir sesle, Evet, diye söylendi. Sorun da bu ya. söylenenlerin hepsini de yapabilir., Ama bu sadece ona, benim istediklerimi söyletmemden kaynaklanır. Bilmem anlatabildim mi? Çok mu karışık?
Hayır., Belli belirsiz anlıyor gibiyim. Ama bana pek de iyi bir ağabey gibi gelmedi.
Çok iyidir John Benim için... Ama başkalarına karşı pek iyi sayılmaz. Dallas'da tümüyle fiziksel güce dayalı bir işte çalışıyor. Son derece güçlü kişilerden oluşan bir grubun üyesidir
Ne tür bir iş yapıyor peki?
Bunu tam olarak açıklayabilmem olanaksız John. Ona, 'Kanun Uygulayıcı,' diyorlar
Çok sert ve acımasız bir deyim bu. Genç adam ciddi bir sesle konuşuyordu ama gözlerinde garip bir ifade belirmişti. Kısa bir aradan sonra, Diğer ağabeylerin ne iş yaparlaı Sara? diye sordu Genç kız Johnu süzdü. Bu,doğal bir soru gibi gelmemişti ona. Dikkatle cevap vermeye çalışarak, Eh, Ralph'I zaten biliyorsun dedi
Boston'da çalışıyor. Çeşitli işler var. Jim ise California'da. O da ilaç işinde. David'den ise az once söz ettim.
Genç adam ellerini yukarıya kaldırdı. Pekala Sara, vazgeçiyorum. Ama onun ne demek istediğini anladım. 'Sara'yla beraberken dikkatli ol, yoksa büyük ağabey seni mahveder. Neyse... En azından şu tezi bitirebildim. Kağıtlarla kalemi sehpanın üzerine bıraktı. Şimdi artık yatma zamanının geldiğini düşünüyorum. Eğer istersen geç kalkabilirsin. Ama, saat onda benimle birlikte kliniğe gidip kontrolden geçmeni istiyorum. Uzanıp genç

kızın saçlarını okşadı, Saf ipek gibi Sonra da parmağmı yanağına hafifçe dokundurdu. Cildin de öyle. Nasıl, Mary buna aldırmaz mı?

Ateşin önünde uyumakta olan Mary'ye şöyle bir göz atan Sara, Ben aldırmazsam o da al dırmaz dedi. Bunun üzerine John elini tutu ve beraberce kapıya doğru yüriidüler. Ta çıkarlarken Mary doğroldu ve peşlerinden gelmeye başladı.

Sara yatak odasına girinece lambaları yakmadan karanlıkta, kasabanın ışıklarını seyretti bir süre. 'Düşüncesini hiç değiştirmeyecek,' diye geçirdi aklından. Ailemin bir avuç gangsterden oluştuğunu sanıyor. Beni ise bir... bir. Ama beni etkiliyor nedense. Bundan böyle aldırmaımalıyım. ,

Ama davranışları hiç de aldırmıyor gibi değildi. Öfkeyle perdeleri kapatıp lambayı yaktıktan sonra banyoya geçerek bir duş aldı. Sonra da 'dönüp içini' olduğu gibi gösteren beyaz geceliğini giydi. Böyle şeyleri, yani Sasan Antonia'ya zevk veren eşyaları giindüz kesinlikle giymezdi Sara. Aynadaki hayalini süzerken, İhtiraslı ve Çekici Sara? diye fısıldadı.

Yoo... Aslında sadece budala Sara

Birtakım gürültülerle uyandığı zaman bileğindeki saat gece yarısmdan sonra biri gösteriyordu. Dikkatle dinledi. Ses tonu yükselmiş, acı dolu bir iniltiye dönüşmüştü. Hızla fırladı.

Ama karanlıkta ne terliklerini bulabildi ne de sabahlığını. Jackie'nin kapısına, vardığı sırada ses, bir çığlık halini alınıştı artık. Hızla içeriye daldı. Küçük çocuk yatağının ucuna kadar gelip doğrulmuştu. Gözleri yaşlarla doluydu. Anne... anne... diye haykırırken güçlükle nefes aliyordu. Bırakma beni anne. O adamın seni götürmesine izin verme.

Sara bir hamlede çocuğun yanına giderek o küçük ince vücudu göğsüne bastırdı. Çığlıklar sürüyordu, ama giderek yavaşlamaktaydı. Sonunda sessiz hıçkırıklara dönüştüler.

Sara bir yandan aİçak bir sesle mırıldanarak Jackie'yi yatıştırmaya çalışırken, bir yandan da , saçlarını okşuyordu o sırada. Birden bir ses duyarak başını çevirdi. John girmişti içeriye. Çocuk Sara'ya sarılarak, Anne, beni bırakma annediye hıçkırdı.

Seni bırakma;yacağım Jackie. Her şey düz elecek. Bak, ben buradayım baban da geldi. Üzülecek hiçbir şey yok.

Sonra tatlı bir sesle ninni söylemeye başladı. Çok geçmeden hıçkırıklar da dinmiş, çocuğun nefes alıp vermesi düzene girmişti. Yeniden uyumuştu Jack. Babası gelip onu dikkatle yatırarak üzerini örttü. Bir süre onu seyrettiler. Sonra Sara, işaret ederek John'ı kendi odasına çağırdı. Jackie'nin kapısını aralık bırakıp kendi odasının ışığını yakarak, En iyisi ben bir süre bekleyeyim dedi. Belki çocuk yeniden uyanır. Sık sık böyle davranır mı?

Gençadam karyolanın baş ucundaki koltuğa yorgun bir şekilde çökerken, Beın de biraz bekIeyeyim, dedi. Evet, bu sık sık oluyor. Yani, annesinin ölümünden beri. Senin buna karışmanı istemezdim Sara.
Genç kız, John'ın saçlarını karıştırdı. Aslında ilgilenmek istiyorum. Bu tür şeyler konusunda oldukça tecrübeli sayılırım. Yardım etmeliyim
Sahi mi Sara? Sen gerçekten bir iyilik perisisin, öyle değil mi?
Jackie'nin bağırırken sözünü ettiği o adam kimdi John?
Genç adamın sesi giderek alçalıyordu.Belli belirsiz, Hangi adam? diye söylendi.
Annesini götüren adam...
Ama John bu soruya cevap vermedi. Koltuğa iyice yaslanmakla hata etmiş sonuç olarak da tam otuzaltı saattir özlemini çektiği uykunun pençesine düşmüştü. Sara usulca, Seni burada bırakamam, diye fısıldadı. Boynun tutulur.
Sonra koridora çıkıp genç adamın odasının uzaklığını şöyle bir göz kararı ölçtü. Oda, bu ağır vücudu taşıyamayacağı kadar uzaktaydı.
Bunun üzerine, berbat olan uykusuna sövüp sayarak genç adamın terlikleriyle robdöşambırını çıkarttı. Sonra da hemşirelikten kalma bir el alışkanlığıyla onu uyandırmadan, yarı taşıyıp yarı çekerek karyolaya kadar götürüp yatırdı. Ve aynı anda da birden yerinden sıçradı.
Robdöşambırının altına hiçbir şey giymemiş olduğu için şimdi çırılçıplaktı John.
Onu orada, yatağın sıcaklığı içinde bırakarak vücudunu ovuştura ovuştura odada dolaşmaya başladı. Sonra Jackie'ye bir göz attı. Ama çocuk daracık karyolaya enlemesine yattığı için yanına uzanmasına olanak yoktu.
Yeniden kendi odasına dönerken, 'Madem o senin yatağında, öyleyse sen de onun yatağına gidersin,' diye düşünüyordu. Ama ısrarlı bir ses içinden 'Şeytanlık, yapmanın tam sırasıdır Sara' diye onu dürtmeye başlamıştı. 'Seni yatağından etmeye hakkı yok. Haydi Sara!
Ve bunun üzerine, Sara da küçük bir şeytanlık yapmaya karar vererek karyolanın öteki yanına gidip örtüleri açtı ve sessizce bunların altına kaydı. Bir süre hiç kımıldamadan yattı. Ama üşüyordu. Sonunda, 'Ne olursa. olsun,' diye düşünerek John'a iyice sokuldu. Farkında olmadan uykuya dalmıştı.
Gece bir ara heyecanla uyandı. Kendisini neyin rahatsız ettiğini anlayamamıştı. Sonra, yatış şekillerinin değişmiş olduğunu fark etti. Şimdi kendisi sırtüstü yatarken John ondan yana dönmüş durumdaydı. Sol eli genç kızın dolgun kalçasından karnına doğru, ardında ateşten bir iz bıraıkarak kaymış, oradan da göğüslerinden birinin üstüne kadar ilerleyip hafifçe sıkmıştı. Şimdi ise uykusunda bir şeyler mırıldanarak Sara'nın göğüs ucunu parmaklan arasında yavaşça ovalıyordu. Genç kız kendisini bıraktı.

Vücudunun bu dokunuşlara gösterdiği aşırı duyarlılık onu şaşırtmıştı doğrusu. Nefesini tutarak, John'ın daha neler yapabileceğini beklemeye başladı.
Ama aradan on dakika geçmesine rağmen genç adam hiçbir şey yapmış değildi. Genç kız öfkeden haykıracaktı neredeyse. 'Budala Sara,' diye düşündü. 'Adam öylesine cansız ki' seni bir manken bile sanabilir; Ya da herhangi bir kadm.
Tekrar ne zaman uyuduğunu hatırlamıyordu. Uyandığında güneş iyice yükselmişti. Telaşla doğrulunca yatağın ortasında yapayalnız olduğunu anladı. 'Sara neler geldi başına diye geçirdi içinden. 'Bir adamı baştan çıkartmak için doğru bildiğin yoldan ayrıldın ve uyanınca kendini tek başına buldun. Hiçbir şey olmadan. Ya da yoksa...'
Genç kız ürperdi. Soğuktan değil, neler olduğunu hatırlayamadığı için üşüyordu. İstemeye istemeye bu sorunu kafasından uzaklaştırdı ve banyoya geçip dişlerini fırçalamaya koyuldu.
Az sonra giyinip aşağıya inmişti. Mary'den başka herkes uyuyordu galiba. Sahanlığa vardığı sırada yukarıdan bir ses duyar gibi olup, hayvanı susması için uyardı. Sonra da mutfağa girdi ve aynı anda da kendisini John'm kolları arasında buldu. Korkusu geçince hemen kendisini bırakıverdi. Ama genç adam onu itip Otur diye emretti. Kahve ister misip?
Emin değilim. Eğer bir sakıncası yoksa masanın karşı tarafına oturur musun?
Neden? Karşına oturmazsam konuşamaz mısın yoksa? Ben şuraya, hemen senin yanına oturmak istiyorum.
İçini dolduran duyguları kontrol etmeye çabalayan Sara dimdik doğrulup ellerini kucağında kenetlerken, Mr. Englewood... diye başladı.
Dün geceyi aynı yatakta geçirdiğimize göre bana John desen daha iyi edersin
Mr. Englewood. Ben, son derece normal bir kadınım. Ayrıca çok da mantıklıyımdır. İnsanlarla sakin sakin konuşurum kolay heyecanlanmam ve bir çoğuna göre de hayli bilgili sayılırım. Ama siz yakınımdayken böyle davranamıyorum. Birlikte yatmamıza gelince... Sizi o koltuğun üzerinde bırakamazdım, öyle değil mi? Tabii, odana kadar taşımam da olanaksızdı. Ben de...
Ama yanıma yatmak zorunda da değildin ne dersin Sara?
Hayır, ama...
Susmasına rağmen dikkatle, belki bir şeyler sezerim umuduyla, genç adamın yüzünü inceliyordu. Ancak bidenbire dondu kaldi. John'ın dudak uçlarının yukarıya doğru kıvrılması iğrenmesindendi kuşkusuz. Genç adam mırıldandı:

Senin birtakım davranışlarını ve hayat tarzını yargılamaya hiç niyetim yok, ama bu tür oyunları burada oynamamanı senden rica ediyorum. Geçmişini bir yana bırakalım. Şimdi seni daha iyi anlıyorum. Ağabeylerinden biri uyıuşturucu işinde, diğeri ayaktakımı arasında fedai, seninse sürüyle sevgilin var. Hem benimle tartışmaya kalkışmanın da sana bir yararı olmaz. İkimiz de senin ne olduğunu biliyoruz öyle değil mi?
Genç kız usulca, Hayır bilmiyoruz, John diye karşılık verdi. Hayır, bilmiyoruz. Sana her şeyi bana inanmaya hazır olduğun zaman anlatacağım
Söylenecek ne var ki? Seni alıp buraya getirdim. Herkesle mükemmel anlaştın. Ama daha ilk gece kalkıp benimle beraber yatağa girdin. Boşuna açıklamaya filan kalkışma Sara. Benimle aynı yatağı paylaşınana gerek yoktu, öyle değil mi?,.
Hayır. Genç kız başını sallıyordu. Hayır, buna gerek yoktu. Neden yaptığımı da bilmiyorum. Şimdi birer kahve içip konuyu değiştirebiliriz miyiz lütfen?
Şey... Sen şey... yaptın mı?
Ne yaptım mı, Sara?
Yani, herhangi bir şey... Örneğin. anlarsın ya? Yaptın mı?
Hatırlamıyor musun?
Hayır. Hiçbir şey hatırlamıyorum
Öyleyse, bir şey yapmadım, Sara
Genç kız kahvesinden öyle bir yudum aldı ki boğazına kaçan kaynar sıvıdan ötürü neredeyse boğulacaktı. John uzanıp onun ellerini tuttu.
Ama bir şeyi gayet açık öğrendim Sara sandığımdan daha büyükmüşsün gerçekten de. Kahvaltını bitirir bitirmez odana çıkıp üzerindeki şu lanet olası kıyafeti çıkart.
İyi ama, madem şey... benimle şey... yani dün gece bunu nasıl anladın?
Hadi Sara... Neredeyse bir saat, o içi olduğu gibi görünen geceliğinle önümde geçit töreni yaptın. Hem de ışıkta... Ayrıca onu neden giydiğini de anlayamadım. İnsanı kesinlikle ısıtmaz öyle şeyler. Şimdi söyle bakalım kaç yaşındasın?
Genç kız, Önümüzdeki haziran ayında yirmi dört olacam diye fısıldadı. Sana ilk tanıştığımızda da sonra da söyledim, ama bir türlü inanmadın. Çok... çok...
Kendini beğenmiş gibiydim... Güzel, ama pek yuvarlak bir laf bu. Mr . Emory benim, hakkımda böyle düşündüğünü söylemişti.
Başını kaldıran Sara öfkeli bakışlarla karşısmdakini süzdü. Ama bu lafı hak ediyorsun... Gözyaşlarına güçlükle engel oluyordu. Evet, Emma'ya böyle söyledim. Ama buradakilere bir şey söylenmemesi gerektiğini keşke işin başında anlayabilseydim. Her duyan anında birbirine yetiştirdiğine göre burada bir insan sırrını nasıl gizleyebillr acaba? Artık gitsem iyi olacak.

Çünkü konuşmalarım kendime bile mantıklı gelmemeye başladı. Bu da yalnız, sen yanımdayken oluyor...
Eliyle masaya vurduğu yumruğun hiçbir şeyi yerinden oynatamadığını görünce Lanet olsun tanrı cezasını versin diye homurdanarak ayağa fırladı. Ama tam kapıdan çıkarken olduğu yerde durup, döndü. Gözyaşları yanaklarmdan aşağı süzülüyordu. Yüzünde savaşı kaybetmiş gibi bir ifade vardı. Ama yine de silahına davrandı.
Yukarı çıkıp eşyalarımı toplayacağım. Ama gitmeden önce söyleyin, Mr. Englewood... Sabah uyanıp da bu... bu sokak kadınını yanınızda bulduğunuz zaman derhal fırlayıp kaçtınız mı, yoksa ona dokundunuz mu?
Genç adamın bembeyaz yüzü birdenbire kıpkırmızı kesildi. Sessizce yapılmış bir itirafa aitti bu. Sara mutfaktan fırlayarak merdivenlere doğru koştu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Mrs. Emory bir yandan kapıya vuruken bir yandan da sesleniyordu. Saat dokuz buçuk Sara. John, saat onda gideceğiiiizi sana hatırlatmamı söyledi. Sara?...
Peki Emma. Hazırlanıyorum...
Genç kız banyoya geçerken, Eğer aklım olsa hemen eşyalarımı toplayıp giderdim dedi Mary ye.
Gitmeden önce de ona biraz akıl verirdim. Bunu yapabilirim. İnan bana...
Yüzünü yıkayarak gözyaşı izlerini sildi. Neden gitmiyorum biliyor musun? Yalnızca o zavallı, küçük çocuğun yüzünden
Havluya uzanıp yüzünü kuruladıktan sonra, çömelerek köpeğe sarıldı. Yalan söylediğimin ben de farkındayım. Ama bunu bir başkasına açıklarsan, senin de canına okurum. Onu öyle seviyorum ki bu ıstırap adeta canımı yakıyor. Hoş belki de ondan nefret ediyorumdur. Sana dokuıduğu an bulaşıcı bir hastalık kapacağından korkar gibi hareket eden bir insanı nasıl sevebilirsin? Ben şimdi ne yapacağım Mary?
Köpek, sahibinin yeniden ağlayacağını sezmişcesine hemen onun yüzünü yalamaya başladı. Buna, birkaç saniye dayaıdı Sara. Sonra gülerek Mary'nin o kocaman başını itti. Evet, böyle bir taktik gerçekten var. Ama onun yüzünü yalarsam ,nasıl bir tepki götereceğini bil;miyorum ki. Her neyse... Hadi gel, gidip giyinelim.
Odaya geçip saçını topladı. Sonra eteğiyle kırmalı yakalı bluzunu giyip Mary'nin de tasmasını takarak aynanın karşısına geçti. Evet... İkimiz de güzeliz. Bu durum, kendime olan güvenimi yeniden kazanmamı sağlayacaktır. Hadi, gidiyoruz.
Yirmi dakika sonra tepesindeki güneşliği açılmış olan bir Chrysler LeBaron'da oturuyordu.

Az sonra John gelip direksiyona geçti. Mary, arka koltuğa yerleşmişti bile. Genç adam tam motoru çalıştırırıken Sara onun koluna dokundu.
Bana çok mu kızgmsm?
Aksine, hiç kızgın değilim. Aslında gitmemeye karar verdiğin için sevindim. Ya sen? Bana kızgın mısın?
Doğrusu karar veremiyorum. Bir dakika önce senden nefret ediyorum, bir dakika sonra ise... şey... nefret etmiyorum. Allak bullak oldum John. Ama eğer bana kızgm değilsen, o zaman senin yardımına ihtiyaç gösteren bir sorunum var.
Genç adam motoru çalıştırdı. Hımm?
Jackie, onu her gün okula götürüp getirmemi istedi. Arabayla... Ama o zaman benim birisinin arabasını kullanmam gerek.
John kaşlarını çatarak genç kıza döndü. Böyle şeyler yapmak zorunda değilsin Sara. Burada hizmetkar olarak değil, aileden biri olarak bulunuyorsun. Onu genellikle Frank okula götürür. Ama ben de götürmek istiyorum. çocuğun bir sorunu var. Okuldaki çocukları anneleri getirip götürüyorlarmış. Şimdi o da yanına bir...
Evet, anlıyorum. Onu okula götürecek bir ablası olsun istiyor, öyle mi?
Eh, belki de onun gibi bir şey. Bana para ödemeyi bile önerdi, biliyor musun? Haftada beş sent... Uzun siiredir devamlı bir işim olmamıştı. Jackie'nin bu isteğini yerine getirebilir miyim?
John güldü. Neden olmasın? Haftada beş sent ha?. Hiç de fena değil. Herhalde ehliyetin vardır. Yoksa henüz ehliyet alacak yaşa gelmedin mi?
Sara şiddetle itiraz etti. Aman sen de... Ehliyetim var ve eğer istiyorsan bunu sana...
Hayır, göstermene gerek yok. Neyse... Garajda bir Volkswagen var. Çoğunlukla Elena, kullanırdı. Söyleyeyim de Frank'in tamircisi bir gözden geçirsin. Ondan sonra kullanırsın. Sadece Jackie'yi okula götürüp getirmek için değil tabii. Her istediğin zaman...
Bir süre hiç konuşmadan yol aldıktan ,sonra kentin merkezine gelmeden önce John anayolu bırakıp, önünde geniş bir park yeri olan, tek katlı, kocaman, beyaz bir yapının yanında durdu. Hiç penceresi yoktu burasının.
Genç kız hayretle, Pencere yapmadınız mı? diye sordu. O kadar adam var içerde, ama pencere yok.
Doğru. Çalışan adam sayısı yaklaşık üç yüz elli kadar. Pencere var, ama sadece büro bölümlerinde. Burada yapılan iş sıcaklığa, rutubete ve toza karşı son derece duyarlıdır. Her atölye yalıtılmıştır, özel soğutma sistemine sahiptir ve elden geldiğince de tozdan arındırılmıştır. Peki, ne üretiyorsunuz?
Elektronik parçalar. Entegre devreler. Elektronik dilinde yonga deriz buna. Bak işte... Cebinden dikdörtgen şeklinde sıcaklığı geçirmeyen bir plastic

parçası çıkarttı. Bu küçük yonganın içinde bir radyo alıcısı yapmaya yetecek tüm devreler var. Bütün yapılması gereken bir anten, güç ve hoparlör eklemek. Burada altı tür entegre devre yapıyoruz. Öteki üreticiler bunları alıp bilgisayarlarda, oyunlarda, televizyon alıcılarında ve askeri silahlarda kullanıyorlar. Aslına bakılırsa bunlar günümüzde her yerde kullanılıyor. Herkes bunlara sahip olmak için uğraşıp duruyor.
Ama yine de kar edemiyorsunuz, öyle mi? Bana pek mantıklı gelmiyor bu.
Biz kar edemiyoruz Sara, biz... Unutma, artık sen de bu işin içindesin.
Nedenini bilmiyorum.
Ben bir mühendisim. Bu devreleri ve onları üretecek makineleri ben yaptım.
Ancak tüccar değilim. Bu, Robert'ın alanı
Robert yönetim konusunda eğitilmiş midir?
Hem de nasıl? Harvard İş İdaresi Bölümü'nden yüksek derecelerle mezun olmuştur. Ailenin dahi çocuğudur o. Sana fabrikayı, gezdirmek isterdim, ama günlerden cumartesi olduğu için tüm hatlar kapalı.,.
Madem burası kapalı öyleyse beni neden getirdin?
Fabrika kapalı, ama doktor arkadaşımdır. Dışardan gelen biriyle ilgilenmek için en uygun gün cumartesidir.
Sadece benim için mi tüm bunlar? Herhalde bir hayli pahalıya patlayacak.
Böyle bir şey için emir verebilir misin?
Genç adam uzanıp Sara'nın kapısını açarken, Fabrikada emir vermem dedi.
Doktor Fineberg eski bir dostumdur. Bunu bana, iyilik olsun diye yapıyor.
Hadi, siz şimdi Mary'yle birlikte içeriye girin. Ben sonra gelip sizi alacağım.
Testlerini tamamlayan genç kız Doktor Fineberg'in kendisini beklediği küçük büroya döndüğünde aradan üç saatten fazla zaman geçmişti.
Yoruldunuz mu? diye sordu adam.
Hem de nasıl? İskemlelerden birisine, düşer gibi oturdu Sara. Hayatım boyunca böyle bir testten geçmemiştim. Bu küçük kliniğin, son çalıştığım koca hastaneden daha fazla araç gereci var.
En son ne zaman muayeneden geçmiştiniz?
Yaklaşık sekiz ay kadar önce.
Hangi nedendendi bu?
Oh, her personele uygulanan bir muayeneydi. Massachussets Hastanesi, her altı ayda bir hemşire kadrosunda çalışanların muayene olmalarını ister.
Doktor irkilerek başını kaldırdı. Siz, Massachusetts Hastanesi'nin hemşire kadrosunda mıydınız? Çocuk bakım ve tedavi bölümünün gece sorumlusuydum.
O zaman muhakkak diplomalı hemşire olmanız gerek. Neden bu işi bıraktınız?

Annem çok kötü hastalanmıştı. Ona bakabilmek için eve döndüm. İki ay kadar önce yitirdim onu. Tam özel hemşireliğe başlamak üzereydimki John... Mr. Englewood beni aramaya geldi
Yaa...Çok ilginç. Bana öyle geliyor ki bu yakınlarda dostum John, bazı sürprizlerle karşılaşacak.
Her neyse... Tüm laboratuvar raporlarının gelmesi hayli zaman alır. Eğer bir daktilo bulursam, size raporunuzu gönderirim. Bu arada, eğer zaman bulabilirseniz, günün birkaç saatinde bizimle çalışmanıza sevinirim
Sara gülümsedi. Teşekkür ederim doktor. Ama zaten bana önerilen sürekli bir işi kabul etmiş bulunuyorum. Bir ikincisini yapmam mümkün değil. Belki daha sonra.
Doktor Fineberg gülerek genç kızı uğurladı.
Sara yapıdan çıktığında, John'ın kendisini beklediğini gördü. Onun kendi kendine gülümsediğini fark eden genç adam, Komik olan nedir? diye sordu.
Oh, bilmiyorum. Galiba her şey bir anda geliyor başıma. Dün Jackie bana bir iş önermişti, bugün de Doktor Fineberg.
John, Böyle şeyleri ciddiye alma Sara diye uyardı onu. Buradaki işe ihtiyacın yok. Tatil yapmak, dinlenmek ve başkalarının nasıl yaşadığını görmek için buraya geldin. Aynca Fineberg de senin için çok yaşlı sayılır.
Mary'nın tüylerini karıştıran genç kız Neden bunlan söylediğini anlayamadım dedi. Aslında yaşlıların gençlerden daha iyi olduğunu söylerler
John, Öyle mi söylerler? diye homurdanarak öfkeyle gaza bastı. Rüzgar gibi gidiyorlardı şimdi. Genç kız, John'ın neden öfkelendiğini anlayamamıştı. Oysa, geçirdiği bu sıkıntılı günden sonra aslında kendisinin öfkeli olması gerekirdi.
Evin önünde durduklarında orada bir arabanın daha park etmiş olduğunu gördüler. Sara kırmızı spor Ferrari'yi ilgiyle incelerken genç adam, Lanet olsun diye homuırdandı. Robert dönmüş. Onu bu hafta sonu beklemiyordum. Amherst'te kendi evi var. Tanrı cezasını versin! Uzanıp kapıyı açmakta olan Sara'yı durdurdu.
Salonda uzun uzun oturup konuşacak zaman bulabileceğimizi sanmıştım. Ama Robert buradayken olanaksız. Seninle konuşmam gerek.
Genç kız, elinden geldiği kadar soğuk bir tavır takınmaya çalışırken ona doğru dönüp, Benim de seninle konuşmam gerek dedi. Bu sabah senin isteğine uyarak muayeneden geçtim. Kolay kolay öfkelenmem, ama artık kendimi neredeyse yitirmek üzereyim. Neler oluyor? O çok değerli, küçücük ailene veba, cüzzam ya da bir başka bulaşıcı hastalık mı aşılayacağımı sanıyorsun? .
Genç adam kıpkırmızı kesilmişti. Ben...Eğer sana karşı dürüst davranmam gerekirse...

Evet. Lütfen. Birbirimize karşı dürüst olalım. Bütün bu numaralardan artık yavaş yavaş usanmaya başladım.
Kendini benim yerime koy Sara. Seni düşünmüştüm. Deniz kenarında yaşamana rağmen zayıf ve solgundun. Ama... şey... mesleğin de bir garipti. Ben de.. ,
Son defa söylüyorum John ben senin sandığın gibi bir insan değilim. Frengiden falan mı korkuyorsun yoksa? Senin yaşındaki çocuklar, bu hastalığın sadece cinsel ilişkiyle geçtiğini öğrenmeliler artık. Eh, bu konu senin o nazik mideni mi bulandırdı? Öyleyse tek yapman gereken şey, bundan kaçınman. İşte, elime dokun. Eğer mikroplar her yanımdan taşıyor olsa da, dokunmayla geçemez. Hadi, zavallı Sara'ya ne kadar güvendiğini göster.
John bileklerini kavrayıp onu kendisine doğru çekerek sımsıkı sarıldı. Bir eliyle de çenesinden tutarak başını yukarıya doğru kaldırmıştı. Dudakları önce hafifçe okşadı Sara'nınkileri, sonra ihtirasla birleşti dudakları. Sara içini çekerek teslim olurken daha da sokuldu genç adama. İhtirasın tatlı acısı vücudunu dalga dalga sarıyordu. Sonunda John onu bıraktığı zaman güçsüz bir şekilde arabanın koltuğuna yığıldı.
Arkasına yaslanmış olan John'ın yüzünde ise garip bir huzursuzluk ifadesi vardı. Bir sigara yaktı. Elleri titriyordu. Sara... dedi. Bütün bu zaman süresinde bir ahmak gibi davrandım. Sen haklıydın. Yaptıklarınla söylediklerini düşündüm hep. Ama nedense senin hakkında bildiğimi sandığım şeylere rağmen, seni kollarımın arasına almaktan alıkoyamadım kendimi...
Bu, belki de bildiğimiz o eski şehvet duygusundan kaynaklanmıştır.
Belki de. John sigarasını attı Ya da... sana ilk kez, bu konuşmalardan artık bir şey anlamadığımı söylemeliyim. Yeniden başlayabilir miyiz? Eğer dürüst bir soru sorarsam, doğru bir cevap alabilir miyim?
Genç kız bir an düşündü. Pek emin değilim. Zaman zaman yalan söylerim ben. Çünkü aksine davrandığım zaman karşımdakini kırmış olmaktan korkarım. Ama sen yine de bir sor bakalım. Pekala. Önce... benden hoşlanıyor musun?
Beyni motor gibi çalışırken, Seni... seni iyi tanımıyorum diye kekeledi Sara. Ama... evet senden hoşlanıyorum
Bu, yarım bir yalandı. John sürdürdü. Senden bunca yaşlı olmamın bir sakıncası var mı? Beni bir baba gibi mi görüyorsun?
Genç kız uzanıp John'ın yanağını okşadı. Duygularımın niteliğini tam olarak bilemiyorum. Ama hayır, seni bir baba gibi gördüğümü sanmam. Yaşın beni ilgilendirmiyor. Unutma, senin sandığından çok daha...,.
Genç adam bir kahkaha attı. Evet, evet biliyorum. Sandığımdan daha büyüksün. Seni yeniden öpebilir miyim Sara?

Lütfen, John, evet. Bundan çok hoşlanıyorum. Ayrıca sorma, sadece öp...
Aradan birkaç dakika geçti. Sonunda. genç kız titrek bir sesle, Belki sormak istediğin başka sorular da vardır, ama bende bunlara cevap verebilecek güç kalmadı dedi.
Arabadan indiler. Eve doğru yürürlerken genç adam, Bir şey daha var, dedi. Robert... Kardeşim iyi insandır ve onu çok severim. Ama o kendisini gerçek bir Don Juan sanıyor. Eve hangi kızı getirsem, Robert daima onu benim elimden almıştır. Bu onun için zevkli bir oyun adeta. Durumu bir yarışma gibi yorumluyor. Birçok olumlu niteliğe de sahip.
Kendini küçiik görme John. Onun elini uzatamayacağı en azından bir tek şeye sahipsin. Bana
Genç adam eğilip Sara'nın saçlarına bir öpücük kondurdu. Sonra belli belirsiz bir sesle, Artık gününü görürsün Robert, diye söylendi.
İçeriye girdikleri zaman John onları karşılayan oğluna sarılarak onu havaya firlattı. Daha fazla kendini tutamadı Sara. Nedense için için kaynıyordu. Bir kızılderili narası atıp, Titre, soluk yüz diye haykırarak çevrelerinde savaş dansı yapmaya koyuldu. Ama genç adamın ciddi, gülümsemeyen yüzünü görünce birdenbire durdu. Tanrım! diye söylendi. Hiç hoşuna gitmedi hesbelli.
Jackie gülmekten katılıyordu. Oh, Sara... diye haykırdı. Çok komiksin. Öyle değil mi baba?
Ama babası cevap vermedi. Bunun üzerine genç kız, John'ın koltuk altından kayarak hızla merdivenleri tırmanıp yatak odasına daldı. Mary de peşinden geliyordu.
Aradan bir saat geçmişti. Sara karyolanın üzerinde bir Buda heykeli gibi bağdaş kurmuş oturuyor, bir yandan da komiklik yapmaya çalışmakla ne kadar aptalca davrandığını düşünüyordu. Kapı açıldı ve Jackie içeriye girdi. Ortaçağ şövalyeleri edasıyla bir reverans yaptıktan sonra, Babam, hemen yemeğe gelmeni istedi dedi. Biliyor musun, aşağıda deliler gibi kavga ediyorlar. Acele et, yoksa en iyi kısmını kaçıracaksın.
Ama... ama daha yıkanıp temizlenmedim bile. Bu şekilde inemem
Ama babam, 'Hemen gelsin' dedi. Sen merdivenleri çıktıktan sonra da gülmeye başladı. Öyle güldü ki gözlerinden yaşlar geldi. Hadi, çabuk ol.
Sara heyecanla, Sahi, güldü mü? diye haykırdı. Buraya bak, insan annesiyle böyle konuşmaz.
Bir anda eski neşesine kavuşmuştu. John, gülmüştü demek. O sırada Jackie atıldı.
Bugün, annem değilsin. Hafta sonundayız. Seni sadece mesai günleri için kiralamıştım.
Pekala patron, ben giyinirken, sen de yaylan bakalım. Hadi, fırla.

On beş dakika geçmeden Mary'yle birlikte yemek odasına girmişti. Gidip John'ın yanına oturdu. Tam o sırada Temettü dağıtmama konusunda anlaşmıştık ama diyerek sözlerini sürdürüyordu Robert.
John, Doğru, ama daha sonra başka şeyler düşündüm, dedi. Dışardan yardım alarak sorunun köküne inmemiz gerektiğini düşünmüyor musun? Hayli zamandır temettü dağıtmadık. Son iki yıldır satışlar çok yüksek olmasına rağmen, kar göstermedik. Maaş bordrolarını, nasıl karşılayacağız? Eğer benim yönetimimden hoşnut değilsen, kendi paylarını istediğin zaman satabilirsin. Bunu biliyorsun. Unutma, ben de senin kadar pay sahibiyim. Ayrıca Lucinda teyze üç yıl önce bana vekalet vermişti. Yani, şirketin yönetimi için beni uygun görmüştü. Şimdi anladığım kadarıyla Sara, Lucinda teyzenin payının gelirini alacak. Ama oy hakkı geçici olarak ertelendi sanınm
Durum, pek de sandığın gibi değil John, alaylı bir tavırla konuşuyordu. Oy hakkı olduğu gibi Sara'ya geçti.
Anlayamadım.
Robert, genç kızı yepyeni bir ilgiyle süzmeye başlamıştı. John, Artık kendinden az önceki kadar emin değilsin galiba dedi. Sara, şu an hangimizle anlaşırsa, o ortağın istekleri yerine gelir.
Genç kız, İkinizin de neden söz ettiğini anlayamıyorum diye sızlandı. Lütfen açıklar mısınız? John, Robert temettü dağıtmayıp, böylece devam etmemizi istiyor. Oysa ben dışardan yardım alarak, yüksek olan satışlarımıza rağmen neden kar edemediğimizi öğrenmenin doğru olduğu kanısındayım. Ancak bundan sonra, gerekeni yaparız.
Ve tüm bilgiler de şu iki dosyanın içinde mi
Robert Evet diye karşılık verdi. Sakın bana, şirket raporlarını okuduğunu söyleme.
Sara, 'Okumadım ve okumam da' diye düşündü. 'Çünkü hiçbir şey anlamam, ama çok iyi anlayan birisini tanıyorum.'
Birdenbire zeki bakışlarla Robert'e döndü. Herhalde bunların içinde, inceleyebileceğim kopyalar vardır
Acele bir karar gerekiyordu aslında.
Olur, ama belgeleri inceledikten sonra.
Robert, Pekaladiye homurdandi. Sonra ayağa kalkarak kapıya doğru yürüdü. Yemeğe kalmayacağım John. Ama Sara seninle birbirimizi daha iyi tanımalıyız. Şehir dışını görmüşmüydün hiç? Genç kızın başını hayır anlamında salladığını görünce gülümsedi. Yarın birlikte gezmeye ne dersin? Teknemle nehirde dolaşırız biraz. Sonra da küçük bir piknik yaparız
Yarın olmaz Robert, çok yorgunum dedi Sara. Sonra omzunun üzerinden John'a bir göz attı. Gülümseyerek başını salladı genç adam.
Bunu gören Robert, Onun onayını almak zorunda değilsin diye homurdandı.

Kocaman bir kızsın artık. Seni ilk gördüğümde, küçuk olduğunu da nereden çıkartmışım sanki. Neyse... gitmem gerek. Görüşürüz
Genç adamı uğurlayıp içeriye girdiklerinde Sara doğal bir sesle, Bu defa da bir Ferrari kullanıyor dedi. Dün bir Delorian, bugün bir Ferrari, nehirde bir tekne...
Oh, saçmalama Sara. Kardeşimi bir canavar mı sanıyorsun? Arabaları seviyorsa ne olmuş? Yemekten önce bir içki ister miydin?
Biraz portakal suyu olabilir.
Artık yaşının büyüklüğü konusunda bir anlaşmaya vardığımıza göre biraz içki içebiirsin.
Hayır, alkol almak istemiyorum John. Babamı bu öldürdü. Hem belki annemi de...
Ah, şimdi daha iyi anlamaya başlıyorum.
Hayır, anlamıyorsun. Şu kadarcık bile anlamadın. Ama en kısa zamanda kendimi sana tanıtacağım. Bugiinlerde...
Yemekten, sonra John çalışmak üzere kütüphaneye girdi. Jack ise televizyon seyrediyordu. Merdivenin en alt basamağına oturan Sara kendi kendine, Sen berbat bir üçkağıtçısın diye söylenmeye başladı. Bir sürü yalan söyledin. Biraz daha devam edersen bardağı taşıracaksın. O zaman da evine dönüp bu tımarhaneyi unutursun.
Televizyon odasından çıkan çocuk, Sara... Merdiven başına oturmuş neler homurdanıyorsun öyle? diye seslendi.
Nee? Oh, sen miydin Jackie? Ne yapayım burada konuştuklarımı dinleyecek kadar aptal kimse olmadığı için ben de kendi kendime konuşmak zorunda kaldım.
Oh, Sara Ne kadar komiksin?
Neyse... Hadi yukarıya gel de banyonu yapalım.
Ama benim banyomu genellikle Mrs. Emmory yaptırır.
Mrs. Emmory ayaklarını dikmiş televizyon seyrediyor olmalı. Yoksa seni çok fazla yıkayıp eriteceğimden mi korkuyorsun?
Yok canım. Ama anneler, çoouklarını zaten yıkamak zorundadırlar, değil mi? Yani bu banyo işi için sana fazladan para vermeyeceğimi bilmelisin.
Oldu, arkadaş. Bu banyo bedava. Alıştırma yapıyorum...
Az sonra banyodaydılar. Jackie, Beni asla yakalayamayacaksın diye haykırarak suyun dibine daldı. Sara ise elindeki sabunlu bezle onu tehdit ediyordu. Ben Chicago'nun altını üstüne getirmiş olan Mrs. Temizlikim elimden kimse kurtulamaz
O sırada John da banyoya girmişti. Bu bir aile kavgası mı yoksa, ben de katılabilir miyim? diye sordu.
Şey... Herkes katılabilir. Temizlik harcamalarını kendileri ödemeleri koşuluyla, efendim...

O sırada Jack, Hadi baba, sıra sende diye bağırarak ıslak bir sabun bezini genç adama fırlattı. Ve bunun üzerine bir curcunadır başladı.
On dakika kadar sonra Sara, Beyler... beyler diye bağırdı. Pekala... Parti sona ermiştir. Yarattığınız şu rezalete bir bakın. Yani, birlikte yarattığımız rezalete...
Bu defa da baba oğul bir ağızdan, Mızıkçı Sara, mızıkçı Sara... diye bağırmaya başladılar.
Oh, tabii... diye atıldı genç kız. Ama unutmayın ki bu pisliği mızıkçı Sara temizleyecek. Mrs. Emory çoktan yattı. Ama erkek kadın eşitliğine inanıyor ve temizliği kendiniz yapmak istiyorsanız, o başka tabii.
Bu sözler sabunla su savaşına birden son vermişti. Baba oğul biraz utanmış gibiydiler. Ne var ki ikisinin de böyle bir temizliği üzerlerine almaya hiç niyetleri yoktu besbelli. Sara gülümsemememeye çalışarak Jack'i kocaman bir havluya sardığı gibi babasına uzattı. John onu karyolasının üzerine bırakarak havluyu çekip aldı. Bunun üzerine genç kız, Çıplak popolar, dayak yemeye mahkumdurlar, diye bağırarak çocuğun kalçasına hafif bir şaplak attı. Jack kahkahadan kırılırken, Ama bu haksızlık diyeçırpınıyordu.
Az sonra, Süperman pijamalannı giyerek ayısına sarılmış, uslu uslu Sara'yla babasını süzüyordu. Harika, değil mi baba? dedi. Sara'dan çok iyi bir anne olur. Şimdi bana kitap okuyacak mısın?
Genç kız gülerek kapıya doğru yürüdü. Hayır. Sana baban okusun. Bu yeni annenin banyoyu temizlemesi gerek. Sonra dönüp çocuğu öptü.
Ya ben? diye sordu John.
Sana yetişemiyorum ki..
Fark etmez, eğilirim...
Ama Sara çoktan koşup banyoya girerek gözden kaybolmuştu bile. Yerleri kurularken bir yandan da John'ın tekdüze kalın sesiyle Jackie'nin kahkalarını dinliyordu. Tam ortalığa bir çekidüzen vermişti ki John başını kapı aralığından uzattı.
Jackie uyudu. Neden birlikte aşağıya inip biraz dinlenmiyoruz Sara?
John'ın kolu genç kızın omzunda, onun kolu ise genç adamın beline sarılı olduğu halde merdivenlerden indiler. Salonun kapısına geldiklarinde John, Sara'yı kendine çevirerek yüzüne baktı.
Jackie'ye büyük iyilikte bulundun. Yıllardır onu böylesine mutlu ve neşeli görmemiştim...
Aslında ona senin iyilikte bulunman gerek. Jackie'nin, bir anneye ihtiyacı var. Her gün burada olacak ve onu sevecek birisine muhta, çoçocukcağız. Eğer onu sıkıntı ve bunalımlarından kurtararak tedavi etmek istiyorsan bir an önce Jackie'ye bir anne bulmak zorundasın...
John bir an düşündü. Çocuklardan hoşlanır mısınSara?
Elbette. Yıllardır zamanımın büyük bir kısmını onlara ayırdım...

Kendi çocuğun olsun ister miydin?
Bu yakınlıktan birden ürken genç kız ilgisiz bir sesle Pek tabii diye karşılık verdi. Uygun erkeği bulduğum zaman... Üç kişinin her zaman iki kişiden daha iyi olduğunu düşünmüşümdür...
Genç adam, Demek öyle ha...diye mırıldandı.
ALTINCI BÖLÜM
Genç kız pazartesi sabahı, Jackie'yi uyandırmamaya çalışarak, banyoya geçip bir duş aldı. Saçlarıyla dişlerini de fırçaladıktan sonra en sevdiği sabahlığını giyerek merdivenlerden indi.
Mutfak boştu. Bir dilim kızarmış ekmaği gevelerken Üst üste üç fincan kahve içti. Yukarıya çıktığında çocuk uyanmıştı. Koşarak gelip, Sara'nın yatağının üzerinde bir süre, hoplayıp zıpladı, ardından da kol güreşi yaptılar. Sonunda, genç kız onu banyoya sokmayı başardı. Jackie giyinirken, kendisi hazırlanmıştı bile. İki örgü halinde omuzlarına dökülen saçları, hafif makyajı ve gözlükleriyle mükemmel bir anne örneğiydi. Ama birdenbire bir şeyin eksik olduğunu fark ederek küçük mücevher kutusunu çıkarttı. Annesinin altın alyansını takmayı unutmuştu. Çocuk, Şu halinle tam bir anne görüntüsüne sahipsin. Ama umarım işleri altüst etmezsin sonunda diye seslendi.
Perde açılmadan önce kendime olan güvenimi yıkmaya kalkma
Kırk beş dakika kadar sonra Volkswagen'a binmişlerdi. Mary arka koltuktaydı. Kasabanın öbür ucunda bulunan okula gitmek için Englewoodların fabrikasının önünden geçmek zorundaydılar. Genç kız ıslık çalarken Jack, Şuraya bak Sara! diye haykırdı. Fabrikaya bak, fabrikaya!.. Orada bir şeyler oluyor.
Genç kız arabayı iyice ağırlaştırarak sağa baktı. Şurada duranlar grev gözcülerine benziyor, değil mi? Fabrikada grev başladı galiba. Baban ya da Robert amcanın bundan haberi var mıydı acaba? Hiç söz etmediler dedi Jackie. Buradan sola dönüp ana caddeye çık. Okul hemen oracıkta
Az sonra okulun önündeki boşlukta park etmişlerdi. Sara, Haydi bakalım, dışarı! diye haykırdı. Harekat başlıyor. Saatlerinizi ayarlayın. Mary, en küçük bir korku belirtisi gösterirsen öğle yemeğinden mahrum kalırsın, duydun mu?
Üçü birden okulun ana girişine doğru ilerlediler. Tam orada Sara çocuğun önünde çöme lerek, Seni rahatsız edenler yakınımızda mı? diye fısıldadı. Jack'in başını salladığını görünce çocuğun süveterini düzelterek yüksek sesle devam etti. Artık burada ayrılıyoruz. Yaramazlık yapıp kavga falan etme. Elbiselerini de kirletme, anlaştık mı? Çok çalış ve ne söylenirse onu yap
Çocuk kıkırdadı. Peki anne

İşte işin en güç yanı da burası, diye söylenen Sara uzanıp Jack'in yanaklarına kocaman öpücükler kondurdu. Çocuğun kolları, genç kızın boynunda gereğinden daha uzun süre kalmıştı.

Geri çekildiğinde Sara, Jack'in göz pınarlarında iki küçük damlanın belirmiş olduğunu gördü. Olur anneciğim dedi çocuk. Tam kapıya doğru yürürken bir an durup döndü.

Az ilerdeki şu iki büyük çocuğu görüyor musun? diye fısıldadı. İşte onlar... İçeriye benimle beraber gelmez miydin?

Olmaz. Korkaklık sayılır bu.

Haklısın. Sen en iyisi bir süre daha burada oyalan Sara. Belki eve bugün de erkenden gönderllirim.

Ben pek öyle sanmıyorum. Uzanıp köpeği yavaşça itti. Jackie'yle git Mary. Onu koru.

Kocaman, kapkara hayvanla küçük çocuk, kendilerini seyreden öğrenci kalabalığına doğru gururla yürümeye başladılar. Ne kimse çığlık attı, ne de kaçtı. Ama onlar ilerledikçe kalabalık kendi kendine aralanıyor dar bir yol ortaya çıkıyordu. Tam Jackie'yi ralıatsız eden iri öğrencinin yanına geldiklerinde, Mary onlara doğru hırlayarak üzerine düşen görevi mükemmel bir şekilde yerine getirdi. Çocuklar hızla geriye çekildiler. Bu arada biri de çiçek tarhını çevreleyen tellere takılarak bir gül yatağının içerisine yuvarlanmıştı.

Binanın kapısına geldiklerinde Jackie, orada çocukları karşılayan öğretmene bir şeyler söyledi. Sonra köpeği kucaklayarak, Sara'yı işaret etti.

Hayvan yanına geldiği sırada genç kız gülmekten katılıyordu. Seni gidi palavracı diye fısıldadı.

Şimdi de Lassie rolünü mü oynuyorsun. Çabuk, şuradan bir kedi çıkıp da ödünü patlatmadan arabaya atla bakalım.

Saatine bakınca alışveriş yapmak için daha erken olduğunu görerek eve dönmeye karar verdi. Ama yolda, fabrikanın önündeki grev gözcüleri dikkatini çekti yine. Merak ederek, arabayı müdürlerin park yerine çekti. Bir iki grev gözcüsü Volkswagen'a doğru şöyle bir hamle yaptılar, ama arka koltukta doğrulan iri köpeği görünce vazgeçtiler hemen. Sara onlara doğru yürüdü. Mary'nin zincirini sımsrkı tutuyordu. Grev, göründüğü kadarıyla, sakin geçmekteydi. Grev gözcüleri birbirleriyle gevezelik etmekte, iki polis memuru da sıkıntıyla esnemekteydi. Ama hiçbiri grev çizgisini geçmiyordu. Sara, kendi yaşlarında gözüken grev gözcüsü kızlardan birine yaklaşarak, Ben yeni hemşireyim dedi. Sorun nedir?

Kız, onu tepeden tırnağa kadar şöyle bir sü zerken, Ellen Southern... diye söze başladı. Geçen yıldan beri şikayet ettiğimiz o açık kimyevi maddeler havuzunda yandı. İsteklerimiz doğrultusunda değişiklik yapılmadıkça kimse içeriye girmeyecek.

Sara onun yanından ayrılarak grev çizgisini geçti. Hemşire kimliğini, herkesin görebileceği bir şekilde elinde tutuyordu. Grev gözcüleri onu içeriye aldılar.
Genç kız yapıya girdiği an, koridordan geçmekte olan Dr. Fineberg'le karşılaştı. Adam hayretle, Burada ne yapıyorsun? diye sordu.
Kargaşalığı görünce, belki yardıma ihtiyacınız vardır diye düşündüm. yapabileceğim bir şey var mı?
Ne diyorsun? Tam aradığım insansın. Sadece bir hasta var, ama o da kadın. Benden fena halde utanıyor. Şikayeti asit yanıkları. Konuşurken, bir yandan da yürüyorlardı. Omzuna ve koluna sarmış olduğum sargıyı bir defa daha değiştirmek istiyorum. Sonra da Springfield Yanık Merkezi'ne göndereceğim.
Genç kız, doktorun verdiği hemşire üniformasmı giydikten sonra, bir süre ona yardım etti.
Doktor, Yanıkları, sadece yapacağın yolculuk için yeniden sarıyoruz. Hastanede daha iyi tedavi edeceklerdir. Ben kayıtlarını hazırlarken, hemşire Anderson da giyinmene yardım edip seni can kurtaran arabasına götürecek diye açıkladı hastaya.
Az sonra iki kızın yapıdan çıktığını gören grev gözcülerinin bulunduğu sıradan bir alkış yükseldi. Sara, Ellen can kurtarana bininceye kadar onun yanında durdu, sonra yeniden kliniğe doğru yürüdü. Ama tam tokmağı çevirmek üzereyken, kocaman biri kendisininkini kenara itiverdi. John'du bu. Arkasında koyu renk bir elbise vardı. Burada ne haltlar karıştırıyorsun? diye gürledi.
Genç kız omuzlarını silikti ters tarafından kalkmıştı herhalde. Sen neden okulunda değilsin? John onu kabaca iterek içeriye sokup kendisinden yana döndürürken, Sen hiçbir şey anlamaz mısın? diye öfkeyle bağırdı. İşçilerin sinirleri son derece gergin. Arkadaşlarından birisi yaralandığı için öfkeliler. Herhalde sakin bir şekilde onları geçtin, grevciler de sana el salladı. Böyle diyeceksin, değil mi?
Alay etmene gerek yok. Tam da söylediğin gibi oldu. Grev yapanlara kim oldugumu söyledim, onlar da gülümseyerek beni içeriye bıraktılar. Bana bak John... Ne Zaman karşılaşsak, nedense, yaptıklarımı kötü ya da fena bir şeymiş gibi yorumluyorsun. Artık bundan bıkıp usandım. Beni rahat bırak, gideyim.
Genç adam, dişlerinin arasından, O güzel kafana biraz akıl soktuktan sonra bırakacağım zaten diye homurdandı. Bir yandan da çelik gibi parmaklanyla Sara'yı sarsıp duruyordu. Olduıkça ürken genç kız ayağını kaldırarak John'ın kaval kemiğine olanca gücüyle bir tekme attı.
Canının acımasından çok, şaşırmıştı genç adam, Tek ayağı üzerinde zıplarken bir yandan da usulca sövüp sayıyordu. Sara kendisini toparlayıp

saçlarına ve üniformasına bir çeki düzen verdikten sonra en yakın kapıya doğru yürüdü.
İçeriye girdiği zaman, şans eseri müdürlerin odalarının bulunduğu bölümde olduğunu gördü. Eh, madem geldim, o zaman gidip şunun erkek kardeşini göreyim bari diye geçirdi içinden.
Karşısında, üzerinde Başkan yazılı bir kapı duruyordu. Bunu açınca sekreterin bürosuyla karşılaştı. Sekreter gazete okuyordu. Genç kız, Mr. Englewood'a, Sara Anderson'ın geldiğini söyler misiniz lütfen? dedi.
İçeriye girebilirsiniz. Nasıl olsa hiçbir zaman meşgul değildir.
Herhalde grevden ötürü işler yavaşladı.
Yoo... Her zaman böyledir. Şey... O kurt yanınızda mı?
Pek sayılmaz. Aslında ben onun yanındayım.
Sonra başkanın kapısını vurmaya gerek görmeden içeriye girdi. Küçük bir fabrikaya göre çok büyük bir büroydu burası. Yer boydan boya halı kaplanmış, eşyalar düzenli bir şekilde yerleştirilmişti. Son derece büyük bir masa odanın körfeze bakan pencerelerinin önüne konmuştu. Robert Englewood ise golf oynamaktaydı.
Kapının açıldığını duyunca başını kaldırdı. Mary'yle Sara'yı görmek onu şaşırtmışa benziyordu. Golf sopasını bırakıp kollarını iki yana açarak onlara doğru ilerledi. Sara, sevgilim...
Yine o büyüleyici ses tonunu kullanıyordu. Gelip beni görmen ne kadar güzel. Köpeğin hırladığını duyunca durdu hemen. Şu canavardan kurtulrluğunu samyordum. Her neyse, çok sevindim. Gel, otur şuraya Sara. Bir içki?.
Genç kız başını 'hayır' anlamında sallayarak Robert'ın gösterdiği kanepeye oturdu. Genç adam da aynı kanepeye yerleşip iyice sokuldu ona. Kolunu da kanepenin arkasına, Sara'nın omzuna doğru atmıştı, ama Mary hemen arkaya dolanıp iri başını ikisinin arasına soktu.
Sara, Arabayla geçerken dışarıda heyecanlı bir hava sezdim. O zaman, girip neler olduğunu görmeyi düşündüm dedi.
Heyecanlı hava mı?.
Grev var ya... Grevciler, grev gözcüleri ve de polisler...
Oh, onlar mı? Önemli sayılmazlar. Sendika haftalardan beri bir mücadele başlatabilmek için kaşınıp duruyordu zaten. Adamlarımdan birisi onlarla ilgileniyor.
İyi ama, neden grevdeler Robert?
Her zamanki şeylerden ötürü Sara. Para, tatil, ikramiye... Son üç haftadır pazarlık ediyorduk. Bununla da ilgilenen bir ekibim var.
Yalnız, öğrendiğim kadarıyla, çalışanlardan birisi yaralanmış. Herhalde bu olayı öğrenmek istersin.

Oh, isterim tabii. Ama yanımda üç yüz elli kişi çalıştığı için her zaman fazlasıyla işim var. Masanın üzerindeki şu belgelere bak.
Sara kanepeden kalkıp masaya doğru iledevi. Belgelerin üzerinde, Günlük At Yarışları gazetesi açık duruyordu.
Genç kız aceleyle uzaklaştı. Artık gitmem gerek Robert.
Gelecek pazar günkü pikniğimizi unutma.
Mary'yle birlikte koridora çıktığı zaman uzaktan gelen bir gölge gördü genç kız. John'a çok benziyordu. 'Şimdi onunla konuşmanın sırası değil' diye düşündü. 'Öfkeli olduğu zaman yanına kesinlikle yaklaşmamam gerektiğini artık öğrenmeliyim. Ama nedense, sadece yanına yaklaştığım zamanlar öfkeleniyor'
Sonra, arıkasından çıkarttığı üniformayı kenardaki çöp sepetine atıp hızla aksi yöne doğru uzaklaştı.
Eve gelip mutfağa girdiğinde Mrs. Emory'yi orada buldu. Kadın, Seni kütüphanede bekleyen bir adam var dedi. Söylediğine göre, ağabeyin pazar günü ona telefon etmiş. Git de, buraya getir onu bari.
Oh, tabii Emma. İddiaya girerim ki Packy' dir. Packy Muldoon...
Aceleyle mutfaktan fırladı. Az sonra döndüğünde, yanında kısa boylu, şişman, orta yaşlı bir adam vardı. Güler yüzlü bir adamdı bu. Saçları yok denecek kadar seyrekti.
Sara heyecanla, Emma!.. diye haykırdı. Sana, Dr. Packy Muldoon'u tanıtayım.
Adam, Bana Packy de Emma diyerek güldü.
Peki, ne tür bir doktorsun sen?
Şirket doktoruyum. Hasta şirketleri tedavi ederim. Neyse... Sara güvercinim, dün gece ağabeyin bana telefon ettiği sırada korkunç öfkeliydi, Bu kızın ne kadar sivri dilli olduğunu kesinlikle bilemezsiniz, Mrs. Emory
Sara, Telefon etmiş olan, Boston'daki ağabeyim Ralph'dır. Yani, Pudge'ın babası. Sana söz etmiştim, hatırladın mı? Peki, ağabeyim neden öyle korkunç öf'keliymiş Packy? diye sordu. Massachusetts Eyaleti Piyango Komisyonu Yönetim Kurulu Başkanından yasa dışı talih oyunları oynatıyor diye söz etmiş olduğun için yavrum. Ah, demek hala kızarabiliyormuşsun Ama ağabeylik taslayarak öyle bir üzerime geldi ki, ona karşı çıkmadığım takdirde, bir daha asla rahat edemeyeceğimi anladım. Ayrıca, gerçekten talih oyunları işinde sayılmaz mı?
Ah, neyse... Bugün saat birde Springfield'de olmam gerek Sara. Anlat bakalım, sorun nedir? Packy, burada bir şirket var, bir bölümü de bana ait. Ama kar etmiyormuş gibi görünüyor. Bir dakika bekle. Emma... Bu arada 'Packy'ye bir fincan kahve versene.

Sara'nın gitmesiyle dönmesi bir oldu. Elinde iki tomar kağıt vardı. İşte, sorun burada Packy dedi. Bu rapor üç yıl öncesine ait. Şirket o sıra hayli kar etmiş. Bu da geçen yılın raporu.
Packy Muldoon, Ah, bakın şuna hele diye güldü. Tertemiz rakamlar ve sürüyle de sayfa. Bak sen... Ne kadar da çok mal stoku var böyle! Kısa bir süre duraksadıktan sonra onlara, dönerek, Pekala. Siz şimdi gidip aranızda biraz dedikodu edin. O arada ben de bir köşeye çekilip şunları inceleyeyim diye ekledi.
Kısa bir sessizlikten sonra Mrs. Emory, Mutfak işlerinin pek yabancısı sayılmazsın, değil mi Sara? diye sordu.
Sayıımam. Bildiğin gibi biz dört kardeştik. Tek kız da bendim. Babam oğlanlarla oynayıp dururdu. Annem, 'Bir kızın yerinin muhakkak mutfak olması gerekmez' derdi. Ama yine de bazı şeylerden anlamalıydı kızlar. Sonuçta beni öyle yetiştirdi ki yemek pişirip, pasta yapabilir, temizliğin kolaylıkla altından kalkar ve dikiş dikebilirim. Ama hiçbirinde annem kadar iyi değilimdir tabi. Sevgili anneciğim, bazen onu öyle özlüyorum ki...
İskemlesini genç kızın yanına çekip onun kolunu okşayan Mrs. Emory Öleli çok oldu mu?dedi.
Hayır. İki ay oldu. Herhalde o sıralar, okyanusları dolduracak kadar ağlamışımdır.
Anlat Sara. Açılırsın.
Peki. Her şey babamın geçirdiği o kazayla başladı. O da doktordu. Uzman doktor...' Çok çalışır fazla kazanamaz, ama hepimizi de fazlasıyla severdi. Annem ondan çok daha ünlüydü tabii. New England'ın en iyi cerrahlarındandı. Dört saat süren bir akciğer ameliyatından çıktıktan sonra eve gelip Fransız ekıneğinin nasıl pişirildiğini öğretebilirdi. Ona göre bir erkek doktor, avukat, hatta bir kızılderili reisi bile olabilirdi, ama bir kadın herşeyden önce mulıakkak kadın olmak zorundaydı. Garip!
Neyse... Bir gün babama araba çarptı. Şoför zil zurna sarhoştu. Kaza sonucu göğsü ezilmiş. Aceleyle annemin çalıştığı hastaneye yetiştirmişler. Annem o sırada nöbetçi cerrahmış. Yaralının kim olduğunu bile bilmiyormuş tabii. Röntgenleri inceledikten sonra ameliyathaneye girmiş. Ve yaralıyı görünce ameliyatı yapamayacağını anlamış. Sevdiği adama hayatını kurtarmak için bile olsa, neşter vurmak olanaksızmış onun için.
Tabii hemen bir başka cerrah ameliyata girmiş, ama babam ameliyat bitemeden ölmüş. O günden sonra annem hiçbir özel hastaya bakmadı. İyice kendi içine kapanmış, adeta yok olmuştu. Sonunda, babamı yitirmemizden bir yıl kadar sonra bir gece gözlerini sonsuza dek yumdu. Bir bakıma, öldüğüne seviniyorum. Çünkü kocası olmaksızın yaşadığı hayat katlanılamayacak kadar ıstırap vericiydi onun için.

Emma, Anlıyorum dedi. Ama herhalde zaman zaman bu tür trajediler yaşanabilir.
Sara, Burada da öyle bir şey olmamış mıydı? John'ın karısına... diye söze başladı.
Oh, o mu?.Zavallı profesörün katlanmak zorunda kaldığı çok berbat bir kadındı o gerçakten Öyleyse, John neden evlenmiş onunla?
Bir erkeğin bir kadınla neden evlendiğini kim bilebilir? Onunla üniversitede tanışmışlar. O zamanlar kadının öğretmeniymiş.
Kadının yaşı öğrenci olmak için hayli büyüktü. Oraya koca bulmak için gitmiştir herhalde. Ama güzeldi de. İnce uzun, sarışın, mavi gözlü... Giyinmesini de çok iyi bilirdi. Ama evlendikten sonra bile erkeklerin ardından koşmaktan vazgeçmedi. Hamileliğinde, profesör onu buraya getirdiği zaman, kadın sanki dünyanın sonu gel miş gibi davranıyordu. Bu durum Robert'la arkadaşlarını tanıyıncaya ve içkiye dadanıncaya kadar sürdü. Sonunda da merivenlerden düşüp öldü. O sırada fitil gibi sarhoş oluğuna iddiaya girerim. O sırada evde kimse yoktu. Sadece o ve Jackie... Profesör üniversitedeydi. Birisi polise haber vermiş. Ama ne gariptir ki, bu haberi kimin verdiği hiç anlaşılamadı. Ancak bu gerçeği değiştirmedi tabii. Kadın basamakların dibinde boynu kırık olarak yatıyor, zavallı çocukcağız ise başucunda onu sarsarak uyandırmaya çabalıyordu. Daha altı yaşındaydı o sıralar. Ve ondan sonra da tam olarak asla düzelemedi. Yani, sen gelinceye kadar... Ona çok yararın dokundu doğrusu.
Sara usulca mırıldandı. Korkunç... Sonra da Robert gelip duruma hakim oldu herhalde?
Kim, Robert mı?. O, bir damla kana bile dayanamaz. İyi ki Florida'ya gitmişti. Ya da sekreteri öyle söylediydi.Ama garip bir şey daha var. Cesedi götürdükten sonra yukarı kata çıktım. Kadının tüm eşyaları toplanıp paketlenmişti. Birkaç valiz de kapı kenarında duruyordu.
Sonra ne oldu?
Profesör adeta kendini yitirdi. Cenazeden sonar kütüphaneye kapanıp tam dört gün oradan çıkmadı. Sonra, gelip, karısına ait ne varsa toparlamamı emretti. Evde o kadına ait ne bir şey kaldı, ne de o olaydan bir daha söz edildi.
Sara kahve almak için kalktığı sırada Packy Muldoon, Benim fincanımı da dolduruver Sara, dedi. Bu rapor da pek hafifmiş dogrusu.
Sorunu bu kadar çabuk mu çözdün?
Hayır. Bir çözüm bulmuş değilim, ama sorunun ne olduğunu söyleyebilirim. Bu yeterli olur mu?
Evet Paclky, olur. Ralph her zaman senin bir dahi olduğundan söz ederdi. Adam elindeki belgelere iki parmağıyla vururken, Bu hayli amatörce bir girişim dedi.

Bunu hazırlayanlar şu eski Bul karayı, al parayı oyununu oynuyorlarmış. Ama karayı bulmak için çevirip yüzüne bakman gereken bir sürü kart var. Senin fabrikan son derece küçük, ama gayet değerli bir mal üretiyor. Müşteriler, demirperde gerisinden gelenlerle birlikte, sırada. Şuraya bak... Bu yıl, üç yıl öncekine kıyasla dört misli mal üretmişsiniz. Ücretleriniz, hammadde fiyatları, iş gücü, fazla mesai vb... yüzde on artmış durumda. Ama satış kayıtlarınız, fabrikanın ürettiği miktarla uyuşmuyor. Bu gerçek, başka bir sürü gerçeği gösterir Sara. Birincisi, kilometrelerce uzunluğunda ıvır zıvır birikimine yol açacak kadar fire vermiş olmanız gerek. İkincisi, satış elemanlarınız büyük ölçüde fiyat kırmak zorunda kalmış olabilirler. Ya da, depolarınızın ağzına kadar bu malla dolu olması gerek. Bir de son olasılık var Sara. O da, üretiminizin yüzde yirmi beşinin arka kapıdan dışarıya sızma olayı.
Ama... ama bu olamaz Packy. O kadar malı kim çalabilir ki?
Üretilen malın küçüklüğünü hatırla Sara. Beş bin tanesi, bir steyşının arkasına rahatça sığar.
Sadece güvenlik sisteminde bir aksama, hızlı bir steyşın ve de böyle bir işi yapmak isteyen biri gerekli. Olağanüstü kar edilir Sara, olağanüstü... Ama neyse... Artık gitmeliyim. Şapkam nerede?
Hayatında hiç şapka giymedin Packy Muldoon ve bunu da gayet iyi biliyorsun.
Eh... şey... evet, doğru. Neyse, eğer talih oyunları işindeki ağabeyin bir daha ararsa, ona saygılarımı iletirsin, olur mu?
Adam gittikten sonra uzun süre kahya kadınla birlikte çalıştılar. Saat iki buçuğu vururken Sara birden irkildi. Önlüğünü duvardaki kancalardan birisine doğru fırlatıp, Bağışla Emma dedi. Okul işini tümüyle unutmuşum. Jackie saat üçte çıkıyor. Ona orada olacağıma söz vermiştim. İşimin ilk gününde gecikmek istemem.
Az sonra Mary'yle birlikte arabaya atlamış, okula doğru hızla yol almaya başlamışlardı. Yolda, grev yapanları gördü, ama onlara ayıracak zamanı yoktu bu kez. Arabayı park ettiğinde büyük öğrenciler yavaş yavaş çıkmaya başlamışlardı.
Jackie'nin büyük kapıdan çıktığını ilk olarak Mary fark etmişti. Küçük çocuk asker adımlarıyla yürüyordu. Yanındaki diğer çocuklar da aynı durumdaydı. Koş Marydiye emretti Sara.
Koca hayvan fırlayıp birkaç sıçrayışta Jackie'nin yanına vardı. Sonra döndü ve adımlarnı onunkilere uydurarak birlkte yürümeye başladı. Az sonra Sara'nın, yanındaydılar. Jackie, kendisini genç kızın kucağına attı. Sara güçlükle yakaladı onu,sonra kaldınp başının üzerinde şöyle bir döndürdü ve göğsüne bastırdı.

Sara... Sen, öğrenci annelerinin en güzelisin. Mrs. Sedgewick seninle tanışmak istiyor. Sınıfa Mary'yle birlikte gelip çocuklara bekçi köpekler hakkında bilgi verir misin? 'Heey... Daha beni öpmedin bile

Genç kız, Jackie'nin yanaklarına içten öpücükler kondurduktan sonra, Şu senin Mrs. Sedgewick nerede bakayım? diye sordu.

Çocuk, Artık beni yere indırmen gerek, dedi. Yere inince de bir eliyle Sara'yı tutu öbür elini de Mary'nin boynuna atarken, İşte orada, diye başıyla işaret etti.

Mrs. Sedgewick orta yaşlı, toplu, saçları kırlaşmaya yüz tutmuş, sürekli gülümseyen bir kadındı. Jackie onları tanıştırdı. El sıkıştılar.

Kadın, Sara'nın sol eline bakarken, Jackie'nin bir annesi olması harika bir şey dedi. Bugün sınıf ta öylesine farklıydı ki>

Sara güldü. Yani, Jackie insanın başına dert açan türden mi?

Jackie Ama anne...diye atıldı. Öğretmen, sözünü kesti. Hayır, sorun yaratan bir öğrenci değil. Ama Jackie, sen de gayet iyi biliyorsun ki, okula geldigin zamalar aslında aklın burada değildi. Oysa bugün aritmetik dersinde bir yıldız kazandın. Nedense, aritnıetiği anlamadığını söylerdin hep.

Sara, Eve döndüğümüzde Jackie'yle bu konuyu konuşacağız dedi. Peki, köpeğime ne olmuş?

Evet köpeğiniz. Çocukların okula olan ilgisini her fırsatta canlı tutmaya çalışırız bilirsiniz. Bekçi köpeğiniz bir gösteri yapabilir mi acaba?

Doğru, benimki bir süs köpeği değil gerçekten bir bekçi köpeğidir.

Bugün okulda öğretmenler odasında bile, tek konu bu oldu zaten. Tüm okul Jackie'yle bekçi köpeğinden söz ediyor. Acaba köpeğe bir gösteri yaptırıp sonra da çocuklarla konuşabilir mi siniz?

Bunu gerçekten isterim. Gerçi Mary aslında hayli yaşlıdır, ama gösteri yapmaya hala bayılıyor. Ama herhalde anlıyorsunuzdur, Mr. Englewood'un onayı olmaksızın hiçbir şey yapamam.

Bu konuda bana en kısa sürede bir cevap verebilir misiniz? Şimdi ayrılmam gerektiği için bağışlayın, ama beni arabalarıyla götürecek olan diğer iki öğretmene yetişmem gerek. Jackie...

Sana hak verdim. Okulun en güzel annesi seninki. Gelecek toplantıda bunu babana da söyleyeceğim.

Öğretmen uzaklaştıktan sonra Sara olduğu yerde kalakalmıştı. Yüzü kıpkırmızıydı. Çocuk, Hadi gel Sara! diye seslendi. Herkes gitti. Ben de eve gidip bir şeyler atıştırmak istiyorum.

Genç kız uğradığı şaşkınlıktan kurtulabilmek için başını sallarken, Jackie... diye inledi. Galiba ikimiz de hapı yuttuk. Eğer baban bunları öğrenirse, ceza olarak bana her gün ahırı temizletir herhalde. Haydi, atlayın arabaya bakayım.

Jackie gülümsedi. Ben bunda bir kötülük görmüyorum. Bugün her şey mükemmel gitti. Bill Fenwick var ya? O iri yarı çocuk hani... Beni koridorda durdurmak istedi, ama eğer ayağını denk almazsa, kendisini Mary'ye yedireceğimi öyledim. Suratını bir görmeliydin.

Sözünü ettiğim sorun o değildi. Mrs. Sedgewick'in ne söylediğini duymadın mı? Beni, babanla evli sanıyor. Bunu da gelecek okul toplantısında ona söyleyecekmiş. Eğer baban bunu işitirse benim derimi yüzer

Sorun, bunun neresinde? Yapacağın tek şey, gidip babamla evlenmen. Bence bu çok iyi olur

Yaa, öyle mi? Erkekler bu konuyu genellikle kendileri açmak isterler ve onlara böyle bir şey teklif edilmesinden de hiç hoşlanmazlar. Dün, on metre uzunluğundaki bir sopayla bile dokunulamayacak kadar öfkeliydi. Şimdi ise galiba aynı uzunluktaki bir sopayla beni dövmek isteyecektir

Ama Sara, eğer babamla evlenirsen, ben haftada tam beş sent kara geçeceğim, demektir. Bir düşünsene

YEDİNCİ BÖLÜM

Hafta, aynı şekilde geçti. Sara her sabah çocuğu okula götürüp, öğleden sonra da almaya gidiyordu. Tabii bu geliş gidişler sırasında fabrikanın önünden geçmekteydiler. Genç kız, grevcilerin yüzlerinin gün geçtikçe daha çok asıldığını fark ediyordu.

Akşamları, Jackie'yi yatırdıktan sonra, konuyu iki defa fabrikaya ve greve getirmek istedi. Ama her ikisinde de John, Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum dedi. Oraya pek gitmiyorum bile. Bu,

Robert'ın görevi. O, bu konuda eğitim görmüştür. Neden bütün bunları bir kenara bırakmıyorsun?

Bırakamam John. Çünkü arabayla her gün önünden geçip duruyorum. Başınıza büyük bir dert açılacak. Bu açık seçik belli. Hem ben de ortaklarınızdan biri değil miyim?

Evet, öylesin. Canın ne istiyorsa onu yap, ama beni rahatsız etme.

Genç kız, Pekala diye homurdandı sessizce.

Terbiyeli bir kız gibi davran Ve bebeklerinle oyna Sara öyle mi? Öyleyse, bu konuda, ben bir şeyler yapayım da gör. O zaman çok pişman olacaksın, John Englewood.

Hımm... Ne dedin?

Hiiç... Elimdeki işin sayısını şaşırdım da... Sonra dışarıya çıkıp kapıyı ardından sımsıkı kapattı ve gizlice, şehirlerarası bir telefon konuşması yaptı.

Cuma akşamı salonda otururlarken, Yarı yılın sonuna geldik. dedi genç adam. Artık kendi bölıümümün sınavlarındam başkası kalmadı. Bunlara nezaret edebilecek bir sürü de yeni mezun öğrencim var

Güzel. Demek size böyle bir kolaylık tanınabiliyor?

Evet. Uzanıp Sara'nın saçlarını okşadı. Saçların, şöminenin ışığında çok güzel görünüyor. Sonra bantları açarak saçlarını omuzlarına doktü. Sara sinirli sinirli güldü.
Bu, ne anlama geliyor? Yani yanımda, sürekli yanan bir şömineyle mi dolaşmam gerek?
Bunu demek istemedim. Saçların çok yumuşak. Hem o kadar güzel kokuyor ki... Hangi parfümü kullanıyorsun?
Sabun Ve su... Ayrıca şişesi iki buçuk dolara satılan bir de bebe şampuanı.
Elindeki işlemenin örneğini iyice şaşırmıştı artık. Yapmaya çalıştığı kırmızı gül şekli giderek bir karpuza benziyordu.. Onun ensesini ovmaya başlayan John, Sakinleş Sara dedi. Genç kız gerçekten sakinleşiyordu. Buna şaştı.
Bir süre hiç konuşmadan oturdular. Sara işlemeyi bırakmıştı artık. Sonunda John, Jackie'nin üzerinde harikalar yarattın dedi. Onun, sen gelmeden önceki çocuk olduğuna inanamıyorum. Ayrıca, Mrs. Sedgewick de beni çağırdı.
Sara irkilerek ondan uzaklaştı. Tüm hafta boyu, John durumu öğrendiği takdirde ne yapar acaba? diye üzülüp durmuştu zaten. Ne söyledi? diye belli belirsiz mırıldandı.
Jackie'nin sonunda durulup yeteneklerini göstermeye başladığını, 'Sevgili Sara'nın da sı nıfta köpeğiyle bir gösteri yapacağını söyledi. Ve beni kutladı.
Oh?. Nedenmiş o?
Eh, bunu açıklamadı, ama oğlum artık barbarlar gibi davranmadığı için olsa gerek. Ya da Sara Anderson'ı büyük bir ustalıkla tuzağıma düşürdüğüm için olabilir. Ya da her neyse... Önemli olan, Sara gibi bir ablaya sahip olmanın, oğluma kazandırdığı güç
Şey... John... Jackie'nin beni bir... bir abla olarak gördüğünü pek san... sanmıyorum
Yaa? Nasıl görüyor öyleyse?
Doğrusunu söylemek gerekirse...
Bak bu ne kadar da güzel. Üstelik bir hayli de olağandışı galilba
Yoksa... yoksa biliyor muydun?
Eh, üçüncü defa kutlandıktan sonra ki sanırım bu çarşamba sabahıydı, yavaş yavaş kuşkulanmaya başlamıştım. Sonra da bu gece...
Bu gece mi?.
Çok kötü bir oyuncusun Sara. Küçük ayrıntıları unutup duruyorsun. Bak, sol elin ateşin ışığında nasıl da parlıyor.
Genç kızın bakmasına gerek yoktu. Sağ avcuyla hemen sol elini örttü. Annesinin alyansını takmış olduğunu tümüyle unutmuştu. John devam etti.
Bu akşam Jackie'yi yıkarken fark ettim. Kendi yüzüğün mü?

Hayır, annemin. Hem ne diye bana bağırıp duruyorsun John? Durumu anladığın takdirde beni döveceğini düşünmüştüm. Henüz ne yapmaya karar veremediğin için mi öfkelendin yoksa?
Genç bir adam bir kahkaha attı. Ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Sara'yı tuttuğu gibi çekip kucağına oturttu. Sonra yüzüne küçük öpücükler kondurmaya başladı.
Bana kızgın değil misin? diye sordu genç kız.
Hayır, değilim. Şu an için, gayet güzel bir fikirımiş gibi geliyor bana, bu yaptığın.
Jackie'nin iyiliği için mi?
Ah, elbette Jackie'nin iyiliği için.
Cumartesi günü John, genç kızı gezmeye davet etti. Çiftliğe gidip Frank'in söylediği bir şeyi kontrol etmek istiyorum. Sen de gel. Böylece okulla ev arasındaki yoldan başka yerler de görmüş olursun
Cipin ön tarafına bindiler. Jackie'yle Mary de arkaya yerleşmişlerdi. Güzel bir mayıs günüydü.
River yolunu geçip fabrikanın önünden ana caddeye çıktılar ve kasabanın merkezine yöneldiler.
Genç adam, Bir zamanlar tüm kasaba bu kadarmış, diye açıkladı. Tek bir cadde... Bir yanında eski evlerle kule gibi yükselen ulu ağaçlar, diğer yakada da kiliseler, okullar ve de kütüphane... Şu gördüğün, 'United Christian' Kilisesi
Ya kütüphanenin yanındaki?...
O da İngiliz Katolik Kilisesi. Kasabada çok Polonyalı var. Onlar da kendi kiliselerini kurmuşlar.
İlk tütün tarlalarına ulaşmaları on dakika kadar sürdü. işçiler harıl harıl çalışıyorlardı. Biz, puro tütünü yetiştiririz, dedi John. Tüm arazi sahipleri ortak çalışıyoruz. Şansımız yaver giderse büyük para kazanırız.
Sonra çiftlik yöneticisiyle teknik bir tartışmaya girdi. Yanlarında diğer danışmanlar da vardı. Raporları inceleyip, toprağı kontrol ettiler. Sonunda John, Pekala. çocuklar dedi. Her dönüme yarım ton gübre atın.
Sonra ellerini, blucininin yanlarına silerek cipe atladı. Sara onu ilk defa, koyu renk elbiselerini giymemiş olarak görüyordu.
On beş dakika kadar yol aldıktan sonra dağ eteğindeki elma bahçelerine gelmişlerdi. Sara, Şu eziyetli tütün işiyle niye uğraştığınızı anlamıyorum doğrusu, dedi, Çünkü burada, tek yapılması gereken sadece uzanıp elmaları toplamak.
Sara, senden asla çiftçi olmaz. Bu ağaçlara yeni doğmuş bebekler gibi bakmak zorundayız. Bu bölgeyi uzun araştırmalardan sonra seçtik. Fazla soğuk olmaması gerek. Ama serin olması da şart. Ayrıca ürünümüzü korumak için her türlü zararlıya karşı ayrı ayrı yöntemlerle savaşmak

zorundayız. Eğer bu elmaları, böyle kıpkırmızı ve sulu olarak pazara götürebilirsek bir servet kazanabiliriz. Ama bu yıl... Şu küçüçük tırtılı görüyor musun? Buna çingene güvesi denir. Massachusetts'ı bir istila ordusu gibi silip süpürdüler. Aslında meyve pek yemezler. John yanındaki adama dönerek. Frank... bu tırtılı üç yüz örnek ağacın hepsinde mi gördün?
Evet, tümünde de gördüm John.
Pekala Frank . Bak bakalım fazla adam bulup elle ilaç sıktırabilecek misin?
Bir helikopter kiralayıp havadan hem daha hızlı hem de daha ucuz olmaz mı John?
Bunu yapamayacağımızı biliyorsun. Çingene güvesini etkileyen tek bir ilaç var, o da insanlara zarar veriyor. Onun için elle sıkılması gerek. Çalışacak kişilere koruyucu elbiseler giydir, bahçenin bütün girişine de uyarı yazıları as.
Adam başını sallayarak uzaklşırken, Ben vazgeçiyorum, dedi Sara. Bütün bunlardan hiçbir şey anladığım yok. En iyisi yine sahile dönmek.
Genç adam, Böyle söyleme Sara dedi. Kolunu onun omzuna atmıştı. Bu öğle üzerinin senin için sıkıcı bir gün olduğunu biliyorum ama...
Sıkıcı değildi John, yanılıyorsun.
Eh, en azından heyecan dolu değildi, diyelim. Ama aşağılara şu vadiye bir bak. Tüm arazideki sessiz huzuru göremiyor musun?
Yan yana, güneşin ufukta yavaş yavaş alçalmasını seyrettiler bir süre. Sara içinde tanımlanması olanaksız bir heyecan duymaya başlamıştı. John ciddi bir sesle Bugün bunları görmeni istedim, dedi. Sonra sana bir şey soracaktım.
Evet John.
Hayatının büyük bölümünü okyanus kıyılarında geçirdiğini biliyorum. Sahilden yüz elli kilometre içerilere girmek seni muhakkak sıkmıştır. Ama burası güzel bir yer, Sara... Kendini burada yaşayacak gibi hissedebiliyor musun?
Sara, genç adamın söylediği sözcüklerden daha fazlasını sormak istediğini, anlamıştı. Şey... John... diye kekeledi. Bu, söz konusu yerden çok oradaki kişiye bağlı bir şey.
Olayları olduğu gibi düşün ve Kabul et Sara. Sen, ben, Jackie, Mary ve de bu harika vadi...
Bunlarla yetinebilir miydin?
Genç kız içini çekerek kolunu John'ın beline dolarken, Evet diye fısıldadı.
Yetinebilirim John.
Pazar günü kiliseden döndükleri zaman Robert'ı kendilerini bekler buldular.
Genç adam Şu kuçük randevumuzu unutmadın değil mi diye sordu.
Sara ondan biraz izin isteyerek üzerindekileri değiştirmek için odasına çıktı. Sıcak bir hava vardı dışarda. Ayaklarına dar bir blucin, arkasına da

beyaz tişört giydi. Saçlarını omuzlarına döküp hasır şapkayı kafasına geçirerek koyu renk camlı gözlüklerini de takınca hazır olmuştu. Aynadaki görüntüsüne gülerek bir göz attıktan sonra dışarıya çıktı. Koridorda John'la çarpıştığı sırada hala gülüyordu.
Genç adam, Pikniğiniz için hazır... diye başladı ama sözlerini bitiremedi. Sara; Derhal odana dön ve üzerine doğru düzgün bir şeyler giy diye emretti sonra.
Zaten suçlu olan kendi vicdanına öfkelenen genç kız, Üzerimdekiler doğru düzgün diye hırladı. . Hiç olmazsa bir sutyen takma dürüstlüğünü göster Tanrı aşkına. Bugün pazar biliyorsun. Senin pazar günü herkesin içinde bu şekilde dolaşmanı istemiyorum.
Sen karışamazsın. Genç kızın sesi, tehlikeli bir şekilde alçalmıştı. Lütfen önümden çekil. Robert bekliyor.
Budalalık etme, Sara. Kardeşim, vadinin en çapkın kurdudur. Bu kıyafetle, onunla çıkamazsın. Bunu kabul edemem.
Sara geriye çekildi. Demek kabul edemezsin? Sahi mi? Benim üzerimde herhangi bir hakkın yok, Mr. Englewood. Canım nasıl isterse öyle giyinirim...
Ama içinden de 'Şu beyaz tişörtü bir defa daha düşünsen iyi edersin' diyordu.
Üzerine bir rüzgarlık giymen bile söz konusu şeyleri tam olarak örtemez.'
John, yeniden genç kızın kolunu yakalarken, Keşke senin üzerinde biraz hakkım olsaydı Sara diye gürledi. Eğer karım olsaydın, seni adamakıllı döverdim inan.
Sara kolunu kurtardı. Ne garip konuşuyorsunuz, Mr. Englewood. Eğer kocam olsaydınız beni dövmenize gerek yoktu. Emretmeniz yeterli olacaktı. Ama, ikimizin de şansına çok şükür ki evli değiliz, ne dersiniz?
Aşağıya indiği zaman Mary'nin, Robert'ı bir kenara sıkıştırmış olduğunu gördü. Robert, Cici köpek. Diyordu üst üste ama ses tonundan buna kendisinin bile inanmadığı belliydi. Genç kızı görünce Tanrı aşkına Sara diye yalvardı. Şu baş belası köpeğini...
Ama cümlesini tamamlayamadı. Genç kızın elbisesindeki değişikliği ve tişörtün altında dimdik duran göğüslerini görmüştü. Dudaklarını yalayarak, Sara... dedi. Eğer bu gerçekten sensen, lütfen köpeğinin tadıma bakmasına engel olur musun?
Genç kız parmaklarını şaklatınca Mary hemen onun ayakları dibine yattı. Sara içtenlikle gülümsedi Rohert'a. İyi vakit geçirmeye kararlıydı. Ama içinden, 'Keşke böyle parmaklarımı şaklatır şaklatmaz John da ayaklarımın dibine serilse' diye düşünüyordu.
Ama bunu kafasından hemen atarak rüzgarlığını sırtına geçirip genç adamın koluna girdi ve arabaya doğru yürüdüler. Robert, Ferrari'yi getirmişti bu

defa gerçek kürkle kaplı koltuğa oturan Sara, Arabandaki aletler, John'ın uçağındakilerden bile fazla dedi.
Yoksa etkilendin mi?
Hem de nasıl? John senin, 'Büyük Kötü Kurt' olduğunu söylemişti. Ama eğer kurtun yaşama biçimi buysa...
Robert sırıttı. Ağabeyimin kıskançlığı... Aslında o da böyle bir araba satın alabilir. Ancak böyle bir arabayla çevrede dolaşma cesaretine sahip değil.
Bu korkunç hayvanı da beraberinde götürmek zorunda mısın?
Beni seven, köpeğimi de sever.
Tartışmaya kalkışmayan Robert motoru çalıştırdı ve hızla ana yola çıktılar. Sara köşesine iyice büzülmüştü. Kurtla her an bir güreş karşılaşmasına başlamayı bekliyordu aslında. Ama böyle bir şey olmadı. Bunun üzerine rahatlayarak doğru düzgün oturdu. Robert, Güneye gidiyoruz diye açıkladı. Massachusetts'in ikinci büyük kenti olan Springfield'e... Orada bir kulübem ve bir de teknem var.
Bir süre sonra araba ana caddeden ayrılıp dar bir yan yoldan nehre doğru inmeye başladı. İşte, kulübem şuracıkta dedi Robert. Kulübem, dedği her yanı cam ve tuğlayla kaplı, son derece modern; iki katlı bir yapıydı. Önünde durdular. Çok güzel dedi Sara Bekar evin burası mı?
Öyle. Nasıl? Etkilendin mi?
Evet
Bir yandan da kendisini zorlayarak pırıl pırıl bir gülfunsemeyle genç adamı süzüyordu. Robert, kapının yanına gidip avcunu kenarındaki bakır plakaya dayayınca kapı hemen açıldı. Dünyanın en iyi anahtarı dedi genç adam. Sadece benim parmak izlerimle açılabilir.
Bir başkası açamaz mı? Ya başkasının senden ayrı olarak evine gitmesini istersen?
Anlamıyorsun Sara. Bu plaka sekiz değişik parmak izine kadar ayarlanabilir. Ama şu anda yalnızca benim parmak izlerime göra programIanmıştır
Haklısın. Elektronikten hiç anlamamGenç kızı antreye alan Robert güldü. Doğrusunu istersen ben de senin gibiyim. Ama gerekli konularda uzman tutmayı da iyi bilirim. Gel, salonuma bir göz at.
Sara, salonun döşenme biçimini görür görmez pişman oldu. Plastik mobilya kadar dünyada hoşuna gitmeyen bir şey olamazdı. Ama hoşnutsuzluğunu gizleyerek Robert'la alt katı gezdiler. Dövme demirden, kıvrılarak yükselen zarif merdivenin önünde durduklarında, Yukarıya çıkalım, dedi genç adam. Altı yatak odasıyla üç de banyo var. Hem benim özel yatak odamı muhakkak görmelisin.
Genç kız, 'Şansını fazla zorlama Sara' diye düşünürken, Umarım başka bir zaman Robert dedi. Ben aslında tekneyle gezmeye geldim.

Robert güldü. Bunda haklısın. Hadi gel.
Evin arkasından başlayan çimenlik arazi, nehre doğru hafif bir eğimle iniyordu. İskeleye bağlı motoru gören Sara, Tekne dediğin bu mu? diye sordu.
Hey... Sonuçta gezintiye okyanusta değil, alt tarafı şu nehire çıkacağız.' Elli metrelik yat mı bekliyordun?
Aslında sekiz metre kadar uzunluğu olan iki motorlu bir tekneydi bu. Hiç duraksamadan içine atlayan Sara, Ne kadar şirin bir şey bu dedi. Ah... az kaldı unutuyordum.
Neyi?
Mary'yi... Aslında teknelerden nefret eder. Gerçi emredersem çaresiz gelir ama... Onu karada bırakabilir miyiz?
Doğrusunu, istersen buna çok sevinirim. Motorumu yemeye başlamadan önce köpeğine emret de buraya gelmesin
On dakika kadar sonra tekne süzülerek yol almaya başlamıştı. Eliyle işaret eden Robert, Nehrin, Massachusetts'deki en geniş böümü burası dedi. Yaklaşık yarım mil genişliğinde ve yedi metre derinliğindedir... Şimdi akıntıya karşı kuzeye doğru gidiyoruz. Dümeni almak ister miydin?
Bunu kabul eden Sara Son hızı bu kadar mı? diye sordu.
Ne daha fazla ne de daha hızlı gidebiliriz. Tek hızı bu kadar. Tanrı aşkına dalga mı geçiyorsun
Sara?
Her şey bana ne kadar da yabancı' diye söylendi Sara. Nehir, vadi, ağabeyin, sen... Tam olarak anlayamıyorum.
John'la ben ha? Eh, birbirimize pek benzemeyiz kuşkusuz. O daha çok anneme benzer. Annem İtalyan'dı. Bunu biliyor muydun? Oysa ben babama benzerim...
Ama aranızda başka farklar da var...
Elbette. John benden büyüktür. O ailenin en çalışkanıdır. Ben ise hayattan zevk almayı tercih ederim. Bu hayatı iki defa yaşamaya olanak yok ki. Ben içkiden, kadınlardan, müzikten ve de atlardan hoşlanırım. Ayrıca arasıra zar atmak ya da küçük bir poker partisi çevirmekten de geri kalmam...
Demek kadınlardan hoşlanıyorsun, ha?
Ah, evet. Ama inan bana, daha çok, hep tarafımdan yakalanmak isteyenlerin peşinden koşarım. Çünkü onların tümü de sonucun ne olacağını iyi bilirler
Ya John? o ne yapar?
Söylediğim gibi, çok sıkı çalışır. Zamanının çoğunu öğrencilerine harcar. Çok zekidir. Ürettiğimiz malın planlarını o çizdi, ayrıca bunları üretecek makinelerin planlarını da yaptı. Fabrikada ilk çalışacak olanları eğitti, sonra da hepsini benim üzerime yıktı. Ayrıca birçok yerel yardım

topluluklarında da çalışır. Dur, artık dümani ben alayım. Şu adada durup öğle yemeğimizi yiyeceğiz
Robert sıcaklığını hala koruyan üç tane piliç getirmişti. Ayrıca kendisi için birkaç kutu bira, Sara için de limonata... Büyük bir zevkle yemeklerini yediler. Sonra da el ele tutuşarak adayı dolaşmaya başladılar.
Bir ara havanın seninlediğini hisseden genç kız küçük bir bulutun güneşi kapatmakta olduğunu görünce, tecrübeli bakışlarla batıyı gözden geçirerek, Artık dönsek iyi olacak, dedi. O bulutların ardında bir fırtına var.
Robert da bunun farkındaydı.. Eşyaları topladılar. Tüm uyarılara rağmen, Büyük Kötü Kurt'la birlikte olunan öğleden sonra, hiç de kötü geçmemişti.
Bir süre konuşmadılar. Tekne kayarak yol alıyordu.
Sana, özel bir şey sorabilir miyim? diye sordu Sara
Pek tabii. Sara'dan gizli hiçbir şeyim olamaz.
Pekala. Nasıl oluyor da çiftlik ve tüm diğer şeyler John'a kalabiliyor?
Çünkü aramızda aklı başında olanımız o da onun için. Babam kontrolü ona bıraktı. Aslında hiç de kötü yapmadı. John, gençliğimde başımı defalarca dertten kurtarmıştır. Şunu kabul etmeliyiz Sara. Ben işe yaramayan kardeşim. John ise Bay iyiliktir. Bunu kabul etmekte bir sakınca görmüyörum. Ama ondaki tüm akıl bende olsaydı bile yine de ben eğlenceli bir hayatı tercih ederdim.
Hayatın her zaman eğlenceli miydi Robert?
Eh, çoğunlukla... Param oldukça eğlenceliydi. Ama Atlantic City'ye son gittiğimde biraz fazla gösterişe kaçtım galiba. Gerçi oradaki kumarhanelerin temiz olduğu iddia edilir, ancak... Ama benimle konuşan herifler... Çok sert adamlardı. Onların, mafya'ya bağlı olduklarına yemin edebilirim
Ama seni korkutamadılar, öyle değil mi?
Genç adam, Sara'yı süzerken güldü. Herhalde bu cüsseme bakarak sana, korkutamadılar dememi bekliyorsun sanırım. Ama bu doğru değil. Korktum. Ayrıca o herifler, King Kong'u bile korkutabilecek türdendi. Onlarla bir... bir anlaşmaya varıdım. Aslında John olsa onların icabına bakardı, ama ben yapamam.
Biliyor musun, John'u kıskanıyormuş gibi bir halin var.
Ben?. John'u krskanıyormıuşum!.. Sen ne diyorsun? Ona gıpta ediyorum. Ama bir kişiyi kıskanmak için çaba harcamak gerek. Gıpta ettiğim doğru çünkü sahip olmadığım her şey onda var. Ama şu işin başına beni geçirdi, biliyorsun. Eğer bunu yapmasaydı ne param, ne işim, ne evim, ne de arabalarım, yani önemsediğim hiçbir şeyim olamazdı. Ancak doğal olarak olanaklar elverdiğince sorunlardan kaçınırım. Heey.,. Neredeyse gelmişiz. Ama tahminimden erken. Şimdi demir atalım.
Az sonra makineler susmuş, teknede olduğu yerde sallanmaya başlamıştı. Genç kız Robert'a döndü. Şimdi ne yapıyoruz?

Şimdi biraz arkadaşça eğleneceğiz. Kabine girdi. Çıktığında elinde lastik bir yatakla birkaç tane de battaniye vardı. Sonra lastik yatağı şişirmeye koyuldu. Onu seyrederken bir huzursuzluk duygusuna kapılmıştı Sara. Sonunda genç adam doğruldu. Hadi, gel Sara. Başlayabiliriz.

Ne... neye başlayalbiliriz?

Neye olacak sevişmeye tabii. Bu güzel deniz gezintisinin karşılığını artık vermelisin Bu arada kolundan tutup çektiği gibi genç kızı ayağa kaldırmıştı. Sara küçücük yumruklarını,onun omuzlarına indirirken, Budalalığa gerek yok Robert diye haykırdı. Benim ne biçim bir kız olduğumu samyorsun, bilmiyorum ama ...

Robert güldü. Kes şunu Sara. İkimiz de senin ne biçim bir kız olduğunu gayet iyi biliyoruz. John, oturduğun yerde senin neler çevirdiğini bir bir anlatti. Hem zaten bu ünlü parti için böyle giyinmemiş miydin? Artık nazlı bakire numaralarını bir yana bırak da şu yatağa uzanalım.

Sonra pek de nazik denemeyecek bir şekilde Sara'yı çektiği gibi lastik yatağa atıp üzerine uzandı.

Bu ağırlığın altında nefesi kesilmişti genç kızın. Ama yine de uızanıp onun yüzünü tırmalamaya çalıştı. Ancak Robert onun iki bileğini de tek eliyle kavrayıvermişti. Devam et diye güldü...Çırpındığın zaman daha fazla hoşlanıyorum, Müşterilerine hep bu numarayı mı yaparsın?

Sonra. eğilip acımasızca öptü onu. Genç kızın dudaklarını kanatırcasına acıtmıştı ve bu da durumun tehlikesini daha belirgin bir şekilde ortaya koymuştu. Ama yeniden öpmek için uzandığı zaman Sara olanca gücüyle ısırdı onun dudaklarını.

Robert 'Lanet olsun diye sövdü. Bu sadece bir oyun Sara. Bu kadar uzatmana gerek yok ki. Ağzına dolan kanı tükürdükten sonra tişörtünün alt kısmından tutarak boynuna kadar sıyırıp çıplak göğüslerini olduğu gibi ortaya çıkarttı genç kızın. Son derece ciddi bir hali vardı şimdi. Şu manzaranın güzelliğine bak diye mırıldandı. Sara. çırpınmaktan vazgeç kızım. Ne söylediklerini bilirsin. Eğer tecavüze uğramak kaçınılmazsa o zaman sırt üstü yatıp bu işin tadını çıkartmaya bakmak en akıllıca şeydir.

O sırada, Sara'nın blucininin fermuarını da açmıştı. 'Çırpınmanın yararı yok,' diye geçirdi içinden genç kız. 'Çabuk, bir şeyler düşün kızım.'

Çırpınmaktan vazgeçmişti. Bunun üzerine Robert kızın pantolonunu bir hamlede kalça.arma kadar sıyırmıştı. Eğer büyük kentlerde bu işi böyle yapıyorlarsa aslında zaman kaybından başka bir şey değil diye homurdandı.

Sara ise dikkatle onun ihtirastan kasılmış yüzünü seyrediyordu. Son derece tatlı bir sesle, Robert dedi. Geçenlerde Jackie'yle konuştum. Sana bir şey sormak istiyorum.

Sor öyleyse. Ama acele et. Kendimi daha fazla tutamayacağım.

Pekala... John 'un karısının merdivenlerden düşüp boynunu kırarak öldüğü gece sen de orada mıydın?
Robert'm yüzü bir anda bembeyaz kesildi. Geri çekilirken, Seni gidi namussuz kaltak diye homurdandı. Ama bu küçük hareket yeterliydi Sara için. Birden dönüp genç adamın altından kurtularak hızla koştu. Bir yandan da blucinini çekiştirmekteydi. Hemen teknenin zincirini toplayarak düğmeyi açtı. Tekne şimdi yan yatmış, zincirin elverdiği ölçüde açılıyordu. Tam Robert, Sara'yı yeniden yakalamak üzereyken tekne, top güllesi yemiş gibi şiddetle sarsıldı. Demir dipten kurtulmuştu.
Teknenin şiddetle sarsılması Robert'ın dengesini yitirmesine neden olmuştu. Demirin dipten kurtulmasıyla oluşan ters hareket onu hızla fırlattı ve başını teknenin kenarına çarptı. Bir an sersemler gibi oldu. Ama bu Sara için yeterliydi. Eliyle bir öpücük gönderdi Robert'a. Sonra bir sıçrayışta nehre daldı.
Sudan başını çıkarttığında Robert'ın tekneyi kontrol altına almaya çabaladığını gördü. Sonra aralıksız kulaçlarla yüzmeye başladı. Az sonra sahile erişmişti. Aradan beş dakika geçmeden de Mary'yle beraber Ferraride oturuyordu. Sırılsıklam olmuştu. Evden çıkarken kendisine zaten dar gelen elbiseleri, şimdi ikinci bir deri gibi yapışmıştı üzerıine. Ama elinden bir şey gelmezdi...
Şansına Robert arabanın anahtarlarını kontağın ürinde bırakmıştı. Motoru çalıştırıp eve doğru yola koyuldu. Girişe yaklaşırken John'u gördü. Kapının önünde bekliyordu genç adam.
Arabayı durdurur durdurmaz inip Mary'yi de çekiştirerek basamakları çıkmaya başladı Sara. Genç adam Çok iyi vakit geçirdiğinizi... diye söze başladı. Ama onun cümlesini bitirmesine fırsat vermedi genç kız. Elinden geldiğince neşeli ve pırıl pırıl bir gülümsemeyle Harika vakit geçirdim John... dedi. Tek kelimeyle harika! Daha önce böyle eğlendiğimi kesinlikle hatırlamıyorum...
Yüzmek için mevsim biraz erken değil mi? diye sordu genç adam.
Eğer eğlencenin bir parçasıysa değil, John. Aslında bir oyun oynuyorduk. O sırada ayağım kaydı ve nehre yuvarlandım
Odasına, giderken Öyle harika vakit geçirdim ki diye homurdanıyordu kendi kendine. Az kalsın tecavüze uğramak üzereydim...
SEKİZİNCİ BÖLÜM
Pazartesi sabahı Sara kendisini son derece perişan hissediyordu. Günün ilk ışıklarıyla uyanıp bir duş almış, söylene söylene dişlerini ve saçlarını fırçalayarak eski yeşil kimonosunu giymişti. Kafasındaki tek düşünce berbat bir günü berbat bir biçimde noktalayan dün geceki halleriydi.

Bir şey açıklığa kavumuştu artık. Bundan böyle eski Sara olacaktı. 'Aşık küçük, tatlı kız taklitlerine paydos' diyordu. Kendisini olduğu gibi kabul etmek zorundaydılar artık.
Homurdana homurdana mutfağa girdi. Aslında aileyle birlikte kahvaltı etmemek için erken kalkmıştı ama John'un oradaki masada oturduğunu görünce planının mahvolduğunu anladı. Genç adam, Sara'nın yüzünde birikmeye başlayan fırtına bulutlarını görünce çareyi okumakta olduğu gazetenin ardına saklanmakta buldu hemen. Sara, Bana bir şey söylemeye kalkışma sakın diye homurdandı
John gazeteyi biraz indirirken, Günaydın, dedi.
Benimle konuşma. Davranışın korkunçtu. Tıpkı bir hayvanınki gibi. Hem zaten ben de kahvemi içmeden sabahları kimseyle konuşmam.
Genç adam Sara'ya kahvesini koyarken o da John'unkinden en uzakta bulunan iskemleye çöktü. Kahveyi içerken belleğinde, daha sonra söyleyeceği soğuk ve acı şeyleri toparlamaya çalışıyordu bir yandan da. Sonunda Neden öyle yaptın? diye patladı.
Yani, dün peşin sıra neden odana geldim öyle mi? Çünkü canım öyle istedi. Nedeni bu.
Herhalde evdeki herkesin odama geldiğini anlaması için de kapıyı öyle çarptın değil mi? Sen bir canavarsın tamam mı? Sabahleyin Mrs. Emory'nin ne düşüneceğini sanıyordun?
John, Kim aldırır? diye karşılık verdi. Zaten günün yarısını o insanı baştan çıkartan ıslak elbisenle Robert'la birlikte geçirdin. Peki, benim ne dememi bekliyordun. Örneğin, 'Islak tişörtün altından göğüslerin ne kadar güzel görünüyor' dememi mi?
Elbiselerimin hiçbir garip yanı yoıktu. Bile bile yalan söylüyordu genç kız. Bana da gayet güzel yakışıyordu. Onlara, 'Sokak kadını giysileri demeye hiç hakkın yoktu. Sen bir caınavarsın. İnsanların arasında yerin yok.
Bazı şeylerin üzerinde fazlaca durduğumu kabul ediyorum Sara, bağışla. Üzerindekiler, sokak kadını giysisi olmadığı gibi, benim de gömleğini sırtından o sekilde çıkartmamam gerekirdi. Ama çok öfkeliydim. Beni, hayatımda kimsenin yapamadığı kadar kızdırdın.
Beni. beni hırpalama ve öpme hak... hakkını bunlar mı verdi sana?
Açıklayabilirim Sara. O gömlek sırtından kazara. evet kazara, yırtılıp çıkınca, ağzım bir karış açık o manzarayı seyretmektense seni öpmenin daha akıllıca bir davranış olacağını düşündüm. Neden anlamak istemiyorsun? Seni o şekilde görüp de sarılmayan erkeğin ya kör, ya da ölüm döşeğinde olması gerekir.
Beni ilgilendirmez. Ayrıca erkekleri odamda ağırlayarak eğlendirmek gibi bir alışkanlığım da yok. Eğer salt kendi çıkarınız için benim burada altı ay kalmamı istiyorsanız Mr. Englewood, ellerinizi üzerimden çekmeniz

gerektiğini öğrenmelisiniz. Mary'nin sizden hoşlanmas canınız istediği zaman odama girmeniz ya da bana istediğinizi yapmanız konusunda size bir hak tanımaz. Duyuyor musun?
Nasıl duymayayım? Benim gibi evdeki herkes de duyuyordur zaten.
Peki, peki... Neden o kadar öfkelenmiştin? Robert'la çıktığım için mi? Senden izin almıştım sanırm, hatırlamıyor musun?
Evet, hatırlıyortım. Evet, çok öfkelendim, ama Robert'la çıktığın için değil, bu gezintiden çok hoşlandığın için. Bunu beklememiştim. Gerçi döndüğünde elbiselerin üzerindeydi. Oysa kardeşim bir kızla çıktığı zaman olabilecek bir şey değildir bu, neyse.
Sara uzanıp genç adamın koluna dokunurken, Zavallı John, diye mırıldandı. Zavallı dertli John... Sana öyle yük oldum ki. Biliyor musun aslında o gezintiden hiç, ama hiç hoşlanmadım. Bunu anlamalısın.
Ama genç adam kalkıp hızla kapıya doğru yürürken Bana acımana ihtiyacım yok diye bağırdı. Bunu kesinlikle istemem
Sara'nın dünyası bir anda yeniden yıkılmıştı. Kendisini toparlamaya çalışarak, hazırlanıp Jackie'yi okula götürdü. Yolu üzerinde grevcilerin bu defa daha fazla gürültü yapmaya başlamış olduklarını fark etti.
Eve döndükten bir süre sonra mutfaktan çıkan Mrs. Emma, Sara, seni telefonla aradılar diye haber verdi. Bir erkek... Sürekli arıyor. Telefon numarasını bıraktı.
Genç kız numarayı çevirdiği zaman cevap veren, sahildeki komşularından emekli Harry Burton'dı. Oh Harry! diye haykırdı genç kız.
Buraya bu kadar çabuk nasıl gelebildin? Neredesin? Seni ne zaman görebilirim?
Teker teker sor Sara, teker teker. Uçak, denilen bir aracın keşfedildiğini duymuşsundur herhalde. Senin bulunduğun Deerfield'in batısında ve oraya yaklaşık yirmi dakika mesafede Springfield'de kalıyorum. Otelimin adı Mohawk. Nerede olduğunu biliyor musun?
Hayır, ama bulaıbilirim. Hemen geleyim mi?
Hayır yavrum. Burada bazı kişilerle görüşmem gerek. Öğleden sonra, otelde buluşacağız. Her zaman yaptığın gibi burasını da telaşa vermiş olduğunu görüyorum. Neyse...çarşamba günü oteldeki cafede senin konuşmak istediğin adamla buluşacağım. Kendisi çok kuşkucu bir kişidir. Ama seni dinlemeye lıazır tamam mı?
Tabii Harry. Gelip yardımcı olmana çok sevindim.
Önemi yok. Sen aradın, ben de geldim. Hayat öpücüğüyle iki yıl önce canımı kurtaran kız değil misin sen? Aslında sana cok daha fazlasını borçluyum. Saat kaçta gelebilirsin?
Saat dokuz iyi mi? Oğlumu okula bırakır bırakmaz gelirim?

Nee?Sara telefon hattında bir bozukluk var herhalde. Hangi oğlundan söz ediyorsun?
Oh, canım yine bir hata yaptım işte.
Evet, anlıyorum. Ama bizim oradan ayrılalı daha iki hafta oldu. Oysa benim bildiğim o tür hataların sonuçları dokuz ay on gün sonra ortaya çıkar
Aslında sadece bir sürçü lisandı Harry. Küçük bir oğlan çocuğunu okula götürmek zorundayım. Ondan sonra gelirim.
Oldu Sara, tamam. Haa. unutmadan... O kuruluşta paym olduğunu, söylemiştin. Ne kadardı bu?
Yüzde on beş payın oy hakkına sahibim.
Güzel. Çarşamba günü gelebilirsin.
Oldu, görüşmek üzere.
O gece Jackie'yi yıatınp salona inerek şöminedeki alevleri seyre daldığı sırada John içeriye girdi. Zor bir gündü, diye mırıldandı. Neyse, boş ver. Bana hala öfkeli misin Sara?
Hayır, değilim John. Yemek yedin mi?
Birayla salamlı bir sandviç atıştırmıştım. O kadarı yeter. Böylesini daha çok seviyorum. Genç adam biran duraksadı. Sonra, Sara, geçen gün ben elbiselerin hakkında saçma sapan konuşuıken söylediklerinde ciddi miydin? diye sordu.
Neydi o?
Kocan olsaydım seni dövmeme gerek olmadığını, emretmemin yeterli olacağını söylemiştin. Yani, bir kocam olsa... Eh, onun bana arasıra emretmesini beklerdim doğrusu.
Peki, ona itaat eder miydin?
Farazi oLarak konuşuyoruz John. Bugüne kadar hiç kocam olmadı. Ama annem bana erkeğin evin efendisi olması gerektğini söylerdi. Kadın da ona uymalıymış. Evet... Eğer sevdiğim erkek kocam olursa ara sıra bana emretmesini gerçekten isterdim.
Bir süre konuşmadan oturdular. Genç adam Sara'nın saçlarını okşuyordu. Burası ne kadar huzurlu, değil mi? dedi.
Genç kız sevecen bir sesle, Onu çok özlüyorsun, değil mi? diye sordu usulca.
Kimi?
Karını tabii.
Elena'yı özlemek mi? Aklını yitirmiş olmalısın.
Ama John...
Hayalini boşuna zorlama. Elena sadece kendi kendini sevme yeteneğine sahip olan bir kadından başka bir şey değildi.
Ama onu bir zamanlar az da olsa sevmişsindir kuşkusuz.

Evet, bir zamanlar... Ama bu sadece üç ay sürdü. Jackie'yi ise her zaman yapmış olduğu ikinci hata olarak düşünmüştür. Aslında Jackie'ye hamile kaldığı gece ikimiz de sarhoştuk.
Bu olaydan ötürü ondan nefret ettin mi?
Ondan asla nefret etmedim. Sadece, o gece hariç... Bu konuda neler duydun bilmiyorum. Daha önceleri bundan söz etmekten hiç hoşlanmazdım. Dinle... Sevgili karım beni terk etmek üzereydi. Bir başka erkekle kaçıyordu. Ama ayakta duramayacak kadar da sarhoştu o gece. Bu nedenle merdivenlerden düştü ve boynu kırıldı.
Bundan ötürü nefret ettin demek?
Aslında pek sayılmaz. Çünkü onun ki bir hastalıktı. Ondan iğrendim, ama nefret etmedim. O gece burada birisi daha vardı Sara. Yani birlikte kaçacağı erkek. İşte ben, ondan nefret ediyorum. Hayır, onu benden çaldığı için falan değil. Tanrı biliyor ya, Elena zaten hiçbir zaman benim olmamıştı. O erkekten sadece küçücük Jackie'yi karanlıkta, annesinin cesedi başında bıraktığı için nefret ediyorum. Eğer o herifi bir elime geçirirsem, inan ki gebertirim...
Çarşamba sabahı genç kız oldukça geç kalktı. Giysileri ve yaptığı makyaj kendisini eskiye oranla daha olgun gösteriyordu. Aceleyle bir şeyler atıştırdıktan sonra önce Jackie'yi okula bıraktı, ardından da bir süre araba sürüp fazla gecikmeden Mohawk Motel'in önünde durdu, Mary'nin tasmasını sımsıkı tutarak binaya girdi. İçerisi yarı karanhktı. Gözlerini buna alıştırmak için duraladığında, garsonlardan birisi yanına sokuldu.
Buraya köpekler giremez hanımefendi.
Öyle mi? Ama körlere yardım eden köpeklerdendir.
Bana hiç de öyle görünmedi.
Madem öyle hayvanı kendin dışarıya çıkartsana. Ama Mary dişlerini göstererek hırlayınca garson onun yanına yaklaşmaktan anında vazgeçip aceleyle uzaklaştı. Tam o sırada cafenin öte yanından bir ses yükseldi.
Hey Sara!.. Buradayız.
Genç kız onların masasına yaklaşırken Harry ayağa kalkmıştı. Merhaıba yavrum, dedi Sonra onu alnından öptü. Otur şuraya. İşte konuşmak istediğin kişi. 'Sara sana Skip Evans'I tanıtayım. Skip, bu da Sara
Skip Evans bir doksan boyunda vardı herhalde. Sara'nın eli adamın kendisininkinin üç katı büyüklüğünde ki avcunun içinde kaybolurken Mary hafifçe hırladı. Bunun üzerine Evans gülümseyerek genç kızın elini bırakırken Köpeğin, el sıkışırken sana belirli bir süre tanıyor galiba değil mi? diye sordu.
Evet. Süs köpeği degildir o.
Bunu görüyorum. Ayrıca, sen de süs bebeği sayılmazsın sanırım.

Sara başını sallayarak otururken masada bulunan iki erkeği daha süzdü. Skip Evans atıldı.
Onların kimliğini öğrenmene gerek yok. Aslında grev komitesindedirler. Bu yaptığımız biraz garip bir şey. Yani grevcilerin yönetim kadrosundan birisiyle konuşması... Onlar burada sadece dİnleyici olarak bulunuyorlar.
Çantasından, Packy Muldoon'un incelemiş olduğu mali raporları çıkartan genç kız, Pekala Skip dedi. Aslında, ben de tam anlamıyla yönetim kadrosundan sayılmam. Kendisine, Başkan diyen adamla görüştüm. Sonra da grev gözeülerinden bazılarıyla konuştum. İki yıldır temettü ödenmemiş, sendika ise bu süre içerisinde çok küçük bır zam alabilmiş. Şimdi sorum şu; Bu konularda neler yapabiliriz?
Fabrikada her şey tam bir keşmekeş içinde. Uzaktan bakılınca iyi yönetiliyor sanılır. Başkan, bürosunda oturup hiçbir şeye karışınaz. Neler döndüğü hakkında en ufak bir fikri bile yoktur. Şirket, onun sekreterleriyle kafadarları tarafından yönetilmekte.
Öyleyse yeni bir yönetime ihtiyaç var.
Bunun büyük yararı olur Miss. Sara... Bir avukat tanıyoruz. Şirketin sözleşmesine göre, yönetim kurulunu toplantıya çağırabilmek için oyların yüzde onuna sahip birinin önerisi yeterli. Sendika hemen masaya oturur. Bizler de payların yüzde üçüne sahibiz. Ama bu neye yarar ki? İki Englewood kardeşin pay oranı yüzde seksen.
O konuda bir şeyler yapabileceğimi sanıyorum. Ama şu anda size sözünü etmek istediğim bir başka sorun daha var...
Skip Evans hiç konuşmamış olan iki adama dönerek, Pekala arkadaşlar dedi. Siz, gözcü yerlerinize dönebilirsiniz. Evet; ne diyordun Sara?
Söylemek istediğim şey hırsızlık...
Bu konuda konuşmak istediğinden emin misin?
Evet. Hem de son derece eminim.
Öyleyse, devam et
Bu raporlara göre ya fabrıikada ıskartaya çıkartılmış olağanüstü bir üretim artığı olması gerek, ya da malların bir bölümü çalınıyor. Tabii, üst düzeydeki bir yetkilinin zimmetine para geçirmesi de olası. Ya da, bunların hepsi birden gerçekleşiyordun
Skip Evans usulca, Verilen fire binde bir kadar bile değil dedi. Bakışları katılaşmıştı. Peki, daha başka?.
Sara, Harry... dedi. Birkaç dakikalığına gidip bir tur atsana.
Tur mu atayım, yavrum? Neden tur atacakmışım? Daha kahvaltımı bile bitirmedim.
Bitirdin, bitirdin. Bir tur at. Seni çok severim, ama Massachusetts'de iki kişinin bir arada olması toplantı anlamına geliyorsa, üç kişi suikast demektir
Harry bir kahkaha atarak kapıdan çıkarken genç kız Skip'e döndü.

Fabrikada, tek bir gece bekçisinden başka herhangi bir güvenlik görevlisinin bulunmadığını söylediler. Ayrıca, kasabada da sadece üç polis memuru varmış. İhtiyaç duyulduğunda da onları gidip evlerinden alırmışsın.
Doğru öğrenmişsin küçük hanım. Sendikadakilerin malları çalabilecağini mi söylemek isti yorsun?
Hayır, Skip. Ama şirketi kara geçiremediğimiz takdirde ne temettü dağıtılabilir, ne de sizler zam alabıilirsiniz.
Haklısın. Devam et.
Çok iri yarı hir adamsınız Mr. Evans...
Evet, ne olacak?
Kendinize benzeyen dört beş arkadaşınız daha olduğunu duysam doğrusu hiç şaşmam.
Doğru, şaşmaman gerekir.
Yapılmasını istediğim şey şu: Bugünden itibaren on gün süresince birisi geceleri fabrikayı gözetlemeli. Bir gece bir kamyonun çıkageleceğini ve fabrikadan birinin de depo kapısını ona açacağını sanıyorum. Böylece karımızın en az yarısı o kamyona yüklenip yok olacak.
Söylediklerinin ne anlama geldiğinin farkında mısın? Bu malları karaborsa satabilmek için büyük bir organizasyon gerekli. Sen, Mafia'dan söz ediyorsun.
Ben, sağ kalıp yaşayabilmekten söz ediyorum. Fabrika, iflasın eşiğinde. Bunu ister misin?
Hayır. Pekala, birinin fabrikayı gözetleyip söz konusu kamyonu gördüğünü kabul edelim. Sonra ne olacak? Herhalde polisleri çağıracağız. Onlar da ancak öbür hafta gelirler
Hayır. Benim istediğim, fabrikanın kapısını içerden kimin açtığını öğrenme Ve polisi daha sonra çağırmak.
Yine, hayır. Aslına bakarsan, ben pek de iyi bir kız sayılmam Skip. İstediğim, o adamın ya da adamların başına cesaretlerini tümüyle kıracak kötü bir kazanın gelivermesi. Örneğin bir kolları kırılabilir. Ama bacakları kesinlikle kırılmamalı, çünkü şehri çok hızlı bir şekilde terk etmek isteyebilirler.
Adam kalıkahalarla gülmeye başladı. Gözlcrinden yaşlar süzülüyordu. Kendisini kontrol etmeyi başarınca, Seninle evlenecek erkeğe aciyorum küçük hanım dedi. Pekala. Yapacağız. Uzanıp genç kızın koluna dokundu. Hem akıllı hem de çok güzel bir yaratıksın Sara. Düşmanım olmadığın için Tanrıya şükrediyorum. Hadi gidip şu avukatla görüşelim.
Birlikte caddeye çıktılar. Onları gören Harry de yanlarına gelmişti. Artık onlardan ayrılacaktı. Sara neşeyle pairmak uçları üzerine yükselerek yaşlı adamı yanaklarından öptü. Gerek, hissettiği sevinçten, gerekse güneş

gözüne girdiği için büyük bir Chrysler'in biraz ileride yavaşladığını, sonra da lastiklerini gıcırdatarak hızla fırlayıp uzaklaştığını fark etmedi.
Avukatın bürosundaki işleri bir saat bile sürmemişti. Ordan çıkınca, Skip'den ayrılarak kendisine yeni bir elbise aramaya başladı genç kız. Bunun beyaz ciddi, basit ve de seksi olması gerek diye düşünüyordu. Sonunda istediğini bulup parasına aldırış etmeden bedelini ödedi. Eve geldiğinde John dönmemişti henüz. Elbiseyi poşetten çıkarıp yatağın üzerine serdi. Sevinçle bir şarkı mırıldanmaya başladı. O sırada Mrs. Emory içeriye girdi. Birinin şarkı söylemesi ne kadar hoş, dedi.
Şen yokken ev mezarlığa benziyor Sara. Heey... Ne kadar güzel bir elbise bu? Yeni mi?
Evet. Ne kadar harika, değil mi? Son dolarımı da, bir erkeğe çekici görünebilmak için bu elbieseye harcadım
Zaman zaman hepimiz böyle davranırız. Ama otobüsü kaçırdın korkarım. çünkü John bu gece evde olmayacak. Bir iş için Boston'a çağırıldı. Yarın gece dönecek...
Sara hiç ummadığı kadar hayal kırıklığına uğramıştı. Kahya kadın çıktıktan sonra, Tanrı cezasını versin! diye haykırdı. Gözleri dolmuştu.
Gece salonda otururken telefon çaldı. Koşup açtı hemen. Arayan, Skip Evans'dı. Oldu, Sara, diye heyecanla söze başladı.
Ne oldu? Gece birisi mi geldi?
Evet. Karanlık bastıktan sonra Springfield'li iki serseriyle birlikte küçük bir Steyşın. Adamlardan biri makine taşıyordu.
Steyşını durdurdunuz mu? O makine dediğin şey neyin nesi?
Makine, Sara... 38'lik bir tabanca. Evet, aracı durdurduk. O zaman işler biraz karıştı tabii. Depodan beş bin kadar mal yüklemişler. Yardım edenler, depoda çalışanlardan üçü. Ama ellerine tümüyle yasal olan belgeler ve bir de gemi bileti vardı. Belgeleri kimin imzaladığını bir tahmin et.
Tahmin etmeme gerek bile yok. Robert Englewood, değil mi? Peki, siz ne yaptınız?
Steyşıhıdakiler bize biraz güçlük çıkartmak istediler. Yüklemeleri geciktirmek istiyoruz sandılar herhalde. Nasıl olduysa birinin burnu kırıldı. Ötekinin de kolu. Tabancalının yani... Herifler Springfield'de dönünce bak neler olacak?
Ya depodaki çocuklar?
Onlara bir şey yapamazdık. Ama ödlerini koparttık ve bundan böyle burunlarını bilmedikleri işlere sokmamalarını tembih ettik. Işte öykümüz bu kadar Sara, sen iyi misin?
Genç kız, Teşekkürler iyiyim dedikten, sonra telefonu kapattı. Bir yandan da neden sanki herkesin işine karışıyorum?' diye düşünüyordu. John

fabrikadaki yolsuzluğu öğrendiğinde, bundan ötürü bazı kişilerin yaralanıp incinmelerini kabullenecek miydi bakalım?'
Gece yarısına kadar John belki döner diye verandada bekledi. Ama gelen giden yoktu. Birden telefon çalmaya başladı. Koşup açtı hemen. Ama arayan John değil Robert'dı, Ne istiyorsun Robert? diye sordu Sara. Çabuk konuş. John'dan telefon bekliyorum.
Genç adam Sara... diye haykırdı. Seni hemen görmem gerek. Ölüm kalım meselesi
Peki ama benim seni görmem için de ayni derecede geçerli bir neden var mı bakalım. Bana pazar günü yaptıklarından sonra...
Sara Pazar gününün canı cehenneme şimdi. Ayağının altını öpmemi istersen, onu bile yaparım. Ama beklememe olanak yok. Seni sabah sekizden önce muhakkak görmem gerek. Lütfen Sara çok önemli.
Genç kız, içini çekti. Pekala. Şimdi gel. Ama adam gibi davranmayı da unutma. Mary yanımda olacak.
Tamam. Hemen geliyorum.
DOKUZUNCU BÖLÜM
Fırtına başlamıştı. Saat tam yarımda zil çaldı. Robert dı gelen. Sara onu oturma odasına aldı.
Bir içki ikram etmeyecek misin? diye sordu genç adam.
Hiç sanmıyorum. Vakit geçirmeden sözü şu ölüm kalım meselesine getir bakalım.
Robert sapsarıydı. Saçları da dağılmıştı. Gidip kendisine doldurduğu içkiyi bir yudumda yuvarladıktan sonra Bazı tersIikler oluyor Sara diye başladı. John'un başının derde girmesini istemiyorum. Şirketteki senin oylarını da kontrol edebilirsem olayı çözümleyebilirim. Bu senin için bir sorun yaratmaz. Tüm yapacağın şey şu vekaletnameyi imzalaman. John'a ne kadar değer verdiğini ve ona yardım etmek istediğini biliyorum. Ben de aynı durumdayım. Eğer şunu imzalarsan ben de...
Palavrayı kes Robert. İkimiz de bunun John'un iyiliği için olmadığını gayet iyi biliyoruz. Bahis konusu olan kendi kellen. Yardımımı mı istiyorsun? O zaman her şeyi başından anlat ve hayatında bir defacık olsun dürüst davran.
Kadehini yeniden dolduran Robert, Pekala diye mırıdandı. Her şey iki yıl önce başladı. Kumara ve at yarışIarına para yetiştirememeye başlamıştım. Bunun üzerine profesyonel bir tefeciden yüksek faizle borç aldım. Ama bunun üzeriine durumum daha da kötüleşti. Tefeciye borcumu ödeyemedim. Oysa bu çok tehlikelidir. Bunun üzerine onlarla bir anlaşma yaptım. Kendi paylarım ve Lucinda teyzemin vekaletnamesi bende olduğu sürece sorun yoktu.
Ama şimdi işler değişti. Pay sahipleri toplantıya çağrıldı. Hesapların, başkaları tarafından denetlenmesi isteniyor. Üstelik bu gece... yapılması

gereken bir. bir yükleme engellendi. Bazı tehlikeli kişiler telefon edip tüm bu aksiliklerin düzeltilmesini ve yarın sabah sekize kadar şirketi yeniden tam anlamıyla kendi kontrolüm altına almamı emrettiler.
Yoksa?
Evet. Her zaman bir yoksa vardır. Reddedemeyeceğim bir öneride bulundular.
Korkuyor musun Robert?
Tanrım, sen ne diyorsun Sara? Ödüm patlıyor. Arkadaşça bir uyarıdan ya da mahkemeden falan söz etmiyorlardı. Eğer şanslıysam, ömrümün geri kalan kısmını kötürüm olarak geçirecekmişim. Peki, şirketteki paylarını neden satmıyorsun? Ya da arabalarınla tekneni? Bunlar bir hayli para tutar. Ya da o evini sat.
Anlamıyorsun Sara. O ev, arabalar ve tekne Robert Englewood, demek. Beni simgeliyorlar onlar. Eğer onları yitirirsem, ben de yok olurum. Hayatımı istiyorum Sara. İmzala şu vekaletnameyi.
Neden? Malı karaborsa satıp John'un fikir ve yaratıcılığıyla milyoner hayatı yaşayasın diye mi? Neyse... Eğer sorun sadece şu Tanrının cezası fabrika ya da para sorunu olsaydı vekaleti hemen imzalardım. Ama hepsi bu kadar değil. Kadehini bir daha doldursan iyi edersin.
Robert genç kızı taş kesilmişcesine süzdü. Sonra kadehini doldurup bir yudumda içti ve yeniden içki koydu.
Şimdi beni dikkatle dinle dedi Sara. Az önce de söylediğim gibi, eğer bir başka sorun daha olmasaydı vekaletnameyi, salt John'ın kardeşi olduğun için hemen imzalardım. Ama beni asıl huzursuz eden şey şu: Elena öldüğü gece bu evde neler döndü? Jacki'ye ne oldu? Aslına bakarsan Jackie'yle bu konuyu defalarca konuştuk. Ama her şeyden önce de şunu kafana iyice yerleştir.
Eğer boğuluyor olsan, sana can kurtaran simidi bile atmam, iğrıanç yaratık!
Robert birdenbire değişti. Yumruklarını sıkmış, daha hızlı soluk alıp vermeye başlamıştı. 'Bir fare bile köşeye sıkıştırılsa saldırır' diye düşündü Sara.
O sırada genç adam kalkmış bir aşağı bir yukarı volta atmaya koyulmuştu. Tüm bunlar senin için bir oyun değil mi Sara? diye homurdandı. Hissedarların toplantısını senin düzenlediğini biliyorum. Salt ağabeyimi kazanabilmek için. Seni gidi küçük fahişe! Bir hamlede salonun kapısını kapatıp yeniden genç kızın karşısına dikildi. Evet, şimdi köpeğin de dışarda kaldı. Fikrini değiştirecek misin?
Artık kesinlikle olamaz Robert.
Tüm planlarımı, alt üst edebileceğini mi sandın? Sen... On dolarlık fahişe... Oyunu istediğim doğrultuda kullanmayabilirsin, ama bizim dürüst ve onurlu

John'a da kirlenmiş olarak gideceksin. Sana, hemen şuracıkta, gerekirse zor kullanarak sahip olacağım.
Sara hızla yerinden fırlayıp koltuğun arkasına geçti. Bir yandan da Mary! diye haykırıyordu. Yardım et, Mary!..
Aynı anda gözünün kenarına bir yumruk yiyerek sehpanın üzerinden yere yuvarlandı. Ama hemen kalkıp iskemlelerdan birisini, üzerine doğru koşan Robert'ın ayaklarına savurdu. Takılıp yuvarlandı genç adam. Ama bu arada uzanıp Sara'nın elbisesinin yakasını yakalamayı başannıştı adam. Genç kız yuvarlanarak kaçarken elbise yırtıldı ve Robert'ın tırnağı, boynundan karnına kadar kanlı bir yara açtı.
Tam o sırada kapıya şiddetli bir darbe indi. Öfkeden kudurma sınırına gelen koca hayvan, kendisini kaldırıp kapıya doğru fırlatmaya başlamıştı. Robert doğruldu, Sara eline geçen bir abajuru hızla fırlattı, ama adam bundan ustalıkla kaçınmayı başardı. Ve sonunda karşısına dikildi. İğrenç bir şekilde sırıtıyordu, Genç kızın çıplak omuzlarını kavrarkan tırnakları, etine battı.
Evet, küçük kız diye güldü Köşeye sıkıştın işte. Kaçacak yerin kalmadı.
Sara haykırdı. Bunun üzerine şiddetli bir tokat attı Robert. Kapının dışındaki gürültü devam ediyordu o sırada. Genç adam, Sara'nın saçlarını eline dolayarak onu hızla kendisine doğru çekti. Sonra bir itişte sırtüstü kanepenin üzerine fırlattı.
Artık bana nasıl seıvişildiğini doğru düzgiin gösterebilirsin diye güldü. Hatta sana istersen para bile öderim.
Sonra dizleriyle genç kızm bacaklarını aralayarak üzerine uzandı. Ama tam o sırada dışardan bir el kapının tokmağını çeviriverdi.
Öfkeden çılgına dönmüş olan koca köpek bir canavar gibi içeriıye daldı. Çoktandır açık tuttuğu için salyaları akan ağzında iri dişleri birer bıçak gibi parlıyordu. Bir atılışta kaçmaya çalışan Robert'ın üzerine çöküp dişlerini omzuna geçirdi. Aynı anda da gürleyen bir ses duyuldu.
Burada neler oluyor?
Sara çevresini bir sis bulutu ardından göruyordu. Ama John'un sesini tanımıştı. Genç adam onu kucaklayarak göğsüne bastırdı ve soğuk bir sesle Tanrı aşkına dedi. Şu Tanrının cezası köpeğine bir şey söyle. Yoksa onu ö[dürmek mi istiyorsun?
Evet.
John, köpeğe dönerek, Mary! diye haykırdı. Otur!
Ama hayvan ona aldırış bile etmedi. Bunun üzerine ceketini sıyırıp bununla genç kızı saran John yeniden bağırdı Çağır şu Tanrının cezası köpeğiini! çağır!
Bunun üzerine köpek Robert'ı bırakıp dönerek bu defa John'a hırlamaya başladı. Genç kız, Mary... diye fısıldadı. Sesi belli belirsiz bir fısıltı halinde çıkmıştı. Eliyle köpeğe, çökmesi için işaret etti. Bunun üzerine hayvan

Sara'nın ayaklarının dibine kadar süründü. Genç kız olduğu yere çökerek Mary'ye sarıldı. Ayakta duracak hali kalmamıştı artık. Köpek uzaklaşır uzaklaşmaz Robert ayağa fırlamıştı.
Evet neler oluyor? diye sordu John.
Robert, Bu kaltak beni tahrik ederek baştan çıkartmaya çalıştı dedi.
Yalan söylüyor diye f ısıldadı Sara.
John, Pekala Sara dedi. Sonra kardeşine döndü. Yalanı bırak.'Kadın baştan çıkartmaya çalıştı' palavrasından da vazgeç. Ne sen Adem'sin ne de o Havva. Ayrıca ufacık cüssesiyle Sara mı seni sağa sola savurarak etrafı böyle darmadağın etti?
Buraya, iş konusunda görüşmek için gelmiştim. Çeşitli numaralarla beni tahrik etti, böylece...
Yalan söylüyor diye haykırdı Sara. Aslında o bana tecavüz etmeye kalkıştı.
John Beni iyi dinle Robert dedi. Çok kötü bir gece geçirdim. F.B.I.'dan iki ajanla fabrikadaydık. Küçük bir sürpriz hazırlıyorduk. Ama planımız işe dışardan karışan birkaç kişiden ötürü bozuldu.
Neyse...Bu yaptıklarının yanına kar kalacağını gerçekten sanıyor muydun?
Robert korkuyla ağabeysini süzdü. Yani...sen biliyor muydun?
Elbette. Senin o küçük numaranı daha iki yıl önce anlamıştım.
Ama devam etmesine göz yumdun.
Ne yapabilirdim? Tannnın cezası! Kardeşimsin, sokaktan gelmiş bir serseri değil... Adam olmanı bekledim, ama sen kendini çirkefe giderek daha beter gömdün. Seni kurtlara çok önceden vermeliydim, ama anneme sözüm vardı.
Peki şimdi neden aynı şekilde davranmıyorsun?
Beni hiç anlayamayacaksın, değil mi? Madem çiftliği ve fabrikayı istiyordun söylemen yeterdi.
Öyleyse, şimdi söylüyorum. Kravatının düğümünü sıkıştırarak ağabeysine sırıttı. Başlangıç olarak istediğim de Sara.
Hayır, Tanrı cezanı versin olamaz.
Çok çabuk değiştin bakıyorum. Ama çiftliği, fabrikayı ve paraları istemem gerek değil aslında. Sonuç olarak ben de bu ailenin bir üyesiyim. Ama hayır her şey John'un Robert'a bir şey yok. Cehenneme kadar yolun var. Bu dünyada senden fazla nefret ettiğim kimse yok, John. Dilenmekten bıktım. Üstelik bu kentte saygınlığı olan bir insanım ve ünüm giderek daha da artacak.
John soğuk bir tavırla Korkarım bu olanaksız dedi. Sen kendine tanınan şansı kötü kullandın. Hayatında bir gün bile çalışmadığın için babamın bütün bunları neden bana bıraktığını biliyorsun. Ama Harvard'a girdiğin zaman annemle babamı gerçekten mutlu etmiştin...
Bunu kıskanıyor musun John? Onun için mi F.B.I.'a haber verdin?

Ben F.B.I.'a değil onlar bana haber verdi. Aslında ürettiğimiz malın yarısının ülkede karaborsa olarak satılmasına fazla aldırdığım yoktu. Ama F.B.I beni çağırtıp da bizim mallarımızın Macaristan füze üssünde kullanıldığını söyleyince, hoşgörü oracıkta sona erdi Robert.

Yumruğunu koltuğun kenarına indirince Sara korkarak sıçradı. Yanağı acıyor, bileği sızlıyor ve göğsüyle karnı arasındaki çizikten kan sızıyordu.

Usulca İşe dışarıdan karışanlar...'diye mırıldandı. Onları ben gönderttim. Hepsi de sendikanın gönüllüleriydi...

John hızla genç kıza döndü. Sen mi gönderttin? Tannm! Aile sorunumuza neden karıştın sen?

Sara... İyi misin?

E... evet.

Bunun üzerine genç adam Robert' a döndü. Artık senin için gerçek adaletten başka bir şey yok. Az önce dövdüğün şu küçük kız kendi güçlerini göndermiş. F.B.I. olayın tümünün fotoğraflarını çekti. Sanırım yarın harekata başlarlar

Robert Ama sen bana yardım edeceksin, değil mi? diye haykırdı. Beni hapse atmalarına izin vermeyeceksin.

Biraz geç kaldın. Senin işin bitti artık.

Tam o sırada genç kız Elena... diye haykırdı. Ona, Elena'yı sor.

John hızla genç kıza döndü. Elena mı? Ona ne olmuş?

Robert isterik bir kahkaha attı. Zavallı John. Hayatında iki kadın oldu, ikisi de fahişe çıktı...

Kes sesini. Hiç olmazsa Sara o konuda dürüst davrandı. Sen neyi anlatmaya çalışıyorsun? Elena'yla yattığını mı?

Evet. Hem de defalarca. Ve her defasında da sana kahkahalarla gülerdim.

Neden? O bana ait olduğu için mi? Bu nedenden ötürü mü Sara'ya da tecavüz etmeye çalıştın?

Evet. Ama bu defa ilk kazanan ben olacaktım. Buna, ne dersin sevgili ağabeyciğim?

John hir intikam heykeli gibi dikilerek Robert'ı yakasından tutup kaldırdı.

Söyle! Elena öldüğü zaman sen bu evde miydin?

Ben... şey... evet. Flo... Florida'ya gidecektik. Bir haftalığına... Gecikmiştim. Geldiğimde Elena öfkeden çılgın gibiydi. Zaten çok da sarhoştu. Yukarıda merdivenlerin başındaydı. Çocuk bacağına yapışmış, gitmesine engel olmaya çalışıyordu. Birden aşağı yuvarlandı. Bakmaya gerek bile yoktu. Boyun kemiğinin çatırtısını duymuştum.

Ama kontrol etmedin.

Ha. hayır... Kana ve ölüye bakamadığımı bilirsin. Olayı görür görmez kaçtım.

Ben pek öyle sanmıyorum. Jackie senden neden bu kadar korkuyor? Niçin o geceden söz etmiyor?
Peki, peki anlatacağım... Boğazımı sıkma. Evet, o Tanrının cezası veledi aşağıya indirip tehdit ettim. Eğer olanları anlatırsa kendi başına da aynı şeyin geleceğini söyledim.
Bir çekişte kardeşini odanın ortasına kadar getiren John avazı çıktığı kadar Demek o çocuk iki yıldır senin yüzünden işkenceler içinde kıvranıyor, öyle mi? diye haykırdı. O zamandan beri bir cehennem hayatı yaşıyor!
Ve Robert'a şiddetli bir yumruk attı. Robert da hiç durmadan buna karşılık verdi. Dehşetli bir kavga başlamıştı. Avazı çıktığı kadar bağıran Sara'ya da aldırış ettikleri yoktu. Bunun üzerine Mary'i salıveren genç kız kendisini köpekle birlikte dövüşenlerin arasına attı. Bayılmadan önce, çenesinin altına hangisinin yumruğunun çarptığını asla öğrenemeyecekti.
Kendisine geldiği zaman durumu çok kötüydü. Karyolanın yanındaki bir sallanan iskemlede oturan Mrs. Emory Ah, sonunda kendine gelebildin demek dedi. Dr. Fineberg seni muayene etti. Çok kötü sayılmazmışsın. Fazla konuşma. Şunu içip tableti de yut.
John nasıl?
Oh, çok iyi.Bir şeyciği yok.
Yeniden daldı Sara. Uyandığı zaman bu defa öğleden sonraydı. Bulanık bakışlarıyla hayal meyal John'u fark etti. Genç adam onu kucağına alıp pencerenin yanındaki koltuğa oturtarak her yanını yastıklarla destekledi.
Gözün...diye fısıldadı genç kız.
Fena sayılmaz. Sadece küçük bir çürük. Sevgilim... Biliyor musun, seni seviyorum.
Biliyorum. Her zaman biliyordum zaten.
Yeniden uyandığı zaman ertesi sabah olmuştu. Jackie yanındaydı. Kendisini çok daha iyi hisseden Sara Ne haber delikanlı? dedi. Neden okulda değilsin?
Sensiz gidemezdim. Babam Boston'da. Mrs. Emory'nin de çok işi var. Frank amca. ise elmalara dadanan böceklerle uğraşıyor. Ben de...
Okulu kırmaya karar verdin, ha?
Seni böyle bırakamazdım, öyle değil mi?
Peki, Mary nerede? Genellikle bana gayet iyi bakar.
Mary pek iyi değildi. Frank amca veterinere götürdü. Omzunu incitmiş. İğne yaptılar. Yatağımın yanında uyuyor.
Akşamüzeri John geldi. Ama halinde bir soğukluk, bir uzaklık vardı.
Sessizliğin uzadığını gören Sara, Bir terslik mi var John ? diye sordu.
Bilmem. Sanırım sadece yorgunum. Ayrıca, bir de sen...
Ben ne yaptım ki?
Tanrı aşkına unuttun mu? Önceki gün mutluluktan uçarcasına kente inmiştim. Nikah muameletlerimizi tamamlamak için. Bir de ne göreyim. O

ünlü Mohawk Motel'den sen çıkmıyor musun? Üstelik yanında bir erkekle değil, tam iki erkekle... Yaşlıları gençlere tercih ettiğini açıkladığın zaman meğerse gerçekten doğruyu söylüyormuşsun. Tanrı aşkına... Madem paraya ihtiyacın vardı, eski mesleğine döneceğine bana söyleseydin ya.
Ama daha sözlerini tamamlayamadan Jackie odaya daldı; F.B.I... diye bağırıyordu çocuk. F.B.I. aşağıda... Seninle görüşmek istiyorlar baba.
Sonra birden odadan çıktılar. John o gün hiç görünmedi. Ertesi sabah da meydanda yoktu. Evet, genç adam düşündüklerini söylemiş ortaya çıkmamakla da, sözlerini noktalamıştı demek. Kendisi için, 'Hiç olmazsa dürüst bir sokak kadını' diye düşündüğü belliydi.
Sara yediği dayağın ve aldığı ilaçların etkisiyle sersem gibi kalkarak bavullarını çıkartı, eşyalarını yerleştirmeye başlamıştı. Ama çok geçmeden yorularak artakalan ne varsa büyük sırt çantasına tıkıştırıp para cüzdanını kontrol etti. Parası kalmamıştı, ama kredi kartları yerinde duruyordu.
Mary'yi tasmasından tutarak merdivenlere doğru yürüdü.
Onun gittiğini fark eden, Jackie, Hayır Sara gitme... diye haykırıyordu.
Ama çocuğa aldırış etmeden aşağı kata inip arka kapıdan çıktı. Volkswagen son park ettiği yerde duruyordu. Anahtarları ise çantasındaydı.
Mary'yi arka koltuğa yerleştirip motoru çalıştırdı. Beyni öylesine uyuşmuştu ki evde oda lambalarının ardı ardına yandığını ve adeta kıyamet koptuğunu fark etmedi bile. Bir süre arabayı ağır ağır sürdü. Uzun bir yolculuk yapamayacağını biliyordu. 'A very Maple Şeker Fabrikası'nın park yerine geldiği zaman arabayı durdurup arka koltuğa geçti ve Mary'nin sıcaklığıyla ısınarak derin bir uykuya daldı.
Bu nedenle bir çılgın tarafından kullanılan kocaman Chrysler'in o yolda bir aşağı bir yukarı deli gibi gidip geldiğini göremedi.

ONUNCU BÖLÜM

Akşam üzeri, Point Judith'deki evinde uyandığı zaman saat neredeyse altıydı. Deerfield'den sahile kadar olan üç saatlik yolu tüm pazar günü, araba sürerek ancak almış, eve girer girmez de alt kattaki odada bulunan yatağa atmıştı kendisini.
Bir şeyler yemeye çabaladı, ama başaramadı. Duşa girdi. Ama tazyikli su her yanı çürümüş olan vücudunu acıttığı için sabunlanamadan suyu kapatmak zorunda kaldı. Tam banyodan çıkarken ön kapının açılıp kapandığını duydu. Biri sesleniyordu.
Sara... Neredesin? Benim ben, Maria Louisa.
Banyodayım. Şimdi geliyorum.
Ama Maria elini daha çabuk tuttu. Banyo kapısında belirirken, Hoş geldin Sara dedi. Annem ışığını görüp yemeğin yoktur diye sana çorba gönderdi. Masaya koydum. Moore de Dios. Sırtına ve vücuduna ne oldu böyle?
Hiiç... Merdivenlerden düştüm de.

Küçük Portorikolu kız, Sara'nın çevresinde meraklı bir tur atarken, Böylesini görmemiştim dedi. Merdivenlerden düşen insanın omuzlarında el izleri oluşuyormuş demek. Gidip babama söyleyeyim.
Tam iki gün Sara evde, pencerenin yanında oturup soğuk görünüşlü gri denizi seyretti. Komşuları yemek getiriyorlardı, ama onun bir lokma bile yiyecek gücü yoktu.
Ertesi sabah uyandığı zaman bunun önce odaya dolan ışıktan kaynaklandığını sandı. Ama sonra başının, bir omzun üzerinde bulunduğunu hissederek hızla doğruldu. Yanında, üzerindeki elbiseleri çıkartmamış bir erkek yatıyordu. Üstelik çok da iyi tanıyordu bu erkeği.
John Englewood, Sara'nın hareket etmesi üzerine uyanarak genç kızın başını yavaşça kendi göğsüne doğru kaydırırken Kolum neredeyse kopacakmış diye inledi. Neyse... Servisimiz hoşunuza gitti mi madam?
Bu...burada ne... arıyorsun?
Seni. Uyanmanı bekliyordum. Baştan çıkartıcı tüm kışkırtmalarıma rağmen uyumakta ısrar eden bir kızla sevişmek çok güç bir şey.
Ah! Seni domuz! South Deerfield'de kalman gerekirken burada, yatağımda ne yapıyorsun?
Hiiç... Karnın aç mı?
Şey... Evet. Ama once banyoya gitmem gerek.
Oldu. Eğilip kızı kucağına aldı. Her türlü hizmet verilir.
Bırak beni, yürüyebilirim.
Güzel. Seninle konuşmamız gereken bir sürü şey var küçük hanım. Ama önce Mary'yi çıkartıp güzelce koşturtmam gerek. Çünkü omzu daha hala tam olarak iyileşmemiş. Neyse kah valtıyı hazırlamıştım. Jackie getirir.
Sonra köpekle birlikte evden çıktılar. Sara hayretle onları seyrediyordu. O sırada Jackie mutfak kapısının eşiğinde belirdi. Elleri kolları doluydu. İşte kahvaltın, dedi. Babam hazırladı
Tabakta birbirine yapışmış iki kızarmış ekmek duruyordu. Bunu sen mi yaptın? diye sordu Sarıa.
Jack kendini savundu. Ne münasebet? Babam yaptı dedim ya. Zaten Mrs. Emmory her zaman 'Birinin babana bakması gerek der durur.
Baban olağanüstü bir erkektir ama ondan her şeyi yapmasını bekleyemeyiz değil mi? Neyse... Mrs. Emory başka ne söyIedi?
Babama benim senin gibi bir anneye ihtiyacım olduğunu söyledi. Bu kez de babam eve anne adayıyla dönmezse, istifa edecekmiş.
Oh. şey... Bu kızarmış ekmekler de biraz fazlaca kızarmış, Biraz ısırır mısın..?
Almam. Çünkü bunlar yanmış. Hem ben kahvaltı ettim zaten. Ayrıca öğleye kadar sen de daha iyi olursun.
Doğru. Eğer öğleye kadar iyileşmezsem, açlıktan ölürüz herhalde

Kahveni ister misin?
Evet, Sen neden okula gitmedin?
Babam önce senin durumunu halletmemiz gerektiğini söyledi. Okulu ondan sonra düşünecekmişiz.
Burada uzun süre kalacak mısınız?
Babam buraların çok soğuk olup olmadığını sormuştu.
Sadece ocak ve şubat aylarında...
Demek o zamana kadar buradayız.
Oh, bu hayli uzun bir süre. Baban başka ne söyledi?
O sırada açılan kapıdan köpekle beraber giren John Babası haberleri çocuktan almaktan vazgeçmeni söyledi dedi. Mary'nin durumu fena değil. Ama yarın yine de veterinere gösterelim. Jackie, Mary'yle dolaşmaya çıkabilirsin. Bu arada ben de Sara'yla bir şeyler konuşacağım.
Ama Jackie buraları bilmez. Kaybolabilir.
Yani, benimle yalnız kalmak istemiyor musun? Neyin var, korkuyor musun yoksa?
Evet dedi genç kız. Ama bu arada köpekle Jackie kapıdan çıkıp gitmişlerdi bile. John gidip kapının sürgüsünü sürdükten sonra Güvence için... diye homurdandı. Şimdi, küçük kız... Beni öyle bir girdabın içine sürükledin ki.
Oh... Şey... Robert nasıl?
Cehenneme kadar yolu var. Aslında iyi. Para verip Ronduras'a göndermek istedim, ama kabul etmedi. Kalıp gerçeklerle yüz yüze gelecek ve F.B.I. için de tanıklık yapacakmış. Bir yere gizlediler. Böylesi daha iyi. Neyse... Artık senden ve bana söylediğin yalanlardan söz edebiliriz.
Yalan mı? Ömrümde yalan söylemedim.
Bir şeyin yarısını doğru söylemek de yalan sayılır. Ralph bana senin hakkında ne gerekiyorsa anlattı.
Nee? Ralph'ı mı gördün?
Evet. Hem Ralph'ı, hem de David'i... Ayrıca Jim'le de konuştum.
Sara saçlarını önüne dökerek yüzünü gizlemeye çalıştı. Ne olmuş? Söylediklerimin hepsi de gerçekti.
Öğrenmen gereken ilk şey, bundan böyle bizim bir takım olduğumuz. Ve bu takımın kaptanı da benim.
Oh, sahi mi?
Evet. Çeneni kapat. Seninle bizim evde konuşurken, iki adamla otelden çıktığını söylemiş, ama F.B.I. geldiği için de sözlerimi tamamlayamamıştım. Sonra aklıma çok önemli bir şey geldi. Pudge yanında olmadığı için huzursuz olduğunu tahmin ettim. Her kadın çocuğunu yanında ister
Doğru mu söylüyorsun?
Sana, çeneni kapat dedim. Sonra Boston'a gittim. Oradaki emniyet kuvvetlerinde birkaç arkadaşım var. Oturup iki gün müşterek bahis

oynatanların arasından Ralph'ı bulmaya çalıştık. Ama olanaksızdı bu. Ümidimi kesmiştim. Arabamı park yerinden çıkartırken bir de ne göreyim. Kocaman bir reklam. Üzerinde, 'Bugünkü numaramızı denediniz mi?' yazıyordu. Köşesinde de bir isim yazılı: Ralph Anderson, Massachusetts Eyaleti Piyango Komisyonu Başkanı. Ne dersin?

Hiiç...

Tabii... Ne diyebilirsin ki zaten? Hemen onu görmeye koştum. Gerekirse onunla dövüşüp çocuğu çalacaktım. Lanet olsun! Onun o kadar iri yarı olduğunu neden söylemedin?

Kim? Ralph mı? Ağabeylerimin en ufak tefeğidir o. Diğerlerinin yanında cüce sayılır. Sen David'i görmelisin.

Merak etme, onu da gördüm. Ayrıca Sylvia ve Pudge'la birlikte yemeğe de kaldım. Şimdi artık seni iyice tanıdım sayılır Miss Susan Antonio. Heey... Ne halt etmeye ağlıyorsun?

Bilmem. Bilmiyorum. Çok mutluyum. Neyse... Ralph sana neler söyledi?

Bana öğüt verdi.

Yaa... Ne hakkında?

Senin hakkında. Seni daha sıkı kontrol etmeliymişim. Hatta ara sıra dövmeliymişim bile.

Ralph böyle şeyler söylemez.

Eh, belki tam olarak böyle söylememiştir, ama sözleri bu anlama geliyordu.

O gece John'la oğlu Jackie yukarı kattaki odada yatacaklardı. Ertesi sabah uyandığında hava pırıl pırıldı. Güneş çevreyi ısıtıyordu. Sabahlığını giyip kahvaltıyı hazırlamak için mutfağa geçti Sara. Az sonra Jackie de ona katıldı.

Mary seninle değil mi? diye sordu genç kız.

Hayır. Babam onu veterinere götürdü. Öğleye doğru gelecekmiş. Sana başka bir şey daha söylemek istiyorum. Artık aramızdaki iş sözleşmesini iptal ediyoruz. İş başka dostluk başka bilirsin.

Oh... Hizmetlerimden hoşnut kalmadın mı yoksa? Oysa, 'Kiralık Anne' işini mükemmel yürüttüğümü sanıyordum.

Öyleydi. Ama ücret... Biliyorsun. Bu nedenle daha büyük bir şirketle anlaşacağım.

Anlıyorum. Biraz daha yumurta ister misin?

Kahvaltıdan sonra Sara ortalığı temizlemeye koyuldu. Öğleye doğru Jackie geldi. Heyecanlıydı. Gomezlerin evini işaret ederek Şurada bir aile yaşıyor diye bağırdı. Oradaki hanım beni öğle yemeğine davet etti. Gidebilir miyim?

Tabii

Az sonra da Mary'yle John göründüler. Genç adamın dudağı kanıyordu. Sara telaşla, Ne oldu? diye haykırdı.

Genç adam utangaç bir tavırla gülümsedi. Senin arkadaş ve komşuların olan kişilerle bir konuşma yaptık. Bu arada unutmadan seninle ilk karşılaştığımız gün Henry Gomez'in oğluyla içeriki odaya kapanmanı ve Mr. Gomez'in aslında senin hemşireliğine yaptığı övgüleri de çok yanlış bir şekilde yorumladığımı söyleyeyim. Hakkındaki olumsuz yargılara da bu olay yüzünden sahip olmuştum biliyor musun? Neyse, ne diyordum. Ha...Dörtyol ağzındaki mağazanın önünde durmuştum. Orada yalnızca erkeklerden oluşan bir aile var. Bana kendileriyle biraz konuşmamı söylediler.
Mutlaka Brasherlar olmalı. Sana onlar mı vurdu yoksa?
Hayır. Ama reddedimesi güç bir öneride bulundular doğrusu. Buranın suyuyla havasının, Deerfield'den gelenlere hiç yaramadığını, bu nedenle de pazartesiye kadar geri dönmemin uygun olacağını söylediler.
Peki sana vuran kimdi?
Mağazadan çıktığım zaman karşılaştım. Kısa boylu, ince yüzlü, bıyıklı, esmer bir herif. Boyu bir yetmiş beş bile yok. Ama herhalde bir fıçıdan daha genişti.
Bildim. Juan Hernandes! Portorikolu balıkçı.
Olabilir! Bana İspanyolca çok uygunsuz bir şeyler söyledi. Bu sözleri kendisine iade edince de tek bir yumruk attı
Tek bir yumruk mu?
Evet, tek yumrukla iki seksen uzandım. Buradaki kısa boylular böyle olduğuna göre, iri yarılarla hiç tartışmaya girmemeli, öyle değil mi?
Genç kız, Oh, John! diye içini çekti. Bunların tümü benim suçum. Beni sen götürdüğün için olanlardan seni sorumlu tutuyorlar
Aslında, yerden göğe kadar da haklılar. Seni korumam gerekirdi. Neyse, boş ver. Haydi, atla arabaya. Alışveriş yapacağız
Girdikleri ilk mağazada gelinliklere bakmak istedi John. Genç kız hayretler içinde kalmıştı. Bir şeyler söylemek istedi ama genç adam işine kimseyi karıştırtmıyordu.
Saatler süren alışverişten sonra bir fırsat bulan Sara Çok mu yakında evleneceğiz? diye sordu. Evet, çok yakında...
Cumartesi günü bir kasırga gibi geçti. Herkes koşuşuyor, bir takım işler yapılıyor; kenarda, köşede gizli gizli konuşuluyordu. Ama kimse bir şey söylemiyordu Sara'ya. Genç kız neler döndüğünü keşfetmeye çalıştı, ama bir türlü başaramadı.
Ne var ki pazar günü durum hayli değişikti. John'la Jackie ceketlerini giyip kravatlarını takmışlardı. Kiliseye gidiyoruz dedi genç adam.
Kalabalığın çoğu kilisenin dışında, park yerinde bekliyordu.
Karşılanmalarında da bir gariplik vardı. İçeriye girip dualarını ettikten sonra Peder Flanagan kürsüye çıkarak: Sevgili evlatlarım diye söze başladı. Yarın sabah saat onda Susan Antonio Rebecca Anderson'la, Deerfield

Massachusetts'den Mr. John Francis Englewood'un nikahlarını kıyacağımı bildiririm.
Az sonra kiliseden çıkmışlardı. Jackie'yle Mary'nin yok olduklarını gören Sara Oğlunla köpeğim nerede? diye sordu.
Günün geri kalan bölümünü Gomezlerle geçirecekler.
Çok geçmeden eve gidip verandadaki koltuklara yerleşmişlerdi. John, Sonunda, David'in evimi başıma geçirmesini beklemeden bu işi bitirdim dedi. Ama sen de çok başarılıydın doğrusu...
Şey... David sana nasıl bir öğüt vermişti John?
Yaklaşık olarak Ralph ne dediyse onu. Senin çok şımarık yetiştirildiğini, kontrol edilebilmen için de sürekli hamile kalman gerektiğini söyledi.
Oh! O adam yok mu.
Bana son derece mantıklı göründü Sara.
Kaç... kaç tane çocuğun olmasını düşünüyorsun?
Benim değil, bizim çocuklarımız. Eh... En az üç tane olmalı. İyi bir rakam, değil mi? İkişer yıl arayla...
Bak sen şu işe. diye homurdandı Sara. Siz erkekler hep aynısınız. Eğlenceniz alt tarafı en fazla bir saate sığar. Oysa benim her çocuk için dokuz ay uğraşmam gerekecek. Bu çok uzun bir süre. Biz en iyisi hiç vakit yitirmeden şu çocuk yapma işine girişelim bari.
Eh, haklı olabilirsin. O zaman yarın hemen, nikahtan ve düğünden sonra...
Çok yorgun olurum John. Hatta başım bile ağrımaya başlayabilir. Oysa şimdi ne yorgunum, ne de başım ağrıyor.
Genç adam gülmeye başladı. Annem bana senin gibi kızlardan söz etmişti zaten.
Sahi mi? Ne demişti?
Öyle bir kız bulduğum zaman ona hemen sarılmamı ve bir saniyeyi bile boşa harcamamamı öğütledi. Haklıymış.
Sonra Sara'yı kucağına aldığı gibi eve girip, merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladı.

Olarak Alınıp Kendi Yapmış Gibi Kendi Web Sayfalarında Paylaşan Adi Yaratıklar Mersin 'in O Bilinen, Serin Ve Rutubetli Laneti, Yıllar Boyunca Bunu Yapanı Takip Eder, Saçları Dökülür, Rüyasında Sürekli Olarak Mersin Sokaklarından Akın Akın Geçerek Yıllık İntiharlarını Gerçekleştirmeye Giden Lemur ler İle Canavar Sürüleri Görür Ve Derin Bir Yalnızlığa Gömülür.

KÜÇÜK ŞEYTAN

Ölmeden önce ailesinin başının fena halde dertte olduğunu söyleyen yaşlı bir komşu kadın Sara'yı da vasiyetnamesine alınca, genç kızın yaşamı birdenbire yepyeni bir boyut kazanmıştı. Vasiyetname gereği Sara'nın yaşlı kadının yeğeni John Englewood'un evinde altı ay kadar kalması gerekiyordu. Önceleri bu teklife pek yanaşmayan Sara, John'ın kısa bir süre önce annesini yitirmiş olan küçük oğluyla tanışır tanışmaz fikrini değiştirdi ve onlarla yaşamayı kabul etti.
Ama küçük Jackie ile kurdukları içten ve güzel ilişkinin pek fazla uzun ömürlü olmaması için bir yığın neden vardı. Bunların en önde geleni de John'ın Sara'yı bir sokak kadını sanmasıydı. Sara'nın da onun bu yanlış kanısını değiştirmek için pek fazla çaba gösterdiği söylenemezdi aslında. Ama bir süre sonra böyle davrandığı için pişman olacaktı.

(KDV dahil) **250 TL.**